

KONTRA

Ο Τσίπρας σφράγισε τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ζητούν 326 εκατ. ευρώ από 188.000 αγρότες!

ΣΕΛΙΔΑ 12

Γερμανικές επανορθώσεις
Συνεχίζεται η κοροϊδία

ΣΕΛΙΔΑ 11

Γήπεδο Μελισσανίδη
Η επιλεκτική ευαισθησία του Π. Λαφαζάνη

ΣΕΛΙΔΑ 3

Υφυπουργός Παπαγγελόπουλος
Τι «γραμμάτια» ξεπληρώνονται;

ΣΕΛΙΔΑ 3

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 821 - 9 Μάη 2015

www.eksegersi.gr



70 χρόνια από την
αντιφασιστική νίκη των λαών

**Πολεμάμε το
σύγχρονο φασισμό
και τη μήτρα
που τον γεννά:
τον καπιταλισμό**

Scripta... Verba...

Είμαι αισιόδοξος, βρισκόμαστε κοντά σε συμφωνία, η οποία θα κινείται στο πλαίσιο της λαϊκής εντολής που έχουμε λάβει, η οποία ορίζεται από τις κόκκινες γραμμές που έχουμε βάσει.

Αλέξης Τσίπρας

Αυτά την Πέμπτη στο υπουργικό συμβούλιο. Τη Δευτέρα, μέσω διαρροών, άλλαξε η γραμμή: δεν πάμε για δύο συμφωνίες, αλλά για μια συνολική συμφωνία-πακέτο. Και έπεται συνέχεια.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι θέλει να παραμείνει στην Ευρωζώνη και ότι θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να αποφύγει μια έξοδο.

Τζέρι Ράις (ΔΝΤ)

Αφού το έχουν καταστήσει ξεκάθαρο, ας τους ζορίσουμε λίγο ακόμη.

Με τον Σταθάκη, τον Θεοχαράκη, είμαστε όλοι -άκηδες. Είμαστε όλοι Κρητικοί, είμαστε αγαπημένοι, είμαστε μια ομάδα.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Δικαιώνοντας, για πολλοστή φορά, το Μπαρουφάκης.

Να και ο πρώτος κωλοτούμπας υπουργός! Πρόκειται για τον υφυπουργό Αθλητισμού Σταύρο Κοντονή (συμπαθής κατά τα άλλα ο άνθρωπος), ο οποίος έγινε πολιτική ρόμπα. Μιλούσε για τελεσίγραφα, για κατάργηση του αυτοδιοίκητου στο ποδόσφαιρο, για διάφορα άλλα επαναστατικά και μόλις είδε έναν ολόκληρο πρόεδρο ΠΑΕ, έναν μισό και έναν εκπρόσωπο της ΟΥΕΦΑ, ουουουπς νάτην η τούμπα!

Το Ποντίκι

(Και) εξ οικείων τα βέλη.

Τα στελέχη που διαλαλούν την άποψή τους υπέρ της ρήξης με τους δανειστές -όπως έπραξε χθες ο Παναγιώτης Λαφαζάνης- πρέπει να αναγνωρίσουν ότι αποτελούν μειοψηφία μέσα στην ελληνική κοινωνία. Οφείλουν επίσης να αντιληφθούν μία αυτονόητη αλήθεια - ότι το εκλογικό σώμα ψήφισε τον Αλέξη Τσίπρα και όχι τις απόψεις των συνιστώσών της εσωκομματικής μειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα Νέα (κύριο άρθρο)

Το φιλή του συγκροτήματος-αράχνη (προς τον Τσίπρα). Μια χαρά τον βοηθάει στα δύσκολα ο Ψυχάρης.

Αξιωματούχος της Ευρωζώνης δήλωσε ότι δεν βλέπει ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων αν οι Έλληνες δεν κάνουν μια πολύ σημαντική κίνηση σε κρίσιμους τομείς όπως οι συντάξεις και η αγορά εργασίας. «Πρέπει να πληρώσουν το πολιτικό κόστος» είπε.

Reuters

Οι ιμπεριαλιστές σε ρόλο οδοστρωτήρα, προς παραδειγματισμό κάθε υποτελούς.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αυτό δεν είναι πολιτική διαχείριση, είναι σκοτσέζικο λουτρό ◆ Δευτέρα-Τρίτη υπάρχει αισιοδοξία για λύση, Τετάρτη-Παρασκευή πήζουμε στα non papers για τις δυσκολίες, Σαββατοκύριακο σερβίρεται κοκτέιλ ρήξης με τους δανειστές ◆ Οι συριζαίοι ξεπέρασαν κάθε προηγούμενη κυβέρνηση στο ψέμα και την απάτη ◆ Μέχρι να μπουχτίσει ο κόσμος, να φωλιάσει ο τρόμος στη συνείδησή του και να πει: ◆ Μια ψυχή που είναι να βγει ας βγει να τελειώνουμε ◆ «Τέρμα πια στις αυταπάτες ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες» ◆ Το φώναζε η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ την Πρωτομαγιά ◆ Από μικρά μαθαίνουν στο πολιτικό τζιβιτζιλίκι ◆ Προβλέπεται καυγάς για το πώς θα ονομαστεί το mail που θα στείλει τις τελικές προτάσεις στη θεσμοτρίκα ◆ Mail Τσακαλώτου ή mail Βαρουφάκη; ◆ «Ο έντιμος πολιτικός, όταν δεν εκλέγεται, πρέπει να

δουλεύει» ανακοίνωσε για τον εαυτό του ο Ντινόπουλος ◆ Και με τη γνωστή τοις πάσι σεμνότητα που τον διακρίνει, σημειώνει (μεταξύ πολλών άλλων) στο βιογραφικό του ◆ «Διοικητικές ικανότητες σε καταστάσεις υψηλού κινδύνου» ◆ Τ' ακούτε, ρε δεξιά ρεμάλια της Β' Αθήνας, που δεν τον σταυρώσατε; ◆ Ο Κυριάκος κατήγγειλε τους συριζαίους ότι διορίζουν συγγενείς τους σε πολιτικά πόστα! ◆ Ο Κυ-ριά-κος!!!! ◆ Προειδοποιούμε τους αναγνώστες μας να μην τολμήσουν να πάνε σε νησί χωρίς πιστωτική ◆ Κι αν δε σας βγάζει η τράπεζα, ξέρετε το κόλπο ◆ Σπάμε το λογαριασμό σε εξηνταεννιάρια ◆ Όπως έκαναν οι γαλαζοπράσινοι δήμαρχοι με τα σαρανταπεντάρια των συμβάσεων ◆ «Την Ρουβουσύνη μην την κλαις» σχολίασε στο twitter ο Κραουνάκης ◆ Το καλό πρέπει να επισημαίνεται ◆ Το καλύτερο, όμως, το είπε μια συντρόφισσα

◆ Σκεφθείτε να ξαναγίνει χούντα και να στείλουν όλες τις Ρουβίτσες στη Γυάρο ◆ «Γιάννη, σε αγαπάμε» φώναζαν συριζαίοι (γυναίκες στην πλειοψηφία τους) στον Μπαρουφάκη στη συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς ◆ Λογικό ◆ Ο Μπαρουφάκης παραμένει επικεφαλής της διαπραγμάτευσης, όπως δηλώνει ο ίδιος ◆ Όσο για τους κακεντρεχείς που το αμφισβητούν αυτό, αντιείνοντας πως το Σαββατοκύριακο ήταν στην Αίγινα, ξεχούν το skyre ◆ Και τα απίστευτα προσόντα του Γιάννη (με ένα νι), που μπορεί να κουμαντάρει τη διαπραγμάτευση ακόμη και από την πίσω της βίλας του ◆ Πάνω στην τούρλα του Σαββάτου, ήρθε και ο Moody's να βάλει το χεράκι του υπέρ των ιμπεριαλιστών δανειστών ◆ Υποβάθμισε τα ελληνικά ομόλογα μια κατηγορία, επικαλούμενος τη «μεγάλη αβεβαιότητα για το αν η Ελλάδα θα καταφέρει να

συμφωνήσει με τους δανειστές της» ◆ Το «ντιλ» με τα αεροδρόμια συνδέεται με την έκβαση της διαπραγμάτευσης περισσότερο από κάθε άλλη ιδιωτικοποίηση, διαρρέει κυβερνητική πηγή ◆ Σώπα! ◆ Κι εμείς είχαμε πιστέψει τον Σταθάκη που διαβεβαίωνε ότι αυτή η ιδιωτικοποίηση δεν πρόκειται να γίνει! ◆ Πρότυπό τους έκαναν τα αστικά ΜΜΕ την καλοντυμένη μαύρη μάνα της Βαλτιμόρης, που έχει πλακώσει στις σφαλιάρες τον έφηβο γιο της επειδή πήγε να συμμετάσχει στα μπάχαλα ◆ Εμείς έχουμε άλλο πρότυπο ◆ Τη μάνα συντρόφου, που το 2008, όταν γύριζε από τη δουλειά και ντυνόταν βιαστικά για να κατέβει στο κέντρο και να πάρει μέρος στο νεολαιίστικο ξεσηκωμό, τον περίμενε στην εξώπορτα και του έλεγε παρακλητικά ◆ «Όλα τα παιδάκια φοράνε κράνος, εσύ γιατί δεν παίρνεις το δικό σου;» ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΡωτήθηκε ο Μπαρουφάκης από το διευθυντή του κομματικού ραδιόφωνου: «Σήμερα όλες οι εφημερίδες μιλούν για διαρροές και για το 15% και για το θέμα των επικουρικών. Η Εφημερίδα των Συντακτών έχει τίτλο «προαναγγελίες Βαρουφάκη δυσαρεστούν το Μαξίμου-Βραχυκύκλωμα με τα μέτρα-Μπερδεύτηκαν οι κόκκινες γραμμές». Ποιες είναι οι διαρροές, τι ακριβώς εξυπηρετούν και ποιοι διαρρέουν και πώς στήνονται πρωτοσέλιδα και θέματα;». Απάντησε: «Ρωτάτε εμένα πώς στήνονται οι ειδήσεις; Ξέρετε πολύ καλά πώς στήνονται». Καλά οι άλλες φυλλάδες, αλλά και η ΕφΣυν που είναι πιο κυβερνητική και από την «Αυγή»; Εννοείται πως και οι δύο (Αρβανίτης και Μπαρουφάκης) γνώριζαν πως η διαρροή είχε γίνει από τον δεύτερο και πάρθηκε πίσω δυο ώρες μετά, με μεταμεσονύκτιο δελτίο Τύπου. Επομένως, στην αλητεία συνέπραξαν αμφότεροι.

ΚΗ πρώτη ερώτηση από τη δημοσιογράφο της «Καθημερινής» στον Λαφαζάνη αναφέρεται στις προσδοκίες για γρήγορη υλοποίηση του ρωσικού αγωγού και για προκαταβολή που μπορεί να έφτανε τα 5 δισ. «Τι συνέβη σε αυτή την υπόθεση; Έκανε πίσω η Μόσχα ή είναι κάτι που βρίσκεται σε εξέλιξη;». Με το γνωστό ύφος του ο Λαφαζάνης πετά τη μπάλα στην εξέδρα κι αρχίζει να αερολογεί, χωρίς να απαντήσει στο ερώτημα. Η δημοσιογράφος επιμένει να της απαντήσει για τη γρήγορη υλοποίηση του αγωγού και την προκαταβολή. Κι ο Λαφαζάνης αρχίζει να λέει για το πόσο «μεγάλη, και με τόσο σύνθετες πλευρές, αλλά και διεθνείς προεκτάσεις» είναι η συμφωνία, με αποτέλεσμα «να μην είναι εύκολη». Κι αυτά τα περί υπογραφής της συμφωνίας «εντός των επόμενων ημερών» και πληρωμής «προκαταβολής 3-5 δισ. ευρώ»; Απορία ψάλτου βηξ...

ΚΒρε, βρε, σαν τα χιόνια. Τον είχαμε χάσει τον Στάθη Τσοτσόρο. Από την εποχή του ΠΑΣΟΚ, όταν τοποθετούνταν από τον ένα δημόσιο φορέα στον άλλο, μέχρι την εποχή που βρέθηκε ξαφνικά στο τιμόνι του ραδιοτηλεοπτικού ομίλου Αλφα (τότε που γίνονταν κάτι μυστηριώδεις αγοραπωλησίες) είχαμε να τον ακούσουμε. Μέχρι που ο Π. Λαφαζάνης ανακοίνωσε ότι τον τοποθετεί πρόεδρο στα ΕΛΠΕ. Δεν μπορείς να πεις, ικανότατος ο Τσοτσόρος. Από το ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα... παρά τω Λαφαζάνη. Αυτό, βέβαια, διαβάζεται κι αντίστροφα. Με σχόλιο για το πώς το... παλιό καλό ΠΑΣΟΚ επανακάμπτει μέσω ΣΥΡΙΖΑ.

Κ«Υπάρχουν αριστεροί πριν και αριστεροί μετά την ανάληψη της εξουσίας. Αρχικά οι σοσιαλιστές φαντάζονται πως θα πλάσουν έναν καινούργιο κόσμο, ωστόσο όταν ανεβαίνουν στην εξουσία παρσύνονται, διαβρώνονται, το

χρήμα τους διαφθείρει. Γι' αυτό επινοήθηκε η σοσιαλδημοκρατία, για να πιστεύει ο λαός πως είναι Αριστερά, ενώ δεν είναι». Από ένα συγγραφέα αστυνομικών μυθιστορημάτων δεν μπορείς να περιμένεις ανάλυση σε βάθος. Εμπειρικά, όμως, ο Ζιλ Βενσάν (ΕφΣυν, 28.4.15) καταλαβαίνει τι περίπου γίνεται. Δεν μπορεί να καταλάβει ότι η σοσιαλδημοκρατία δεν επινοήθηκε από κανέναν, αλλά **προέκυψε ιστορικά**, όμως κάτι ΣΥΡΙΖΑ τους περιγράφει μια χαρά.

Κ«Ο Ρουβάς είναι ένας μεγάλος καλλιτέχνης ενός χώρου

που είναι διαφορετικός από το δικό μας». Θάνος Μικρούτσικος. Μην τα χαλάσουμε και με τους νταβατζήδες της σόου-μπιζ, γιατί τους έχουμε ανάγκη. Οι διαχωριστικές γραμμές που ο συνθέτης έβαζε σ' ένα καλό βιβλίο που εξέδωσε πριν πολλά χρόνια («Μουσικός ύποπτος» ήταν ο τίτλος του) δεν ξέβαψαν απλώς, αλλά εξαφανίστηκαν από το γλείψε-γλείψε.

ΚΑλητεία! Ο γνωστός Παπαχρήστος των «Νέων», για να χτυπήσει τον συριζαίο συνδικαλιστή Γ. Χαρίση, τον συνέδεσε με τον πολιτικό κρατούμενο γιο του, τον οποίο μάλιστα βάφτισε μέλος της ΣΠΦ.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι «κόκκινες» γραμμές της κυβέρνησης δεν είναι απλά «κόκκινες», είναι «κατακόκκινες», διαβεβαίωσε ο αναπληρωτής υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης, Δημήτρης Στρατούλης, ο οποίος συμμετείχε στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Μήνυμα από το dimitris@stratoulis.gr

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/5: Ημέρα αντιφασιστικής νίκης λαών, ημέρα Ευρώπης 9/5/1956: Συλλαλητήριο (Αθήνα) για αναγγελλθείσες εκτελέσεις Καραολή και Δημητρίου, τέσσερις νεκροί, 265 τραυματίες 9/5/1976: «Αυτοκτονία» Ουλρίκε Μάινχοφ 9/5/1978: Εκτέλεση ιταλού πρωθυπουργού Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1980: Εκρηκτικοί μηχανισμοί καταστρέφουν 22 αμερικανικά αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 10/5/1968: «Νύχτα οδοφραγμάτων» (Γαλλία) 10/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργη Τσαρουχά 10/5/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα 11/5/1934: Συγκρούσεις εργατών-αστυνομίας (Καλαμάτα), τέσσερις εργάτες νεκροί, πολλοί τραυματίες 11/5/1936:

Πολλοί τραυματίες σε μάχες χωροφυλακής και συμπαριστατών στους απεργούς Θεσσαλονίκης (Κοκκινιά) 11/5/1972: Τρεις βόμβες στη λέσχη αξιωματικών ΗΠΑ (Φρανκφούρτη), ένας νεκρός, δεκατρείς τραυματίες (RAF) 11/5/1997: Βομβιστική επίθεση στο Α' Λιμενικό Τμήμα (Επαναστατικοί Πυρήνες) 12/5: Ημέρα αδελφών νοσοκόμων, ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1972: Βομβιστικές επιθέσεις RAF, πέντε τραυματίες αστυνομικοί και εξήντα κατεστραμμένα αυτοκίνητα 12/5/1979: Βόμβα στην αίθουσα εργατοδικείου (ΕΛΑ) 12/5/1985: Φασίστες υπό τον Μάκη Βορίδη επιτίθενται σε διαδηλωτές που διαμαρτυρόταν για αστυνόμευση Εξαρχείων και αστυνομική βία 12/5/1998: Βόμβες σε δύο εκθέσεις αυτοκινήτων (17Ν) 13/5/1991: Αυτοκτονεί στη φυλακή η χήρα του Μάο 13/5/1996: Αποφυλάκιση χουντικών ζητά στη Βουλή ο Κωνσταντίνος

Μητσοτάκης 14/5: Παραγωγή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) 14/5/1931: Ο Αρτούρο Τοσκάνι νι αρνείται να παίξει φασιστικό εμβατήριο στη Μπολόνια και ξυλοκοπείται άγρια με τη σύζυγό του (ο Τύπος το αποσιωπά) 14/5/1948: Ανακήρυξη κράτους Ισραήλ 14/5/1955: Υπογραφή Συμφώνου Βαρσοβίας 14/5/1958: Γρονθοκοπείται μέχρι θανάτου ο αντιπρόεδρος της ΕΔΑ Γ. Θωμόπουλος (Κατερίνη) 14/5/1971: Βόμβα στο άγαλμα Τρούμαν (Αθήνα), νεκρός αστυφύλακας 15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνείδησης, ημέρα οικογενειάς, ημέρα ευαισθητοποίησης για οζώδη σκλήρυνση 15/5/1972: Βόμβα στο αυτοκίνητο δικαστή Μπούντεντεμπεργκ καθιστά ανάπηρη τη γυναίκα του (RAF) 15/5/1987: Βόμβες (ΕΛΑ) καταστρέφουν τέσσερις ορόφους υπουργείου Γεωργίας.

Ο Δ. Παπαγγελόπουλος υφυπουργός Δικαιοσύνης!

Τι «γραμμάτια» ξεπληρώνονται;

«**Η** Οικογένεια του Κώστα Τσαλικίδη, του νεκρού στελέχους της Vodafone το 2005, εκφράζει τον αποτροπιασμό της απέναντι στην είδηση ότι ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος που επί ένα χρόνο ερευνούσε την υπόθεση των υποκλοπών, χωρίς να ειδοποιήσει την αρμόδια ανεξάρτητη αρχή για το γεγονός (ΑΔΑΕ), πράγμα που συνέβαλε στο να χαθεί πολύτιμος χρόνος ώστε να μην αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα η αιτία του θανάτου του Κώστα, αυτός ο ίδιος άνθρωπος προτείνεται σήμερα, οκτώ χρόνια μετά, ως πρόεδρος μιας άλλης ανεξάρτητης αρχής, του ΕΣΡ. Μέχρι σήμερα δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο Κώστας αυτοκτόνησε. Αν και αυτοί που το ερεύνσαν τότε το πίστευαν, θα είχαν αποκαλύψει τι έγινε το 2005 σε σχέση με τις υποκλοπές, ενώ ακόμη εκκρεμεί η έρευνα του θανάτου του.

Πώς είναι δυνατόν στελέχη προοδευτικών δυνάμεων του πολιτικού κόσμου της χώρας να ξεχνούν τόσο σύντομα ότι ένας νέος άνθρωπος πέθανε για λόγους συσχετιζόμενους με την υπόθεση των υποκλοπών, που δεν έχουν φωτιστεί μέχρι σήμερα, και επιβραβεύουν τον κύριο υπεύθυνο της συσκώτισης της υπόθεσης των υποκλοπών με θέση προέδρου ανεξάρτητης αρχής με συγκεκριμένο θεσμικό ρόλο, ιδιαίτερης βαρύτητας για την λειτουργία της δημοκρατίας;

Τα παραπάνω αναγραφόμενα δεν είναι προσωπική μας άποψη. Προκύπτουν από το

σύνολο των δημοσιευμάτων εφημερίδων και πρακτικών της επιτροπής θεσμών και διαφάνειας, καθώς και των πρακτικών της ΑΔΑΕ».

Η ανακοίνωση αυτή εκδόθηκε στις 24 Σεπτέμβρη του 2013 από την οικογένεια Τσαλικίδη, που διαμαρτυρήθηκε για τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ στην τοποθέτηση του Δ. Παπαγγελόπουλου στην κεφαλή του ΕΣΡ. Την πρόταση στη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής έκανε το κόμμα του Καμμένου, όμως είχε γίνει φανερό πως προηγήθηκε παρασκηνιακή συμφωνία μεταξύ ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ και ΑΝΕΛ. Οι εκπρόσωποι όλων αυτών των κομμάτων τάχθηκαν υπέρ της τοποθέτησης του Παπαγγελόπουλου στο ΕΣΡ, πλην του Περισσού και των νεοναζι που ψήφισαν λευκό. Η συμφωνία δεν προχώρησε, γιατί ξεσήκωσε τον κόσμο ο Απ. Κακλαμάνης, αναγκάζοντας τους εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ να ψηφίσουν «παρών». Επειδή, οι ψήφοι των υπόλοιπων δεν συγκέντρωναν την απαιτούμενη πλειοψηφία των 4/5, ενώ ο Κακλαμάνης «απειλούσε θεούς και δαίμονες», η πρόταση αποσύρθηκε.

Είκοσι μήνες μετά, ο Παπαγγελόπουλος παίρνει τη ρεβάνς, επανακάμπτοντας όχι ως διοικητής κάποιου κρατικού οργανισμού, ούτε ως γενικός γραμματέας υπουργείου (όπως αρχικά είχε ανακοινωθεί), αλλά ως υφυπουργός Δικαιοσύνης, αρμόδιος για θέματα διαφάνειας της Δικαιοσύνης. Η από-

φαση Τσίπρα ανακοινώθηκε αιφνιδιαστικά το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης και ελάχιστες ώρες αργότερα γινόταν η ορκωμοσία του νέου υφυπουργού, χωρίς να προλάβει κανένας από τον ΣΥΡΙΖΑ να βγάλει «κιχ». Ο Παπαγγελόπουλος υφυπουργός για θέματα διαφάνειας! Μόνο ως κακόγουστο αστείο θα μπορούσε να ειπωθεί, όμως είναι πραγματικότητα. Κι αυτή τη φορά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι ψήφισε «κατ' ανοχήν και κατ' οικονομίαν», κρίνοντας ότι «δε θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη πρόταση», όπως έλεγε ο Ν. Βούτσης το 2013 (στην πραγματικότητα, είχαν κάνει παζάρι να διοριστούν στο ΕΣΡ δύο δεξιοί και ένας δικός τους, ο Λ. Βάσης) ή ότι συναίνεσε κατ' ανάγκη «προκειμένου να διασφαλιστεί η νόμιμη λειτουργία του ΕΣΡ». Τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει ολόκληρη την πολιτική ευθύνη να κάνει υφυπουργό το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Τι εστί Παπαγγελόπουλος; Καραδεξιός, ειδικός στις συγκαλύψεις σκανδάλων, με θητεία στα άντρα των μυστικών υπηρεσιών (εισαγγελέας της Αντιτρομοκρατικής αρχής, διοικητής της ΚΥΠ/ΕΥΠ στη συνέχεια). Πριν ανέβει στην ιεραρχία των δυνάμεων καταστολής, είχε δώσει στη Δεξιά διαπιστευτήρια των ικανοτήτων του. Χειρίστηκε «αποτελεσματικά» το σκάνδαλο της ΜΑΥΟ (το περιβόητο μαύρο ταμείο της ΝΔ επί Μητσοτάκη), την καταγγελία για το

«φτωχικό» του τότε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά στο Πόρτο Γερμενό, ενώ παράλληλα πρωταγωνίστησε στο σχηματισμό σκανδαλο-διογραφιών σε βάρος «πράσινων» στελεχών. Γι' αυτό έπνεε μένεα εναντίον του το «παλιό» ΠΑΣΟΚ, που επάξια αντιπροσώπευσε ο Απ. Κακλαμάνης, φράζοντας για μία και μοναδική φορά το δρόμο του τέως εισαγγελέα προς ένα κρατικό πόστο. Στη συνέχεια, ο Παπαγγελόπουλος χειρίστηκε το σκάνδαλο των υποκλοπών (γι' αυτό και η οργή της οικογένειάς του αδικοχαμένου Κώστα Τσαλικίδη) και το σκάνδαλο της απαγωγής των Πακιστανών, από άνδρες της Αντιτρομοκρατικής και της ΚΥΠ, που δρούσαν σε συνεργασία με αμερικάνικες και βρετανικές μυστικές υπηρεσίες.

Θα ξαναρωτήσουμε, λοιπόν, αυτό που ρωτήσαμε στο φύλλο μας της 21ης του Μάρτη, όταν ο ίδιος ο Παπαγγελόπουλος διέρρευσε την είδηση ότι με εντολή Τσίπρα διορίζεται γενικός γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων στο υπουργείο Δικαιοσύνης: τι υπόγειες διαδρομές συνδέουν τέτοια γκεσέμια της Δεξιάς, που διακρίθηκαν στα πεδία της κρατικής καταστολής, με το μέγαρο Μαξίμου και το Τσιπραϊκό; Και θα προσθέσουμε ένα ακόμη ερώτημα: πόση σχέση έχει αυτή η προκλητική υφυπουργοποίηση με την οργή των Αμερικανών για το πρόσφατο νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης;

Για την εκλογική πελατεία, ρε γαμώτο

Ούτε μία, ούτε δύο, αλλά 49 τροπολογίες κατέθεσαν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ στο νομοσχέδιο Κατρούγκαλου. Όλες εκπρόθεσμες και άσχετες ή σχεδόν άσχετες με το νομοσχέδιο. Ο στόχος αυτών των τροπολογιών είναι προφανής: να ικανοποιηθούν αιτήματα της εκλογικής τους πελατείας. Ως προς αυτό δεν πρωτοτύπησαν οι συριζαίοι βουλευτές. Τα ίδια έκαναν και οι προηγούμενοι. Εκμεταλλεύονταν κολλητιλίκια με τους υπουργούς και κατέθεταν «φωτογραφικούς» τύπου τροπολογίες, οι οποίες δε σημαίνουν σώνει και καλά ρουσφέτι, αφού συχνά ικανοποιούν χρονίζοντα αιτήματα, όμως με τον τρόπο που προωθούνται λειτουργούν καθαρά ρουσφετολογικά, αφού ο βουλευτής που προωθεί την τροπολογία την «πουλάει» ως εκδούλευση προς την εκλογική του πελατεία. Κλασικά πράγματα...

Η πρόεδρος της Βουλής δεν ενοχλήθηκε καθόλου από το μαράζ των βουλευτικών τροπολογιών, δεκαπέντε από τις οποίες έκανε δεκτές ο υπουργός. Όπως ο Κατρούγκαλος χτίζει τις εσωκομματικές του συμμαχίες (έχει και το γνωστό «πρόβλημα» και πρέπει να διαθέτει εσωκομματικά στηρίγματα), έτσι και η Κωνσταντοπούλου δε θέλει να δημιουργήσει συγκρούσεις με τη μάζα των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί έχει κι αυτή το μόνιμο «πρόβλημα» και χρειάζεται τη στήριξη των συναδέλφων της. Αν αρχίσει να τους χαλάει τα χατίρια, τότε θα την αφήσουν ακάλυπτη στις επιθέσεις της αντιπολίτευσης. Για να δείξει, όμως, ότι τηρεί κατά γράμμα τον Κανονισμό της Βουλής, έφερε αντίρρηση σε τρεις υπουργικές τροπολογίες. Στη συνέχεια, όμως, τις έθεσε σε ψηφοφορία και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ απεφάνθησαν, «διεγέρσεως», ότι και οι τρεις τροπολογίες είναι συμβατές με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Ετσι, πέρασαν κι αυτές. Η συμπαίγνια Κατρούγκαλου-Κωνσταντοπούλου-κυβερνητικής πλειοψηφίας ολοκληρώθηκε, προς δόξαν των επαγγελιών όλων τους για νέα κοινοβουλευτικά ήθη.

Αν αναρωτιέστε τι έπιασε τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και θυμήθηκαν σ' αυτό ειδικά το νομοσχέδιο να φέρουν τόσες τροπολογίες, εμείς μια εξήγηση έχουμε. Σε μια περίοδο που ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται να υπογράψει μια ακόμη μνημονιακή συμφωνία, οι βουλευτές του πρέπει να δείξουν «έργο» στην εκλογική τους πελατεία. Από την άλλη, αν κάτι στραβώσει και η χώρα οδηγηθεί σε εκλογές, κάθε βουλευτής έχει διπλή ανάγκη να δείξει «έργο».

Πολιτικό ανέκδοτο

Ανταγωνισμός για την προεδρία της ΔΗΜΑΡ! Ακούγεται σαν πολιτικό ανέκδοτο, όμως είναι πραγματικότητα. Δύο μέχρι στιγμής οι υποψήφιοι πρόεδροι (Θεοχαρόπουλος, Γιαννακάκη) και μπορεί να υπάρξει και τρίτος! Τα γκεσέμια της «ανανέωσης», όμως (Μαργαρίτης, Χατζησωκράτης, Τσοούκαλης) προτιμούν να μην εκτεθούν. Ετσι, το κόμμα που μέχρι πριν δύο χρόνια ήταν στην κυβέρνηση, καλείται να εκλέξει πρόεδρο τον Θεοχαρόπουλο ή τη Γιαννακάκη, για να χαράξουν πορεία... ανανέωσης, ανασυγκρότησης και δυναμικής επανόδου στο πολιτικό σκηνικό. Διότι, όπως λένε όλοι τους, «ο τόπος χρειάζεται τη ΔΗΜΑΡ». Οι δημοσκοπήσεις, βέβαια, κατατάσσουν πλέον τη ΔΗΜΑΡ μαζί με το ΛΑΟΣ (στα «λοιπά» δηλαδή), αλλά οι εναπομείναντες δημαρίτες θεωρούν πως πρέπει να μερεμετίσουν και να βάψουν το μαγαζί, διότι η συντήρησή του μπορεί να τους δώσει τη δυνατότητα να «τρουπώσουν» κάπου αλλού και να σώσουν τις πολιτικές τους καριέρες.

Πάει και το δημοψήφισμα

Μπορεί διάφορα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να εξακολουθούν να κορδώνονται στα τηλεπαράθυρα, «απειλώντας» με δημοψήφισμα (κάποιοι και με εκλογές, μολονότι τις απέκλεισε ο ίδιος ο Τσίπρας), όμως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Γ. Σακελλαρίδης πήρε εντολή, στο πρώτο «μπρίφινγκ» προς τους πολιτικούς συντάκτες, να αποφορτίσει το παιχνίδι. Το έκανε συμβολικά, χαρακτηρίζοντας τις εκλογές της 25ης Γενάρη «δημοψηφισματικού χαρακτήρα». Προσέθεσε, βέβαια, ότι «δεν φοβόμαστε τη λαϊκή βούληση», όμως όλοι είχαν πιάσει το υπονοούμενο: αφού οι εκλογές της 25ης Γενάρη ήταν δημοψηφισματικού χαρακτήρα, η συγκυβέρνηση έχει νωπή λαϊκή εντολή και μπορεί να πάρει τις **όποιες** αποφάσεις της χωρίς να έχει ανάγκη να προσφύγει σε δημοψήφισμα.

Γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο ότι η προοπτική του δημοψηφίσματος δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν φόβητρο για τους ιμπεριαλιστές δανειστές, οι οποίοι αυτό το τρίμηνο έχουν καταλάβει ότι έχουν απέναντί τους μια ηγετική κλίκα που το μόνο που θέλει είναι να κρατηθεί στην εξουσία. Επομένως, πέρα από τη δεδομένη υπεροπλία που διαθέτουν, έχουν την άνεση να αυξήσουν την πίεση στο μέγιστο βαθμό, δοκιμάζοντας τις αντοχές της συγκυβέρνησης. Κι όπως όλα δείχνουν, το έχουν καταφέρει. Αρα, ο Τσίπρας δεν έχει λόγο να πάει σε δημοψήφισμα, εκτός αν η συγκυβέρνησή του αρχίσει να καταρρέει.

Η επιλεκτική ευαισθησία του Παναγιώτη Λαφαζάνη

Με τα γνωστά ταρατατζούμ που συνηθίζει, ο υπουργός Περιβάλλοντος κτλ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έδωσε στη δημοσιότητα τροπολογία «για την ανάπλαση της περιοχής της Λιμενοβιομηχανικής Ζώνης Δραπετσώνας-Κερατσινίου (πρώην Λιπάσματα)». Η τροπολογία, όπως ανακοινώθηκε από το υπουργείο, έγινε σε συνεργασία με τον αντιπεριφερειάρχη Πειραιά και με την καθοριστική συμβολή του δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας, ενώ έχει την υποστήριξη του δήμου Πειραιά και όλων των δήμων της Β' Πειραιά.

Ο Λαφαζάνης φροντίζει την εκλογική του περιφέρεια. Γι' αυτό και φρόντισε να παρευρεθεί ο ίδιος στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Κερατσινίου-Δραπετσώνας, ώστε να εισπράξει αυτοπροσώπως τα εύσημα. Εδώ, όμως, δε θα μας απασχολήσει η μαυρογιαλούρικη πολιτική συμπεριφορά, που είναι ιδιον όλων των υπουργών της συγκυβέρνησης και των κυβερνητικών βουλευτών, όπως έχει επισημανθεί σε πρόσφατα δημοσιεύματα

της «Κ». Θα περιοριστούμε στην ουσία.

Με την τροπολογία που έδωσε στη δημοσιότητα ο Λαφαζάνης, δεσμεύοντας ότι θα την καταθέσει «προς συζήτηση και ψήφιση σε επόμενο νομοσχέδιο στη Βουλή», επιχειρείται η πρώτη τροποποίηση του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας-Αττικής, όπως αυτό αποτυπώθηκε στον κακόφημο νόμο 4277/2014. Συγκεκριμένα, «ακυρώνει τη δυνατότητα να εγκατασταθούν, όπως κακώς προέβλεπε ο ν. 4277/14, στην εν λόγω περιοχή βιομηχανικές, μεταποιητικές και άλλες χρήσεις που αλλοιώνουν και επιβαρύνουν το φυσικό περιβάλλον και το ιδιαίτερο κάλλος της παραθαλάσσιας ζώνης». Πλέον, στη συγκεκριμένη περιοχή επιτρέπονται μόνο χρήσεις πρασίνου, αναψυχής, αθλητισμού και κοινής ωφέλειας.

Το συγκεκριμένο νομοθέτημα, όπως είναι γνωστό, περιλαμβάνει και άλλες εκτρωματικές ρυθμίσεις (ο ΣΥΡΙΖΑ, ως γνωστόν, το καταψήφισε). Μία απ' αυτές, η οποία μάλιστα προστέθηκε ως τσόντα στο νόμο, είναι η προκλητικά αντισυντα-

ματική και δασοκτόνα ρύθμιση σε βάρος του Άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας προκειμένου να υλοποιηθεί το φαρανικό του σχέδιο ο καπιταλιστής Δ. Μελισσανίδης. Ο κόσμος της περιοχής έχει ξεσηκωθεί ενάντια σ' αυτή τη ρύθμιση, η τοπική (συριζαϊκή) δημοτική αρχή εμφανίζεται αντίθετη, ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να μην την ψηφίσει στη Βουλή. Γιατί, λοιπόν, ο Π. Λαφαζάνης δεν περιέλαβε στην τροπολογία (ή δεν έφταξε μια άλλη) και την κατάργηση των άρθρων 42 και 43 του νόμου 4277/2014, ώστε να βάλει τέλος στην απειλή κατά του Άλσους; Γιατί η περιβαλλοντική ευαισθησία του είναι τόσο επιλεκτική και περιορίζεται μόνο στην εκλογική του περιφέρεια; Σημειώνουμε πως και η παράταξη των δασολόγων που πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ ζητά την κατάργηση αυτών των δύο άρθρων (μαζί με άλλες αντιδασικές διατάξεις διάφορων νόμων).

Μέχρι τότε θα κρύβεται ο Π. Λαφαζάνης, επιτρέποντας στον Μελισσανίδη και τα παπαγαλάκια του να γράφουν διάφορα;

Η λαϊκή αντιβία μόνη απάντηση στην αστυνομική τρομοκρατία



Χρειάστηκε να «καεί το πελεκούδι» στη Βαλτιμόρη για να αναγκαστεί η εισαγγελία να απαγγείλει κατηγορίες στους έξι μπάτσους που είχαν συλλάβει τον 25χρονο αфроαμερικανό Φρέντι Γκρέι, ο οποίος πέθανε στο κελί του μία βδομάδα μετά τη σύλληψή του, στις 12 του περασμένου Απριλίου, αφού για μέρες βρισκόταν σε κώμα λόγω της «περιποίησης» των αστυνομικών οργάνων.

Αρχικά οι μπάτσοι είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, αλλά μία βδομάδα διαδηλώσεων, συγκρούσεων και λεηλασιών, που οδήγησαν τον κυβερνήτη να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης, απαγόρευση κυκλοφορίας και κινητοποίηση της Εθνοφρουράς, ανάγκασαν την δικαστική εξουσία να απαγγείλει κατηγορίες στους μπάτσους για να γλιτώσει τα χειρότερα.

Αυτό φυσικά δεν εξασφαλίζει την απονομή δικαιοσύνης. Ουμνηθείτε το μπάτσο Ντάρνεν Ουίλσον, που έξι μήνες μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του 18χρονου αфроαμερικανού Μάικλ Μπράουν στο Φέργκιουσον της πολιτείας του Μιζούρι, κηρύχθηκε αθώος χωρίς να περάσει καν από δίκη. Το ίδιο έγινε και με άλλους μπάτσους, όπως ο Ντάνιελ Πανταλέο που δολοφόνησε με κεφαλοκλείδωμα τον αфроαμερικανό Ερικ Γκάρνερ τον περασμένο Ιούλη και απαλλάχθηκε λίγο αργότερα, παρά το βεβαρημένο παρελθόν του με βίαιες συμπεριφορές.

Οι αθώοι έδωσαν ώθηση σε ένα κύμα δολοφονιών κατά των αфроαμερικανών πολιτών «δεύτερης κατηγορίας». Δυο μέρες πριν την απαλλαγή του Ουίλσον, ένας 12χρονος έπεφτε νεκρός από τα πυρά ενός άλλου μπάτσου. Ο 12χρονος Ταμίρ Ράις έκανε το λάθος να κρατάει ξύλινο όπλο! Τον περασμένο Μάρτη, τρεις μπάτσοι στο Λος Άντζελες σκότωσαν έναν άστεγο κατόπι λογομαχίας σε μια φτωχή συνοικία κοντά στο κέντρο της πόλης. Ήταν ύποπτος κλοπής και ως άστεγο άξιζε να τον κάνουν «σουρωτήρι». Οι μπάτσοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα μέχρι να ολοκληρωθεί η έρευνα που θα τους... αθώώσει. Εκτοτε, τα περιστατικά συνεχίζονται χωρίς ούτε ένας μπάτσος να μπει στη φυλακή, αφού «αυτοί είναι το κράτος». Μόνο η λαϊκή οργή που ξέσπασε όπως ξέσπασε στη Βαλτιμόρη μπόρεσε να εξαναγκάσει το αστυνομικό κράτος των ΗΠΑ σε προσωρινή αναδίπλωση.

Νερό στο κρασί – δίψα για εξουσία

Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τα συλλυπητήριά της στο αδελφό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ Podemos, για την αποχώρηση ενός εκ των ιδρυτικών του στελεχών, του Χουάν Κάρλος Μονεδέρο (διετέλεσε σύμβουλος του Τσάβες), ο οποίος παραιτήθηκε από την ηγεσία την προηγούμενη Πέμπτη, αποκαλύπτοντας -με την πρόποσα ευγένεια, φυσικά- ότι το Podemos έχει εσωτερικά προβλήματα λόγω της δίψας του για εξουσία.

Με τις δημοσκοπήσεις να το ξεφουσκώνουν και να δίνουν αβάντα στον άλλο «κομήτη» που εμφανίστηκε στο πολιτικό σκηνικό της Ισπανίας, τους Ciudadanos, που σημαίνει «Πολίτες», το Podemos προσπαθεί να κερδίσει πόντους πηγαίνοντας δεξιότερα. Αν και δεν μπορέσαμε να διαβάσουμε το νέο πολιτικό του πρόγραμμα (δημοσιεύτηκε μόνο στα ισπανικά, δυστυχώς, την περασμένη Τρίτη), λέγεται ότι το πρόγραμμα κινήθηκε περισσότερο βάσει του ρεαλισμού, κάνοντας γαργάρα παλαιότερες «ριζοσπαστικές» αναφορές, όπως η καθιέρωση γενικού ελάχιστου μισθού και η διαγραφή του χρέους.

Σε συνθήκες ανυπαρξίας ταξικής πάλης, τα διάφορα ρεφορμιστικά μορφώματα, όπως το Podemos, στρίβουν το τιμόνι δεξιά, μήπως και γευτούν το κοκαλάκι της εξουσίας.

Ισραήλ

Αντιρατσιστικές διαδηλώσεις

Σκληρές συγκρούσεις ξέσπασαν μεταξύ χιλιάδων Ισραηλινών αιθιοπικής καταγωγής και των ισραηλινών ΜΑΤ την Παρασκευή 1 Μάη στην Ιερουσαλήμ, αλλά και την Κυριακή 3 Μάη στο κέντρο του Τελ Αβίβ, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ενάντια στον ρατσισμό, σύμφωνα με ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού πρακτορείου Al Jazeera. Αφορμή για το ξέσπασμα της αιθιοπικής κοινότητας ήταν η δημοσίευση στις 27 Απριλίου ενός βίντεο το οποίο απεικονίζει ισραηλινούς μπάτσους να επιτίθενται και να ξυλοκοπούν αναίτια κατά τη διάρκεια ελέγχου ισραηλινό στρατιωτή αιθιοπικής καταγωγής.

Το συγκεκριμένο γεγονός έβγαλε στην επιφάνεια το ρατσισμό και την περιθωριοποίηση που βιώνει η εβραϊκή αιθιοπική κοινότητα από το ισραηλινό κράτος, αλλά και τη λευκή πλειοψηφία του Ισραήλ, λόγω της αφρικανικής της καταγωγής. Η εβραϊκή αιθιοπική κοινότητα του Ισραήλ δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '80, όταν, με βάση ένα ραβινικό διάταγμα, χιλιάδες Αιθίοπες που, σύμφωνα με το βιβλικό μύθο, είναι απευθείας απόγονοι της φυλής Νταν, μιας από τις 12 φυλές του Ισραήλ, μεταφέρθηκαν στο Ισραήλ ασκώντας το δικαίωμα της Αλγία, δηλαδή του επαναπατισμού. Τη δεκαετία του '90, ένα δεύτερο κύμα Αιθίοπων ακολούθησε, με τη σημερινή αιθιοπική κοινότητα να αριθμεί περίπου 135.000 ανθρώπους.

Τα μέλη της κοινότητας αυ-



τής δεν είναι μετανάστες αλλά έποικοι, όπως και η λευκή πλειοψηφία των Ισραηλινών που προέρχεται από χώρες της Κεντρικής Ευρώπης και τη Ρωσία. Το ότι είναι ισραηλινός πολίτης και εβραίοι στο θρήσκευμα δεν εμποδίζει το ρατσιστικό σιωνιστικό κράτος να τους αντιμετωπίζει όπως αντιμετωπίζει τους αφρικανούς μετανάστες αλλά και τους παλαιστίνιους πολίτες του Ισραήλ.

Μπορεί ο επίσημος λόγος για τη μεταφορά δεκάδων χιλιάδων Αιθίοπων στο Ισραήλ να ήταν η βιβλική τους καταγωγή, η πραγματικότητα όμως διαφέρει. Παράλληλα με την έναρξη της κατασκευής του Τείχους στη Δυτική Οχθη και τον αποκλεισμό των Παλαιστίνιων της περιοχής, που δούλευαν σαν εργάτες στο Ισραήλ, οι σιωνιστές επιχειρήσαν να τους αντικαταστήσουν εισάγοντας φτηνούς εργάτες από την Αιθιοπία, εβραίους στο θρήσκευμα, προκειμένου να δικαιολογήσουν στην ισραηλινή κοινή γνώμη τη μεταφορά, αλλά και να ενισχύ-

σουν την κρατική προπαγάνδα που έκανε και κάνει λόγο για ένα καθαρό εβραϊκό κράτος, ένα κράτος που οι ρατσιστικές ιδεολογίες αποτελούν την κυρίαρχη ιδεολογία. Αποτέλεσμα αυτής της ιδεολογίας ήταν και η μεθοδευμένη στείρωση δεκάδων χιλιάδων γυναικών από την Αιθιοπία, εν αγνοία τους, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς τους στο Ισραήλ, προκειμένου να μη «μολυνθεί» με την ανεξέλεγκτη αύξηση του μαύρου πληθυσμού η «εκλεκτή» λευκή φυλή του σιωνιστικού κρατικού μορφώματος. Το γεγονός έχει επιβεβαιωθεί από επίσημες πηγές του ισραηλινού υπουργείου Υγείας, ύστερα από καταγγελίες που έγιναν πριν από δύο χρόνια σε ισραηλινές εφημερίδες. Αν αυτή η πρακτική σας θυμίζει κάτι από ναζιστική Γερμανία και στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν κάνετε λάθος.

Σήμερα στο Ισραήλ οι περισσότεροι από τους μισούς Αιθίοπες ζουν κάτω από το όριο φτώχειας και μόλις το 50% απ' αυτούς τελειώνει το

λύκειο. Τους απαγορεύεται διά νόμου η αιμοδοσία στις διάφορες δομές Υγείας! Το 65% των αιθιοπών εβραίων βασίζεται στην Πρόνοια για να επιβιώσει και ζει στα πιο υποβαθμισμένα προάστια των ισραηλινών πόλεων, μακριά από τα οικονομικά κέντρα. Το 40% των Αιθίοπων που κατατάσσονται στο σιωνιστικό στρατό φυλακίζονται πολλές φορές κατά τη διάρκεια τις τριετούς θητείας τους.

Ωστόσο, παρόλο το ρατσισμό και την περιθωριοποίηση που βιώνουν, δεν έχουν πρόβλημα να υπηρετήσουν τη ρατσιστική σιωνιστική οντότητα προκειμένου να ενταχθούν σε μια κοινωνία η οποία τους αντιμετωπίζει με τρόπο παρόμοιο αυτού που αντιμετωπίζει τους Παλαιστίνιους. Εχουν συμμετάσχει διαχρονικά σε όλες τις επιθέσεις που έχουν εξαπολύσει οι σιωνιστές εναντίον των Παλαιστίνιων και του Λιβάνου, ενώ παραδοσιακά στηρίζουν εκλογικά το Κέντρο και τη Δεξιά στο ισραηλινό αστικό πολιτικό στερέωμα. Η φωτογραφία που αναδημοσιεύουμε συμπυκνώνει την πολιτική και κοινωνική καθυστέρηση αυτής της κοινότητας. Οι χιλιάδες αιθιοπες εβραίοι που διαδηλώναν και συγκρούστηκαν με τα ισραηλινά ΜΑΤ, το έκαναν ανεμίζοντας την ισραηλινή σημαία, αντί να την καίνε, όπως έκαναν οι διαδηλωτές με τις αμερικανικές σημαίες στη Βαλτιμόρη των ΗΠΑ, μετά τη ρατσιστική δολοφονία του Φρέντι Γκρέι από αμερικανούς μπάτσους πριν από μερικές μέρες.

Ουκρανία

Μαζική φυγή προς αποφυγή της στράτευσης

Η συμφωνία κατάπαυσης του πυρός που υπογράφηκε στην πρωτεύουσα Μινσκ της Λευκορωσίας στις 12 Φλεβάρη δεν κατάφερε τελικά να περιορίσει το ρεύμα μαζικής φυγής από τη χώρα των Ουκρανών στρατευσίμων ηλικίας προκειμένου να αποφύγουν τη συμμετοχή τους στον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία.

Σύμφωνα με τα τελευταία επίσημα στοιχεία, 39.000 Ουκρανοί έχουν αποφύγει τη στρατιωτική θητεία μόνο μέσα στους δύο πρώτους μήνες του 2015, όπως αποκάλυψε σε σχετικό ρεπορτάζ το αμερικάνικο περιοδικό «USA TODAY» (2/5/15). Αν λάβουμε υπόψη ότι έχει αποφασιστεί από την κυβέρνηση του Κιέβου η αριθμητική αύξηση του ουκρανικού στρατού από 180.000 σε 250.000, ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε ποσοστό περίπου 16% της επιδιωκόμενης συνολικής αριθμητικής δύναμης



του στρατού.

Το ίδιο ρεπορτάζ αναφέρεται σε πρόσφατη δημοσκόπηση του «Razumkov Center», με έδρα το Κίεβο, σύμφωνα με την οποία το 41% των Ουκρανών δήλωσε ότι ο πόλεμος στην ανατολική Ουκρανία δεν τους επηρεάζει, παρόλο που οι αντάρτες θέλουν να αποκόψουν ένα αρκετά μεγάλο τμήμα της χώρας, που είναι πλούσιο σε άνθρακα και διάσπαρτο από χυτήρια χάλυβα. Οτι συγγενείς και φίλοι τους δεν υπηρετούν

στο στρατό, ότι δεν ζουν κοντά στην εμπόλεμη ζώνη και ότι δεν προσφέρουν χρήματα για την υποστήριξη του στρατού ή των Ουκρανών που έχουν εκποτιστεί λόγω του πολέμου.

Σε ανάλογο ρεπορτάζ, η γερμανική εφημερίδα «Handelsblatt» (5/5/15) αναφέρεται στην ανθούσα παράνομη επιχείρηση έκδοσης πλαστών πιστοποιητικών για όσους θέλουν να αποφύγουν τη στρατιωτική θητεία. Σ' αυτή συμμετέχουν

γιατροί που εκδίδουν πλαστές ιατρικές γνωματεύσεις έναντι αδράς αμοιβής. Ταξιδιωτικά πρακτορεία που οργανώνουν «ειδικά ταξίδια» για εκείνους που θέλουν να φύγουν από τη χώρα. Ακόμη και επιχειρήσεις που εφευρίσκουν ψευδείς δικαιολογίες για να κρατήσουν το προσωπικό τους. Ενδεικτικά μάλιστα αναφέρεται η πρόσφατη σύλληψη ενός γιατρού από την πόλη Chernivtsi, ο οποίος εξέδιδε πλαστά ιατρικά πιστοποιητικά έναντι 3.500 ευρώ το ένα, ποσό τεράστιο για τα δεδομένα της Ουκρανίας.

Το ίδιο ρεπορτάζ αναφέρει ότι περισσότερο από το μισό του νεολαϊστικού πληθυσμού στις δυτικές περιοχές της Ουκρανίας έχει εγκαταλείψει τη χώρα και ότι το 70% του εργατικού δυναμικού από τις περιοχές αυτές που έχει φύγει από τη χώρα πήγε στις γειτονικές Πολωνία και Ρουμανία και οι υπόλοιποι κυρίως

Περί απεργιών και γραφειοκρατών συνδικαλιστών

«Το γερμανικό κοινοβούλιο θα ασχοληθεί την Πέμπτη 5 Μάη του 2015 με το ρόλο των συνδικάτων στους χώρους εργασίας. Αντικείμενο της συζήτησης θα είναι η πρόταση για ένα σχέδιο νόμου της κυβέρνησης για τις ενιαίες συλλογικές συμβάσεις, που έχει ως στόχο να αμβλύνει τις διενέξεις μεταξύ των διαφόρων συνδικάτων» (https://www.bundestag.de/dokumente/textarchiv/2015/kw10_ak_tarifeinheit/363028)

Εδώ γελάνε! Η γερμανική κυβέρνηση ενδιαφέρεται για την ομαλή λειτουργία των διαφόρων συνδικάτων σε κλάδους της ίδιας επαγγελματικής κατηγορίας, ώστε να μην «τσακωνονται» μεταξύ τους! Πώς θα γίνει αυτό; Αποφασίζοντας ότι τις διαπραγματεύσεις για τις συλλογικές συμβάσεις θα τις κάνει το συνδικάτο με τα περισσότερα μέλη! Αυτό προβλέπει μεταξύ άλλων το νομοσχέδιο που κατέθεσε η γερμανική κυβέρνηση την περασμένη Πέμπτη. Τι σημαίνει αυτό; Ότι τα μικρότερα συνδικάτα στην ίδια επιχείρηση δε θα έχουν το δικαίωμα των διαπραγματεύσεων με τη διοίκηση.

Για παράδειγμα, το σωματείο των μηχανοδηγών (GDL), που κήρυξε απεργία -τη μεγαλύτερη των τελευταίων ετών, που έχει δημιουργήσει πρόβλημα στη λειτουργία τόσο των



επιβατηγών όσο και των εμπορικών τρένων στην Γερμανία - ζητώντας αυξήσεις 5% στους μισθούς, μείωση κατά μία ώρα του εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας, βελτίωση των ωραρίων για μια πραγματικά πενήνήμερη εργασία και ελεύθερα Σαββατοκύριακα, καθώς και όριο 50 ωρών το χρόνο στις υπερωρίες, δε θα μπορεί πλέον να έχει λόγο στις διαπραγματεύσεις με τη διοίκηση των Γερμανικών Σιδηροδρόμων (DB). Ποιος θα έχει λόγο; Το συνδικάτο EVG που αντιπροσωπεύει ευρύτερο προσωπικό και όχι μόνο τους μηχανοδηγούς.

Το συνδικάτο αυτό, το οποίο μέχρι στιγμής αρνείται να συμμετάσχει στην απεργία, αποτελεί παράδειγμα

αστικού-γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Ο πρόεδρος του, Αλεξάντερ Κίρχνερ, χαρακτήρισε λάθος την απεργία γιατί προκαλεί το διχασμό στους κόλπους των εργαζομένων! Για ξεκάρφαμα υποσχέθηκε να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τη διοίκηση για τα εργασιακά θέματα την ερχόμενη βδομάδα.

Οι καλοί γραφειοκράτες όμως είναι και καλά λαμόγια. Κι αυτό γιατί το EVG δεν είναι απλά ένα συνδικάτο, αλλά σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ακαδημία οργανώνει σεμινάρια για την κατάρτιση των εκκολλημένων εργατοπατέρων. Ποιο το κακό, θα αντιτείνει κάποιος. Γιατί να μην καταρτιστούν οι συνδικαλιστές για

να υπερασπίζονται καλύτερα τα... εργατικά συμφέροντα; Αν διαθέτεις τα 700-950 ευρώ πουλα για να πληρώσεις το τετράημερο σεμινάριο, ουδέν πρόβλημα! Εκεί κυμαίνεται η ταρίφα, σύμφωνα με το πρόγραμμα που δημοσιεύουν στην ιστοσελίδα τους (βλ. http://www.eva-akademie.de/mitbestimmung_seminare/index_html_gr/), μέρος της οποίας έχει μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες (μεταξύ των οποίων και τα ελληνικά) για να προσελκύσει φυσικά εργατοπατέρες και από το εξωτερικό.

Να πώς διαφημίζουν την δουλειά τους οι καλοί δάσκαλοι της εργατοπατερίας: «Για να επιτευχθούν καλές εργασιακές συνθήκες σε έναν αειφόρο και φιλικό προς το περιβάλλον τομέα μεταφορών στην Ευρώπη, χρειάζονται δυνατοί κοινωνικοί εταίροι που να διαμορφώνουν σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο τους παράγοντες της «καλής εργασίας» και να μην επαφίνονται στις δυνάμεις της αγοράς. Γι' αυτό τον λόγο η δουλειά μας απευθύνεται σε όλους τους φορείς που διαμορφώνουν τις συνθήκες εργασίας στον ευρωπαϊκό τομέα μεταφορών. Μαζί με τα ευρωπαϊκά συνδικάτα μεταφορών, τους κοινωνικούς εταίρους του τομέα μεταφορών, τους επιχειρησιακούς και ευρωπαϊκούς εκπροσώπους εργασιακών

συμφερόντων, τους συλλόγους, τους αιρετούς πολιτικούς εκπροσώπους και τους εκπροσώπους ειδικών ομάδων διαμορφώνουμε ερευνητικά σχέδια, πεδιά διαλόγου, εργαστήρια, σεμινάρια, συνέδρια και συμβουλευτικές δράσεις για επιχειρήσεις και συλλόγους. Εκδίδουμε βιβλία, οδηγούς και ειδικά κείμενα» (http://www.eva-akademie.de/europaeischer_dialog_und_forschung/index_html_gr/).

Ποιος νοιάζεται για απεργίες; Αφού το χρήμα είναι στο... διάλογο και την κατάρτιση. Αν περάσει το νομοσχέδιο, τότε στην ουσία ακυρώνεται και η απεργία του σωματείου των μηχανοδηγών (GDL), το οποίο καταγγέλλει ότι το EVG προσπαθεί να πάρει στους κόλπους του ένα μέρος των μηχανοδηγών δίνοντάς τους απλώς μια παρεμφερή επαγγελματική ονομασία!

Ταυτόχρονα, η διοίκηση των γερμανικών σιδηροδρόμων επιχειρεί να εξαναγκάσει τους μηχανοδηγούς να δεχτούν πενιχρές αυξήσεις προκειμένου να συμφωνήσουν στην άρνηση της διοίκησης να δώσει στους μηχανοδηγούς μεγάλων αποστάσεων τα χρήματα που δικαιούνται.

Το επόμενο βήμα θα είναι να βγάλουν παράνομη την απεργία για να ησυχάσουν! Όλα κι όλα, «η δημοκρατία δεν εκβιάζεται»!

Η εντολή προς τους ισραηλινούς στρατιώτες στη Γάζα

«Πυροβολείτε όποιον βλέπετε»

Μια νέα έκθεση-καταπέλτης, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 4 Μάη από τους ισραηλινούς βετεράνους της ΜΚΟ «Breaking the Silence» (Σπάζοντας τη Σιωπή), αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά ότι ο σιωνιστικός στρατός, κατά την εισβολή του στη Λωρίδα της Γάζας και τον πόλεμο των 50 ημερών το περασμένο καλοκαίρι, στόχευε σκόπιμα τον άμαχο πληθυσμό, τις κατοικίες και τις πολιτικές

υποδομές, διαπράττοντας εγκλήματα πολέμου. Πρόκειται για μια έκθεση 240 σελίδων, που παραθέτει τις μαρτυρίες περισσότερων από 60 στρατιωτών του σιωνιστικού στρατού που πήραν μέρος σ' αυτό τον πόλεμο, στον οποίο σκοτώθηκαν τουλάχιστον 2.189 Παλαιστίνιοι, μεταξύ των οποίων περισσότεροι από 1.486 άμαχοι, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ.



Στην έκθεση παρατίθενται μια σειρά μαρτυρίες στρατιωτών, στις οποίες καταθέτουν ότι οι εντολές για τις περιοχές όπου αναπτύσσονταν ήταν ότι μετά τη ρίψη προκρηύσεων από τα ισραηλινά αεροπλάνα, που καλούσαν τον πληθυσμό να φύγει, οι περιοχές αυτές θεωρούνταν εκκενωμένες και συνεπώς ο στρατός είχε την άδεια να πυροβολήσει όποιον έβλεπε.

Ενδεικτικά, ένας λοχίας στο μηχανοκίνητο πεζικό, μεταξύ άλλων, κατέθεσε: «Οι κανόνες εμπλοκής ήταν παντού ίδιοι: οτιδήποτε μέσα στη Γάζα αποτελεί απειλή, η περιοχή πρέπει να αποστειρωθεί, να εκκενωθεί από τον πληθυσμό - και αν δούμε κάποιον να κουνά λευκή σημαία, φωνάζοντας "παραδίνομαι" ή κάτι ανάλογο - τότε

αυτός αποτελεί απειλή και έχουμε την άδεια να τον πυροβολήσουμε».

Ενας άλλος λοχίας που υπηρετούσε σε μονάδα του μηχανικού κατέθεσε: «Αμέσως από την αρχή η διαταγή σε μας ήταν: πυροβολείτε για να σκοτώσετε. Για τον ισραηλινό στρατό υποτίθεται ότι δεν υπήρχε καθόλου άμαχος πληθυσμός εκεί».

Ενας στρατιώτης στην Ντέιρ Αλ Μπάλαχ, στην κεντρική Γάζα, κατέθεσε ότι ο διοικητής του είπε: «Οτιδήποτε βλέπετε να κινείται στις γειτονιές που βρίσκεστε υποτίθεται ότι δεν έπρεπε να βρίσκεται εκεί. Οι πολίτες γνωρίζουν ότι δεν πρέπει να βρίσκονται εκεί. Συνεπώς, οποιονδήποτε βλέπετε εκεί, τον σκοτώνετε».

Ενας υπολοχαγός που πολέμησε στη Σουτζάγια, μια από

τις γειτονιές της Γάζας που πλήγηκαν περισσότερο, κατέθεσε ότι δόθηκε στους στρατιώτες ένας κατάλογος με τους στόχους εναντίον των οποίων δεν μπορούσαν να ανοίξουν πυρ χωρίς άδεια από το διοικητή. Ο κατάλογος περιελάμβανε σχολεία, νοσοκομεία, βρεφικούς σταθμούς, σταθμούς ενέργειας, εγκαταστάσεις της UNRWA και κοινοτικά κέντρα. Όταν ρωτήθηκε αν κάποιοι απ' αυτούς τους στόχους βομβαρδίστηκαν, απάντησε: «Ναι, σχεδόν όλοι στην απαγορευμένη λίστα βομβαρδίστηκαν. Ο καθένας έχει τη δική του ιστορία, αλλά τελικά βομβαρδίστηκαν».

Όλα αυτά στην πιο πυκνοκατοικημένη γωνιά του κόσμου και ταυτόχρονα μια ανοιχτή φυλακή, όπου ο άμαχος πληθυσμός δεν μπορούσε να βρει πουθενά ασφαλές καταφύγιο και στη συντριπτική πλειοψηφία δεν είχε άλλη επιλογή παρά να μείνει στον τόπο του και στο σπίτι του.

Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης πολλές μαρτυρίες στρατιωτών στις οποίες επισημαίνουν τη μαζική καταστροφή πολιτικών υποδομών και κατοικιών, συχνά «χωρίς καμιά καθαρή επιχειρησιακή αιτιολόγηση».

Ενας λοχίας του Πεζικού κατέθεσε ότι «οι θωρακισμένες μπουλντόζες δεν σταματούσαν δευτερόλεπτο, ισοπεδώνοντας

το ένα σπίτι μετά το άλλο, τον ένα δρόμο μετά τον άλλο».

Σύμφωνα με την έκθεση, όταν ο ισραηλινός στρατός έφευγε από τα σπίτια που είχε καταλάβει, τα ανατίναζε. Σπίτια σε στρατηγικά σημεία ή πάνω σε λόφους, που δεν ήθελε να τα χρησιμοποιήσει, τα θεωρούσε επικίνδυνα και τα κατεδάφιζε. Ισοπέδωνε ολόκληρες περιοχές.

Όπως ήταν επόμενο, η ηγεσία του σιωνιστικού στρατού όχι μόνο αρνείται να προχωρήσει στην έρευνα των καταθέσεων που έφερε στο φως η έκθεση της ΜΚΟ «Breaking the Silence», χαρακτηρίζοντάς τις μη αξιόπιστες, επειδή είναι ανώνυμες (για ευνόητους φυσικά λόγους), αλλά απειλεί με ακόμη περισσότερα δεινά τον παλαιστινιακό λαό. Στις 4 Μάη, την ίδια μέρα που δόθηκε στη δημοσιότητα η έκθεση, ο αντιστράτηγος Μπένι Γκαντζ, διοικητής του σιωνιστικού στρατού κατά τον τελευταίο πόλεμο στη Γάζα, προειδοποίησε ότι «την επόμενη φορά θα είναι χειρότερα» για τη Γάζα, επιμένοντας ότι η τακτική της Χαμάς απαιτεί δραματική αλλαγή στους κανόνες του πολέμου και ότι το Ισραήλ θα πρέπει να κάνει επιθέσεις εναντίον αμάχων, γιατί γνωρίζει ότι η Χαμάς πιθανόν να κρύβεται πίσω απ' αυτούς.

στην Ευρώπη, όπου εργάζονται ως επί το πλείστον ως εποχικοί εργάτες, με στόχο να θρέψουν την οικογένειά τους και να αποφυγούν τη στρατιωτική θητεία. Ανάλογη είναι η κατάσταση και στην ανατολική Ουκρανία (συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που ελέγχονται από την κυβέρνηση του Κιέβου), όπου όμως οι περισσότεροι πηγαίνουν στη Ρωσία, όπου βρίσκουν δουλειά και παραμένουν εκεί για να αποφύγουν τη στρατιωτική θητεία.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού και μάλιστα στη δυτική Ουκρανία, τη βάση του ουκρανικού εθνικισμού, δεν συγκινείται από τις πατριωτικές κορώνες, δεν θεωρεί δική του υπόθεση τον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία και αντιμετωπίζει λίγο - πολύ ως ξένο

σώμα τις περιοχές του Ντόνμπας που έχουν περάσει υπό τον έλεγχο των αυτονομιστών φιλορώσων ανταρτών. Προφανώς, η πραγματικότητα αυτή έχει επιπτώσεις και στο ηθικό του κυβερνητικού στρατού και στην πολιτική της κυβέρνησης των εθνικιστών του Κιέβου, παρόλο που η τελευταία συνεχίζει τις προκλήσεις και τις πολεμικές διακηρύξεις καθ' υπαγόρευση της Ουάσιγκτον. Πιο πρόσφατα, στις 30 Απρίλη, ο ουκρανός πρόεδρος Πέτρο Ποροσένκο, σε συνέντευξή του στο ουκρανικό τηλεοπτικό κανάλι STB, δήλωσε ότι «ο πόλεμος θα τελειώσει όταν η Ουκρανία επιστρέψει στο Ντόνμπας και στην Κριμαία. Θα συνεχιστεί όσο χρόνο αυτό απαιτεί. Η εδαφική ακεραιότητα της χώρας πρέπει να είναι κορυφαία προτεραιότητα».

στο ψαχνό

Ταξική ενεργοποίηση

Η κοινή ανακοίνωση Τσίπρα-Γιούνκερ είναι ένα ακόμη βήμα σε μια πορεία με προδιαγεγραμμένο τέλος: τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής, με κάποια ανώδυνα για το σύστημα μικρομερεμέτια.

Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά αν αυτό είναι το τελευταίο βήμα ή αν θ' ακολουθήσουν κι άλλα, το μόνο βέβαιο όμως είναι πως το πολιτικό σόου θα συνεχιστεί. Νέα κυβέρνηση, νέο πολιτικό προφίλ, «για πρώτη φορά Αριστερά», λογικό είναι πως τα πράγματα δεν μπορούν να κυλήσουν όπως κυλούσαν τα προηγούμενα χρόνια.

Αναφερόμαστε, φυσικά, στον τομέα της πολιτικής διαχείρισης και όχι στον τομέα της πρακτικής πολιτικής, όπου όλα θα εξακολουθούν να κυλούν όπως πριν (με τα μικρομερεμέτια, όπως είπαμε): σκληρή δημοσιονομική λιτότητα, προκειμένου να αποπληρώνονται οι ιμπεριαλιστές δανειστές, και κινεζοποίηση, προκειμένου ο ελληνικός καπιταλισμός να ανακάμψει ως ασιατικού τύπου καπιταλισμός, με την ελπίδα ότι αυτό μπορεί να προσελκύσει επενδύσεις από ευρωπαϊκούς μονοπωλιακούς ομίλους.

Είναι ηλίου φαεινότερον ότι η «παιδική χαρά» του Μαξίμου θα συνεχίσει το ίδιο πολιτικό σόου, το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης», επειδή κρίνει ότι ως πολιτική διαχείρισης αποδεικνύεται αποτελεσματική. Μπορεί αυτό να είναι κοντοπρόθεσμο, όμως μια κυβέρνηση αποφασισμένη να διαχειριστεί τη μνημονιακή πολιτική δεν μπορεί, εκ των πραγμάτων, να κάνει μακροπρόθεσμο σχεδιασμό.

Καθώς διανύει τον τέταρτο μήνα της θητείας της, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει πετύχει μια τεράστια κοινωνική ανοχή. Έτσι, μπορούν να εμφανίζονται σήμερα τα πιο κυνικά δεξιά στοιχεία (σαν τον Παπαδημούλη) και να δηλώνουν με θράσος ότι ο λαός θα στηρίξει την επώδυνη συμφωνία, γιατί ψήφισε τον ΣΥΡΙΖΑ με τη σκέψη ότι «και δυο-τρία πράγματα να κάνει, αρκετά θα είναι».

Αυτό είναι το δόγμα της κοινωνικής υποταγής και της ταξικής αποστράτευσης. Τα πάντα εναποτίθενται στην κυβέρνηση, «μπας και καταφέρει κάτι». Οποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα, θα πρέπει να θεωρηθεί ως «το καλύτερο δυνατόν». Στο «καλύτερο δυνατόν» δεν περιλαμβάνονται μόνο άμεσα νέα μέτρα (π.χ. ΦΠΑ) και η προετοιμασία της κλίνης του Προκρούστη για μια καινούργια αντιασφαλιστική ανατροπή, αλλά και η διατήρηση των βασικών συστατικών στοιχείων του μνημονιακού καθεστώτος σε όλους τους τομείς (φορομνημονιακό, αντικοινωνικότητα στις κρατικές δαπάνες, εργασιακό, συνταξιοδοτικό κτλ.).

Οπότε το ερώτημα τίθεται εκ των πραγμάτων με οξύτητα: θα αποδεχτούν αυτή την κατάσταση η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι, προσδοκώντας «ανάσταση» σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον (η μελλοντολογία είναι πάγια προπαγάνδα όλων των κυβερνήσεων) ή θα διεκδικήσουν τουλάχιστον αυτά που προεκλογικά υποσχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ; Δεν μιλάμε για το σοσιαλισμό (μολονότι κάποιοι εντός ΣΥΡΙΖΑ και εντός κυβέρνησης εξακολουθούν να βρομίζουν αυτή τη λέξη), αλλά για τη μνημονιακή πολιτική. Για το δημοσιονομικό εφιάλτη και την κινεζοποίηση.

Αν δεν υπάρξει ταξική ενεργοποίηση και διεκδίκηση, τότε οι δυνάμεις του κεφαλαίου -ντόπιου και ξένου- θα αποθρασυνθούν ακόμη περισσότερο, αισθανόμενες ότι έχουν πετύχει στρατηγικού χαρακτήρα νίκη επί της εργαζόμενης κοινωνίας, που τους επιτρέπει να παγιώσουν και να βαθύνουν την κινεζοποίηση. Η ταξική ενεργοποίηση είναι ο κρίσιμος παράγοντας που απουσιάζει σήμερα.



Ο αριστερός, ο δεξιός και ο φασίστας, σε πόζα του τύπου «η ισχύς εν τη ενώσει». Μόνο ο Νετανιάχου λείπει για να συμπληρωθεί το κουαρτέτο της αμερικανοδουλείας στη Μεσόγειο (θα ταίριαζε και ο Ερντογάν, όμως αυτός παίζει διαφορετικά αυτή την περίοδο). Όταν κάνεις μια τυπική διπλωματική κίνηση, τότε αποφεύγεις τέτοιες φωτογραφικές πόζες, οι οποίες δεν επιβάλλονται από κανένα πρωτόκολλο. Ο ματωβαμμένος δικτάτορας της Αιγύπτου Αμπντελφάτχ αλ Σίσι έχει κάθε λόγο να επιδιώκει τέτοιες πόζες. Ο Τσίπρας τι λόγο έχει να αγκαλιάζεται μ' αυτόν τον σφαγέα, πέραν του να δείξει στους αμερικανούς ιμπεριαλιστές ότι θα κάνει τα πάντα για να στηρίξει την πολιτική τους στη Μεσόγειο;

KONTRES

Ζητείται αντίσταση

«Σήμερα, **μαζί με τους εργαζόμενους, η κυβέρνηση δίνει έναν αγώνα** αποφασιστικό για να επανέλθει ο κατώτατος μισθός, για να επανέλθουν οι συλλογικές συμβάσεις, για να δώσουμε ξανά φωνή στους εργαζόμενους». Τάδε έφη Σκουρλέτης στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Κι εμείς νομίζαμε ότι οι εργαζόμενοι αγωνίζονται, ενώ οι κυβερνήσεις νομοθετούν, διά της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας που διαθέτουν. Ότι οι κυβερνήσεις δεν χρειάζονται να δώσουν αγώνα σαν κι αυτόν των εργαζόμενων, διότι κυβερνούν και έχουν στα χέρια τους και το μαχαίρι και το πεπόνι.

Ενα μεγάλο κομμάτι των εργαζόμενων, πάλι, έχασε τις προεκλογικές υποσχέσεις του κόμματος που κυβερνά σήμερα και πίστεψε ότι αρκεί να ψηφίσει αυτό το κόμμα για να βρουν δικαίωση οι (όποιες) διεκδικήσεις του για τα στοιχειώδη. Και τώρα ακούει τον «καθ' ύλην αρμόδιο» υπουργό να του λέει πως πρέπει να «αγωνιστούν από κοινού», λες και το συγκεκριμένο κόμμα βρίσκεται ακόμη στην αντιπολίτευση!

Συμπέρασμα: Ζητείται καταγγελία της κοροϊδίας και αντίσταση στο πεδίο της ταξικής πάλης, το μόνο που μπορεί ν' αλλάξει τα πράγματα.

Πολύ ξύλο

«Οι προσωπικοί χαρακτηρισμοί που ακούστηκαν και γράφτηκαν για μένα στο τελευταίο Eurogroup δεν ισχύουν και είναι απολύτως ψευδείς», λέει ο Μπαρουφάκης σε συνέντευξή του στην ΕφΣυν. Ο δημοσιογράφος, όμως, είτε γιατί δε γουστάρει τον Μπαρουφάκη, είτε γιατί θέλει να σώσει στοιχειωδώς την επαγγελματική του υπόσταση, είτε γιατί συμμετέχει στο «σύστημα Μαξίμου» που μεθοδικά αποδομεί τον Μπαρουφάκη, του έχει φυλαγμένη τη follow up ερώτηση: «Ο Ντάισελμπλουμ δεν τους διάψευσε...». Εμφανώς αιφνιδιασμένος ο Μπαρουφάκης αρχίζει το ρετάρισμα: «Μου έκανε πολύ κακή εντύπωση ότι ο κ. Ντάισελμπλουμ δεν αρνήθηκε αυτούς τους χαρακτηρισμούς,

μετά από σχετική ερώτηση που δέχτηκε. Δεν τους διέψευσε, δηλαδή, κάνοντας μάλιστα λόγο για κρίσιμη συζήτηση (critical discussion). Θεωρώ ότι αυτό δεν συνάδει με αυτό που συνέβη μέσα στην αίθουσα της συνεδρίασης και αυτή η αναντιστοιχία με προβληματίζει όσον αφορά τον πολιτικό πολιτισμό αυτής της διαδικασίας».

Πρέπει να έφαγε πολύ «ξύλο» εκείνη τη μέρα στη Ρίγα ο Μπαρουφάκης. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν πήγε στο δείπνο, φοβούμενος μην του την πέσουν και εκεί και την πάθει σαν τον Γιωργάκη που άκουγε αμιλητος τα μπινελίκια του Σαρκοζί στις Κάννες, ο οποίος κόντευε να σκαρφαλώσει στο τραπέζι.

Ρόμπες

Μια συνγνώμη νααααα (με το συμπάθειο) ζήτησε εντύπως η «Αυγή» από τον Παπαχρήστο των «Νέων», προκειμένου αυτός να αποσυρθεί αγωγή που είχε καταθέσει κατά της εφημερίδας του ΣΥΡΙΖΑ για δημοσίευσή της τον Αύγουστο του 2012. Το κείμενο της συνγνώμης έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον, καθώς μεταξύ άλλων αναφέρει: «Μια σειρά ατυχών δημοσιευμάτων, τα οποία βασίστηκαν σε **προδήλως ψευδείς πληροφορίες**, έδωσαν την εντύπωση ότι ο συνάδελφος κ. Παπαχρήστος είναι ένας αργόμισθος του δημοσίου, διαπλεκόμενος δημοσιογράφος (...) Η «Αυγή» είχε πείσει **θύμα ψευδών και γι' αυτό αβασίμων πληροφοριών**. Υπό την έννοια αυτή αισθάνεται ότι έχει την υποχρέωση να ανασκευάσει πλήρως τα όσα δημοσίευσε κατά καιρούς».

Διευθυντής της «Αυγής» ήταν εκείνη την περίοδο ο σημερινός κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Φίλης, που κορδώνει καθημερινά στα κανάλια με ύφος χιλίων καρδινάλιων. Αφού οι πληροφορίες ήταν «προδήλως ψευδείς» (ολοφάνερα ψεύτικες, δηλαδή) πώς γίνεται η εφημερίδα να έπεσε ταυτόχρονα «θύμα ψευδών πληροφοριών». Δε γίνεται και «προδήλως ψευδείς» και «θύμα». Οι άθλιοι αυτοί τύποι παραδέχονται ότι έκαναν κιτρινισμό.

Το ότι τον έκαναν σε βάρος του γνωστού Παπαχρήστου, του ανθρώπου ειδικών αποστολών του Ψυχάρη, δεν αλλάζει τίποτα. Ο Παπαχρήστος τους έκανε ρόμπες

Εργάτες δουλοπάροικοι;

Ενας αμερικανός ονόματι Μπεν Φλάνερ κάνει μπίζνες με τη λεγόμενη αστική καλλιέργεια, οργανώνοντας φύτευση κήπων σε ταράτσες. Τον φέρνουν, λοιπόν, στην Αθήνα για να διδάξει το «δόγμα» του, σύμφωνα με το οποίο οι κάτοικοι των πόλεων πρέπει να παράγουν μόνοι τους ένα μέρος της τροφής που καταναλώνουν.

Μια χαρά βολεύεται ο καπιταλισμός με κάτι τέτοιες θεωρίες, που τείνουν να μας γυρίσουν στην περίοδο της φυσικής οικονομίας, δηλαδή της δουλοπαροικίας. Ο εργάτης δε θα πρέπει πλέον να ανταλλάσσει την εργατική του δύναμη με μέσα συντήρησης, αλλά θα πρέπει να κατασκευάζει μόνος του ένα τμήμα των μέσων συντήρησης, βοηθώντας έτσι τον καπιταλιστή να αυξάνει το βαθμό εκμετάλλευσής του, ρίχνοντας το μισθό εργασίας ακόμη πιο κάτω από την αξία της.

Αυτό που φαντάζει ως μικροαστικός ρομαντισμός δεν είναι παρά ένα κομμάτι του νεοφιλελεύθερου δόγματος, επενδυμένο με οικολογικές και αισθητικές παρλαπίπες. Το όραμά μας είναι να ζήσουμε σε μια κοινωνία που η δουλειά δε θα είναι σκλαβιά. Σε μια κοινωνία της αφθονίας, η οποία θα επιτρέπει στα μέλη της να αποδεσμευτούν και από την πρόσθετη δουλειά του νοικοκυριού. Μέχρι να φτάσουμε εκεί, ας ανοίξουμε πόλεμο στους οπαδούς και προπαγανδιστές της μοντέρνας δουλοπαροικίας, που φορούν διάφορες λαμπερές στολές και επικαλούνται ευαισθησίες. Τα μέσα συντήρησης του εργάτη πρέπει να καλύπτονται από μισθό του, όχι να τα παράγει εν μέρει μόνος του. Τελεία και παύλα.

κι αυτοί κάνουν σα να μην έτρεξε τίποτα.

Διαψεύσεις

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ που οι ίδιοι οι συριζαίοι διέρρευσαν, μετά την τελευταία συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, ο Τσακαλώτος στην ομιλία του επεσήμανε πως η κυβέρνηση αντιμετώπιζει ένα σκληρό επικοινωνιακό τοπίο και υπολείπεται στη δυνατότητα να επηρεάζει τη διεθνή συζήτηση. Γι' αυτό και ο ίδιος αναλαμβάνει και την αρμοδιότητα να έρθει σε επαφές και με πολιτικές δυνάμεις του εξωτερικού.

Για μπάστα, ρε ροζ παλικαράκια. Εσείς δε λέγατε προεκλογικά πως υπάρχουν οι καλύτεροι όροι για διεθνείς συμμαχίες, σύμφωνα με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, και πως η πανηγυρική εκλογή του θα λειτουργήσει σαν καταλύτης, ώστε να κινηθούν πολλοί (ακόμη και ο Ντράγκι) σε μια κατεύθυνση αντίθετη προς τη λιτότητα, απομονώνοντας την Μέρκελ; Τώρα ξαφνικά μας λέτε ότι ισχύει το αντίθετο απ' αυτό που λέγατε προεκλογικά. Παραμύθι τότε, διάψευση και νέο παραμύθι τώρα.

Ξέσκισμα

Ξέσκισμα (στην κυριολεξία) του αναπληρωτή υπουργού Μάρδα και των όσων είπε στην εκδήλωση του διδύμου Ζωής-Σοφίας για το ύψος των γερμανικών επανορθώσεων, από τον καθηγητή Σύγχρονης Ιστορίας στο ΑΠΘ Γιώργο Μαργαρίτη (ΕφΣυν, 2-3.5.15). Με κάτι παραπάνω από εμφανή ειρωνεία ο καθηγητής Μαργαρίτης αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι της κυβέρνησης αερολογούν, χωρίς να έχουν την παραμικρή επαφή με το αντικείμενο. Έτσι και ο Μάρδας, ανέλαβε να υπολογίσει το ύψος των επανορθώσεων που οφείλει η Γερμανία στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να παρουσιάσει τα εξής, όπως καυστικά τα περιγράφει ο Γ. Μαργαρίτης: «Στην -αναμφίβολη- περίπτωση που οι αριθμοί του αναπληρωτή υπουργού είναι οι ορθοί, τότε η Ελλάδα διεκδικεί επτά ολόκληρα ΑΕΠ της προπολεμικής Γερμανίας - πριν την καταστρέψει ο πόλεμος. Διεκδικεί 26 και κάτι φορές τα συνολικά κονδύλια του Σχεδίου Μάρσαλ ή τέσσερις φορές το ΑΕΠ των ΗΠΑ εκείνου του καιρού!!! Η ευγένεια, αν όχι και η διπλωματία, θα συνιστούσαν να αφήσουμε κάτι και στην υπόλοιπη ανθρωπότητα. Έτσι, για να μη μας ζηλεύουν οι υπόλοιποι». Και καταλήγει ο ιστορικός: «Η πολύ σοβαρή, δίκαιη και πολλαπλώς πολιτικά σημαντική υπόθεση της διεκδίκησης του κατοχικού δανείου και των οφειλόμενων πολεμικών αποζημιώσεων στη χώρα μας και στον λαό μας πνίγηκε μέσα στη γελοιότητα που αποπνέει η σημερινή κυβέρνηση».

Μετά από τέτοιο ξέσκισμα, και μάλιστα από τις στήλες μιας εφημερίδας που αποτελεί το ανεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οικονομολόγος Μάρδας θα έπρεπε να έχει ζητήσει συγνώμη και να παραιτηθεί από υπουργός. Δεν το έκανε, φυσικά, επιβεβαιώνοντας τι σημαίνει για έναν πανεπιστημιακό της αράδας να καταφέρει να βγει ξαφνικά από τα αζήτητα και να «τρουπώσει» σε μια αστική κυβέρνηση.

Πέρα από την παπάρα

Την είπε την παπάρα (ολκής μάλιστα) η Βαλαβάνη και την πλήρωσε (πολιτικά). Εγώ είμαι μακρο-οικονομολόγος, είπε, και δεν έφτιαχνα μόνη μου ούτε τη φορολογική μου δήλωση. Τώρα τα μαθαίνω αυτά. Λογικό ήταν, αφού τους έδωσε την πάσα, ν' αρχίσουν τα σχόλια για την «άσχητη υπουργό».

Ο υπουργός είναι πολιτικό πρόσωπο, όχι τεχνοκράτης. Δεν χρειάζεται να ξέρει πώς γίνεται η φορολογική δήλωση, για να διοικήσει ένα υπουργείο. Υπάρχουν τα στελέχη της δημοσιοϋπαλληλίας γι' αυτή τη δουλειά. Αν ο υπουργός εμπιστεύεται τα στελέχη και δε νομίζει ότι είναι (ή μπορεί να γίνει) παντογνώστης.

Συμβουλάτορας

«Ο Τσίπρας φαίνεται να έχει ξεχάσει την έμφαση της μαρξιστικής παράδοσης στη διαλεκτική ενότητα θεωρίας και πράξης. Αν θέλεις να διαπραγματευτείς μια αλλαγή πορείας με τους πιστωτές σου, είναι απίθανο να επιτύχεις αν καταστρέψεις την αξιοπιστία σου και καταφέρεις συνεχώς εναντίον εκείνων που σε δανείζουν». Ο Γιώσκα Φίσερ σε ρόλο συμβουλάτορα (ή εκβιαστή, ανάλογα με τη σκοπιά από την οποία βλέπει κανείς το άρθρο του για το Project Syndicate με τίτλο «Ο Τσίπρας στη χώρα των ονείρων»). Ο παλιός είν' αλλιώς. Ο μαοϊκός στα νιάτα του και «εναλλακτικός» στη συνέχεια Φίσερ έγινε οικολόγος και ως τέτοιος έγινε υπουργός Εξωτερικών της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας. Γι' αυτό και συμβουλεύει τον Τσίπρα (ή τον εκβιάζει) να κάνει γρήγορα την προσαρμογή που χρειάζεται. Πάνω απ' όλα, βέβαια, ο Φίσερ δεν είναι ένας τέως ομπορουνιστής, αλλά ένας εκπρόσωπος του γερμανικού ιμπεριαλιστικού κατεστημένου.

Με τις ευλογίες τους

«Το δημοψήφισμα είναι για το Μαξίμου και όπλο προς εαυτόν. Το εκλογικό σώμα θα κληθεί να θεραπεύσει το έλλειμμα αξιοπιστίας που προκάλεσε η συνάντηση της κυβέρνησης με την πραγματικότητα. Και να τη λυτρώσει από τις δογματικές αναστολές της». Ο Ψυχάρης (μέσω αρθρογράφου των «Νέων») δίνει την ευχή του να γίνει το δημοψήφισμα, φτάνει αυτό να ενισχύσει την υποταγή της κυβέρνησης στους ιμπεριαλιστές δανειστές.

ZOOM

Με την ωμότητα του τεχνοκράτη

Αν η κυβέρνηση θέλει να παραμείνει άστη θέση της, πρέπει να βρει τάχιστα έναν συμβιβασμό με τους δανειστές, γιατί χωρίς αυτούς δεν μπορεί να κυβερνήσει, καθότι θα της σκάσει η οικονομία στα χέρια. Αυτό είναι, σε ελεύθερη απόδοση, το συμπέρασμα της τελευταίας έκθεσης του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ), που αναφέρεται στο πρώτο τρίμηνο του 2015.

«Αν ληφθούν υπόψη οι υποχρεώσεις για μετά το 2015, η χώρα θα χρειαστεί πρόσθετη βοήθεια (=νέα δανειακή σύμβαση) ύψους 20-30 δισ. ευρώ, μέχρι να διευθετηθεί το ζήτημα του χρέους. **Αλλά και η βοήθεια αυτή θα δοθεί υπό όρους οικονομικής πολιτικής, όπως προβλέπεται από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας**» (η έμφαση στην Εκθεση του ΓΠΚΒ, όπως και όσες ακολουθούν).

Με την ωμότητα του τεχνοκράτη, οι (κάθε άλλο παρά εχθρικοί προς τον ΣΥΡΙΖΑ) οικονομολόγοι του ΓΠΚΒ σημειώνουν τον βασικό παράγοντα που πρέπει να καθορίσει την κυβερνητική πολιτική. Παρουσιάζοντας έναν πίνακα με τις πληρωμές τοκοχρεολυσίων μέσα στο 2015 και έναν άλλο με τις πληρωμές τοκοχρεολυσίων μέχρι το 2030, σημειώνουν ότι για το 2015 υπάρχουν πόροι για την κάλυψη των τοκοχρεολυσίων «στο πλαίσιο της δανειακής σύμβασης» και καταλήγουν: «Αν καταβληθούν τα ποσά αυτά, έστω τμηματικά, τότε θα εξυπηρετηθούν κανονικά τα δάνεια, αν όχι, η χώρα θα χρεοκοπήσει, δεδομένου ότι έχει αποκοπεί από τις αγορές. Ας προσθέσουμε ότι **ουσιαστικά οι πόροι αυτοί δεν εισέρχονται στην οικονομία, αλλά πηγαίνουν στους δανειστές**. Έτσι, ενώ η Ελλάδα πληρώνει χρεολύσια και τόκους, το χρέος δε μειώνεται!».

Και γιατί να μην υπάρξει χρεοκοπία, ώστε μέσω αυτής να αποφευχθεί η αποστράγγιση της χώρας από πόρους και να επιτευχθεί η έξοδος από το φαύλο κύκλο του χρέους, όπως προτείνουν διάφοροι στις παρυφές του ΣΥΡΙΖΑ; Αναφερόμενοι ειδικά στο ΔΝΤ, οι οικονομολόγοι του ΓΠΚΒ προειδοποιούν ότι «**ακόμα και μια αναβολή πληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών απέναντί του θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις**», διότι τέτοιες αναβολές έχουν συμβεί στο παρελθόν «σε αποτυχημένα κράτη όπως η Σομαλία, το Σουδάν και η Ζιμπάμπουε, αλλά ουδείς επιθυμεί να βρεθεί η Ελλάδα, μια κατά βάση αναπτυσσόμενη χώρα, σε μια τέτοια θέση. Πολύ περισσότερο ανεπιθύμητη είναι μια μονιμότερη αδυναμία εξυπηρέτησης των οφειλών έναντι του ΔΝΤ και άλλων (χρεοκοπία). Οι επιπλοκές θα ήταν πολλές: η φήμη της χώρας ως αξιόπιστου δανειολήπτη, που ήδη αμφισβητείται, θα καταστρεφόταν, συνακόλουθα η πρόσβαση στις διεθνείς αγορές θα ήταν αδύνατη για πολλά χρόνια, οι ιδιώτες δανειστές θα απαιτούσαν (λόγω ρητρών) άμεση αποπληρωμή και η Ελλάδα θα αδυνατούσε να ωφεληθεί από τους νέους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς κλπ.».

Οι οικονομολόγοι του ΓΠΚΒ, μεταξύ των οποίων και το στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ Σ. Λαπατσιώρας, κοιτάζουν τα πράγματα από τη σκοπιά μιας καπιταλιστικής Ελλάδας, η οποία δεν πρέπει να βγει

έξω από το διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Γι' αυτό και το συμπέρασμά τους είναι μονοσήμαντο: «**Το συμπέρασμα είναι ότι η χώρα δεν έχει άλλη επιλογή από το να εξυπηρετεί κανονικά το χρέος της** και προς το σκοπό αυτό χρειάζεται βοήθεια» (εννοούν νέα δάνεια). Σε άλλο σημείο γράφουν: «Η κορυφαία, επίσημη και ορθή στρατηγική επιλογή είναι να κρατηθεί η χώρα εντός της Ευρωζώνης, μέσω σειράς μεταρρυθμίσεων παρά τις επιφυλάξεις ορισμένων στελεχών της κυβερνητικής παράταξης».

Παρά τη χρησιμοποίηση όσο γίνεται πιο ουδέτερης γλώσσας, οι τεχνοκράτες του ΓΠΚΒ δε χαρίζονται στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Την κατηγορούν ότι «στη δύσκολη διαπραγμάτευση επιδίωξε ταυτόχρονα να ισορροπήσει (μέσω μιας νέας συμφωνίας-γέφυρας) ανάμεσα σε "υπάρχουσες διευθετήσεις" και σε προεκλογικές εξαγγελίες». Έτσι, μολονότι «ανέβαλε ορισμένες προγραμματικές υποσχέσεις ή ήταν διατεθειμένη να αναβάλει την υλοποίησή τους προκειμένου να αποκατασταθεί η σχέση εμπιστοσύνης με τους δανειστές», βύθισε τον ελληνικό καπιταλισμό σε νέα κρίση. «**Η κυβέρνηση ακολούθησε σε ορισμένα ζητήματα το δύσβατο δρόμο της διαπραγματευτικής προσαρμογής αν και μένουν πολλά να γίνουν ακόμα για να γεφυρωθεί η απόσταση που τη χωρίζει από τους εταίρους**», είναι το συμπέρασμά τους, που ισοδυναμεί με κάλεσμα προς την κυβέρνηση ν' αφήσει τις τσιριμόνιες και να καλύψει γρήγορα την απόσταση με τους δανειστές, διότι ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί να περιμένει. Την κατάστασή του την περιγράφουν με τα πιο μελανά χρώματα.

«**Η αβεβαιότητα επισκιάζει την αναζήτηση διεξόδων και την ανάπτυξη**» είναι ο τίτλος της Σύνοψης της Εκθεσης, ενώ το πρώτο κεφάλαιό της τιτλοφορείται χαρακτηριστικά: «**Η οικονομία υποτροπιάζει**». Αφού σημειώσουν ότι «η οικονομία της χώρας παρουσίαζε σημεία ανάκαμψης το 2014», τονίζουν: «Όμως, το πρώτο τρίμηνο 2015 άρχισε με πολλές αβεβαιότητες ως προς την πορεία της ελληνικής οικονομίας». Αμέσως μετά περνούν στο «κατηγορώ»: «Ο εκλογικός κύκλος και η παρατεταμένη αδυναμία συμφωνίας κυβέρνησης και θεσμών, η εκκρεμότητα γύρω από τη δημοσιονομική προσαρμογή και τις μεταρρυθμίσεις, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες, όπως είναι οι αμφιταλαντεύσεις σε ζητήματα έννομης τάξης ("rule of law") και οι αντικρουόμενες δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών σχετικά με το ενδεχόμενο συμφωνίας ή ρήξης, ενέτειναν την αβεβαιότητα, που με τη σειρά της προκάλεσε επενδυτική υστέρηση στην αγορά και σε συνδυασμό με αντιφατικά χαρακτηριστικά της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης, είχε ως αποτέλεσμα, ήδη από το τελευταίο τρίμηνο του 2014, την **επιστροφή της οικονομίας σε υφεσιακή τροχιά** (...) Αρνητικός προβλέπεται να είναι και ο ρυθμός μεγέθυνσης το πρώτο τρίμηνο του 2015 (...) Φυσιολογικά, αυτή η εξέλιξη είχε ως αποτέλεσμα ότι η ανεργία παραμένει σταθερή».

Η περιγραφή της μαύρης εικόνας συνεχίζεται: «**Η δραστική επιδείνωση των συνθηκών στην οικονομία τροφοδοτεί μια νέα γενιά κόκκινων δανείων**. Το πρώτο τρίμηνο του 2015 ο δείκτης οικονομικού κλίματος ήταν σε έντονα πτωτική τροχιά. Οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν χρηματοδοτικές δυσκολίες και τεράστιο πρόβλημα με ξένους πελάτες και προμηθευτές. Τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο αυξήθηκαν κατά 3,47 δισ. ευρώ το πρώτο τρίμηνο του 2015. **Η τρέχουσα κατάσταση δεν απειλεί μόνον όσες επιχειρήσεις βρίσκονται σε οριακό σημείο, αλλά και όσες τα χρόνια της κρίσης άντεξαν, επένδυσαν, συγκράτησαν μισθούς, κατέβαλαν φόρους και απέφυγαν απολύσεις. Απειλεί δηλαδή την υγιή επιχειρηματικότητα** (...) Θεωρούμε ότι **μόνον η τελική συμφωνία με τους εταίρους στην Ευρωζώνη θα εξελίξει τις αβεβαιότητες και θα δώσει νέα ώθηση στην ανάπτυξη**».

Με ακόμη πιο αυστηρή γλώσσα, αλλά επικαλούμενοι την ίδια κατάσταση, άρχισαν πλέον να μιλούν και οι καπιταλιστές. Το συνδικάτο τους στη Βόρεια Ελλάδα (ΣΒΒΕ) εξέδωσε δεύτερη στη σειρά ανακοίνωση, με τίτλο «**Επικείμενη καταστροφή του παραγωγικού ιστού, αν δεν εξευρεθούν άμεσα λύσεις**. Η οικονομία σε απόλυτο αδιέξοδο», στην οποία τονίζουν ότι «η πραγματική οικονομία θα συνεχίσει να ασφυκτιά για πέμπτο χρόνο από την έλλειψη ρευστότητας, οι εξαγωγές θα υποχωρήσουν περαιτέρω και η ανεργία θα εκτιναχθεί σε υψηλότερα, από τα σημερινά, επίπεδα» και καταλήγουν καλώντας «το πολιτικό προσωπικό της χώρας (Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση) να αντιληφθεί την οριακή κατάσταση και να συζητήσει ταχύτατα και με νηφαλιότητα τις λύσεις στα αδιέξοδα της χώρας μας που προτείνουν οι δημιουργικές δυνάμεις αυτού του τόπου». Και ο Ευ. Μυτιληναίος, μιλώντας στην ετήσια γενική συνέλευση του ομίλου του, την περασμένη Τετάρτη, αφού πρώτα θύμισε ότι «κατηγορήθηκε από κάποιους γιατί πολύ γρήγορα πήρε θέση υπέρ της κυβέρνησης» (με συνέντευξη στο Bloomberg μετά τις εκλογές), κατέληξε: «**Πρέπει να γίνει συμφωνία με τους δανειστές πάση θυσία! Διαφορετικά η οικονομία θα συνεχίσει να παγώνει μέχρι να πάθει κρουπαγήματα και τελικά να παγώσει εντελώς**».

Τον περασμένο Δεκέμβρη, σε μια σειρά άρθρων στη στήλη υπό τον τίτλο «Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ» περιγράψαμε τις αδήριτες ανάγκες του ελληνικού καπιταλισμού μπροστά στις οποίες θα βρεθεί η κυβέρνηση του τότε επελαύνοντος ΣΥΡΙΖΑ και προεξοφλούσαμε την προσαρμογή του στη μνημονιακή γραμμή. Εκείνο που δεν μας απασχόλησε και δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε τότε ήταν πως θα χρειαζόταν να περάσει σχεδόν ένα τετράμηνο για να προσαρμοστεί ο ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτά που απαιτεί ο ρόλος του ως πολιτική δύναμη διαχείρισης του ελληνικού αστικού κράτους. Τετράμηνο στη διάρκεια του οποίου βύθισε τον ελληνικό καπιταλισμό ξανά στην ύφεση, η οποία θα βαθύνει λόγω της υφεσιακής επίπτωσης που θα έχουν τα νέα μέτρα που θα παρθούν (ιδιαίτερα τα δημοσιονομικά).

Η διέξοδος θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει λείει ένα σύνθημα που εδώ και πολύ καιρό έχει ρίξει η «Κόντρα». Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είπε ποτέ ότι είναι επαναστατική πολιτική δύναμη...

Πέτρος Γιώτης

Αθικτα τα αγκωνάρια του αστικού σχολείου

Τελικά το υπουργείο Παιδείας κατέθεσε στη Βουλή ως ανεξάρτητο νομοσχέδιο με τη μορφή του κατεπείγοντος τις γνωστές τροπολογίες που αρχικά είχε συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο Κοντονή «για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα». Το περιεχόμενο του νομοσχεδίου αφορά θέματα, που το υπουργείο θεωρεί επείγοντα, όπως: τον τρόπο προαγωγής και απόλυσης των μαθητών από το Λύκειο, τη διεύρυνση των δυνατοτήτων των μαθητών για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ με την επιλογή και ενός πέμπτου μαθήματος, τον καθορισμό των θεμάτων των εισαγωγικών εξετάσεων αποκλειστικά από την κεντρική επιτροπή των εξετάσεων, την επανασύσταση των καταργηθεισών ειδικοτήτων της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, τις επιλογές στελεχών της εκπαίδευσης και το διαχωρισμό των πειραματικών σχολείων από τα πρότυπα σχολεία, τα οποία και διατηρεί (αναλυτικά γράφουμε στο προηγούμενο φύλλο).

Με την κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων, την αποκλειστική επιλογή των θεμάτων από τον διδάσκοντα, τη διόρθωση των γραπτών από τον οικείο διδάσκοντα και τον ορισμό του γενικού μέσου όρου για την προαγωγή και απόλυση των μαθητών στο 9,5, το νομοσχέδιο ανακουφίζει σ' ένα βαθμό τους

μαθητές του Λυκείου. Οι οποίοι με το προηγούμενο σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, μέσω της υποχρεωτικής επιλογής κατά 50% των θεμάτων από την Τράπεζα Θεμάτων και των ιδιαίτερων ρυθμίσεων για την προαγωγή και την απόλυση, είχαν κυριολεκτικά δεινοπαθήσει και μεγάλος αριθμός τους είχε εκδιωχθεί βίαια από το σχολείο.

Παράλληλα, διευρύνθηκαν και οι δυνατότητες για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με την επιλογή και ενός πέμπτου πανελλαδικώς εξεταζόμενου μαθήματος.

Αυτές οι ρυθμίσεις, όπως από την αρχή έχουμε σημειώσει, είναι μικρά ανακουφιστικά γιατροσόφια, που αφήνουν άθιχτη την αιτία των δεινών του δημόσιου σχολείου, που δεν είναι άλλη από τον ίδιο τον καπιταλισμό, που συντηρεί και αναπαράγει τις κοινωνικές ανισότητες που γεννούν με τη σειρά τους και τις μορφωτικές ανισότητες, ωθεί στον κατακερματισμό της γνώσης, στη δημιουργία ανθρώπων-μερικών εργαλείων, στο στραγγαλισμό της προσωπικότητας και των ιδιαίτερων κλίσεων και χαρισμάτων, στον εξοστρακισμό της κριτικής σκέψης. Αφήνουν άθιχτες σημαντικές πλευρές στοιχειώδους ενίσχυσης του δημόσιου σχολείου, όπως είναι η κρατική χρηματοδότηση, η κάλυψη όλων

των κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες, η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη, η ανάπτυξη πολύπλευρων υποστηρικτικών δομών για τις λεγόμενες ευπαθείς ομάδες του μαθητικού πληθυσμού, κ.λπ.

Το υπουργείο θεωρεί, ας πούμε επείγουσες τις ρυθμίσεις για τον τρόπο επιλογής των στελεχών διοίκησης της εκπαίδευσης - προσφέροντας και την καραμέλα της συμμετοχής του συλλόγου διδασκόντων στην επιλογή των διευθυντών των σχολείων, ώστε να καλλιεργούνται ψευδαισθήσεις και συμμετοχικές αυταπάτες, άρα και συνυπευθυνότητα στις αποφάσεις - την ίδια στιγμή που παραμένει άθικτο όλο το νομοθετικό διοικητικό πλαίσιο, υπό το οποίο λειτουργεί η διοίκηση από το Καθηκοντολόγιο έως τον φασιστικό Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα. Τις προθέσεις της σημερινής συγκυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας αποκαλύπτει και το γεγονός ότι με το πολυνομοσχέδιο που ετοιμάζεται και θα έρθει οσονούπω προς ψήφιση (έχει «διαρρεύσει» και το έχουμε σχολιάσει στην Κόντρα αρ. φύλ. 819) δεν καταργείται το σύνολο των νομοθετημάτων για την αξιολόγηση, όπως προεκλογικά διατυμπάνιζαν οι συριζαίοι, ενώ διατηρείται και η ΑΔΙΠΠΑΔΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας

στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση). Η οποία «διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει, τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και τα σχετικά κριτήρια και δείκτες στο πλαίσιο, ιδίως, αντίστοιχων διεθνών προτύπων», δηλαδή στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ και των αγγλοσαξωνικών και ευρωπαϊκών συστημάτων εκπαίδευσης, που τις τελευταίες δεκαετίες της επέλασης του νεοφιλελευθερισμού και στην Παιδεία, προκρίνουν το «ανταποδοτικό», «ανταγωνιστικό» και «αποτελεσματικό» εκπαιδευτικό σύστημα.

Καταργείται μόνο ό,τι έχει σχέση με την άμεση αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και υποστηρίζεται η διατήρηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου -άρα εμμέσως και του εκπαιδευτικού και των σχολικών μονάδων- και καλλιεργείται η ψευδαίσθηση ότι αυτού του είδους η αξιολόγηση δεν θα είναι τιμωρητική, την ίδια στιγμή που δεν νομοθετείται η ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών και των δημόσιων υπάλληλων γενικότερα, όπως προκύπτει και από τις δηλώσεις Κατρούγκαλου.

Η επανασύσταση των ειδικοτήτων της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης (50 τον αριθμό), που είχαν καταργηθεί εν μια νυκτί, πετώντας στο

δρόμο 2.500 εκπαιδευτικούς και προσφέροντας βορά στα ιδιωτικά μαγαζιά των εμπορών της γνώσης 25.000 μαθητές, ήταν το αποτέλεσμα των αγώνων αυτών των εκπαιδευτικών και της πίεσης που ασκούσε η κραυγή αγωνίας των παιδιών. Ομως, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο αριθμός των εκπαιδευτικών που θα επαναπροσληφθεί θα αφαιρεθεί από τον αριθμό των δημόσιων υπαλλήλων που προβλέπονταν από το μνημόνιο ότι θα προσληφθεί. Και βεβαίως κρατάμε κάθε επιφύλαξη ως προς τον τελικό αριθμό των προσλήψεων, καθώς όλα είναι κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της τρόικας και την αίρεση των «διαπραγματεύσεων».

Το νομοσχέδιο στέκεται μεσοβέζικα στο θέμα των πειραματικών-προτύπων σχολείων. Δέσμιοι διατήρησης ισορροπιών με μηχανισμούς και κέντρα του συστήματος οι συριζαίοι δεν τόλμησαν να καταργήσουν τα πρότυπα σχολεία. Διαχώρισαν μεν τα πειραματικά από τα πρότυπα, διατήρησαν, όμως, έναν αριθμό προτύπων, τάχα για ιστορικούς λόγους, συντηρώντας τις νεοφιλελεύθερες αντιδραστικές θεωρίες της «αριστείας», που υπονομεύουν το δημόσιο σχολείο, αναπαράγουν τον κοινωνικό ταξικό διαχωρισμό των μαθητών και ενισχύουν την κατηγοριοποίηση μαθητών και εκπαιδευτικών.

Συκοφαντούν τους εργαζόμενους που αγωνίστηκαν

Είναι γνωστό ότι το υπουργείο Παιδείας με το πολυνομοσχέδιο που ετοιμάζει καταργεί τα κακόφημα Συμβούλια Διοίκησης των πανεπιστημίων, που δημιουργήθηκαν με το νόμο Διαμαντοπούλου για να εποπτεύουν ως γκαουλάιτερ τη λειτουργία του δημόσιου πανεπιστημίου ως επιχείρηση ΑΕ. Το γεγονός αυτό έχει πυροδοτήσει αντιδράσεις από τους «προθύμους», που είχαν σπεύσει να στελεχώσουν αυτά τα κακόφημα όργανα διοίκησης, οι οποίοι, ως φαίνεται, μετέρχονται διάφορους τρόπους για να αποτρέψουν αυτή την εξέλιξη.

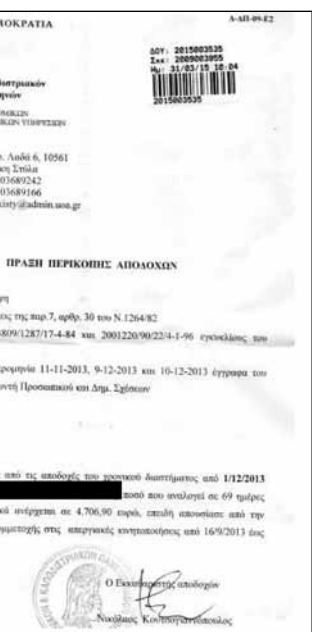
Στο πλαίσιο της αντιπαράθεσης, λοιπόν, του Συμβουλίου Διοίκησης του ΕΚΠΑ με την προηγούμενη διοίκηση Πελεγρίνη, έρχονται, με ευθύνη του Συμβουλίου Διοίκησης, στο φως καταγγελίες, που διερευνά ο γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης Ρακιντζής, για πρόσθετες αμοιβές υπαλλήλων του ΕΚΠΑ από τα κονδύλια του ΕΛΚΕ και για το προσωπικό ασφαλείας κατά τη διάρκεια της απεργίας.

Μολονότι είναι πιθανόν να υπάρχουν κάποιοι επιόρκοι, κοληλτοί και κολαούζοι διοικήσεων στο πανεπιστήμιο, το αποτέλεσμα είναι -έτσι όπως προβάλλεται η τιμή και το αγωνιστικό ήθος εκατοντάδων εργαζόμενων που έδωσαν έναν σκληρό ηρωικό αγώνα επί 3 μήνες περίπου για την επιβίωσή τους και το δικαίωμά τους στη δουλειά.

Αντιδρώντας στην κατασυκοφάντηση του αγώνα της η Πρωτοβουλία Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών εξέδωσε ανακοίνωση, την οποία και παραθέτουμε στη συνέχεια, ενώ ταυτόχρονα δημοσίευσε και δυο σημειώματα από την εκκαθάριση της απεργίας από τη μισθοδοσία δύο εκ των μελών της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων που είναι μέλη του ΔΣ, ενός υπαλλήλου ΠΕ και ενός ΔΕ (οι περικοπές είναι για 69 μέρες απεργίας και συμποσούνται σε 4.706,90 και 4.109,65 ευρώ, αντίστοιχα), για να καταπέσουν όλες οι βρόμικες συκοφαντίες εκείνων που διέδιδαν ότι οι διοικητικοί υπάλληλοι απεργούσαν εκ του ασφαλούς:

«Το τελευταίο διάστημα, δημοσιεύματα αναφέρουν ότι ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης Λ. Ρακιντζής ασχολείται με ζητήματα που αφορούν υπαλλήλους του ΕΚΠΑ, μετά από αναφορές του Συμβουλίου Ιδρύματος (Σ.Ι.). Οι αναφορές αυτές δημοσιεύονται στον ιστότοπο του Σ.Ι. (αναφορά 1 και αναφορά 2).

Στο στόχαστρο φαίνεται ότι έχουμε μπει ως εργαζόμενοι για: Α. Το ζήτημα του προσωπικού ασφαλείας κατά τη διάρκεια της απεργίας που ξεκάθαρα είχε προσδιοριστεί από τις Γενικές



Συνελεύσεις μας και Β. Το θέμα των υπερωριακών αμοιβών, τις οποίες ως γνωστόν δεν είθισται να λαμβάνουμε.

Ωστόσο, φαίνεται ότι στον τύπο διαρρέουν στοιχεία για τα παραπάνω θέματα, τα οποία ακόμα κι αν αφορούν ελάχιστους, γνωστούς και μη εξαιρετέους, θίγουν όλους μας. Στο πλαίσιο της μάχης Σ.Ι.-Διοίκησης Πελεγρίνη, θύμα πέφτει το σύνολο των κακοπληρωμένων εργαζομένων, ακόμα κι εκείνοι που αναγκάζονται να δουλεύουν πέραν του ωραρίου χωρίς να πληρώνονται, λες κι είμαστε όλοι το ίδιο.

Λες και οφείλουμε να φορτωθούμε τις αμαρτίες του μηχανισμού που τόσα χρόνια το μόνο που έκανε ήταν να φροντίζει για τους -όπως αποκαλύπτεται πλέ-



ον- με τη στενή έννοια δικούς του, ρυθμίζοντας όμως τις εργασιακές ζωές όλων μας. Φυσικά, δε λειτουργούσε, ούτε εξακολουθεί να λειτουργεί, μόνος του. Ούτε βέβαια μπορεί να ισχυριστεί καμιά Διοίκηση του Ιδρύματος ότι δεν ήξερε τι συνέβαινε. Πόσο μάλλον όταν εδώ και αρκετό καιρό τα πράγματα έχουν φτάσει στον Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τα έγγραφα πάνε κι έρχονται και είναι -επισημως- σε γνώση των πρυτανικών αρχών και άλλων παραγόντων του Ιδρύματος, όπως των μελών Επιτροπής Διαχείρισης του ΕΛΚΕ.

Οσο για τις ενέργειες της αρμοδιότητας της Διοίκησης του Ιδρύματος; Αναμένονται. Εντωμεταξύ, η λάσπη πέφτει πάνω μας, κι ο χορός συνεχίζεται. Με-

ταπτυχιακά, θέσεις ευθύνης, κ.α. μένουν όλα ως έχουν. Κατά τα λοιπά, εκείνοι που διοικούν το Ιδρυμα είναι υπέρ της διαφάνειας και χρηστής διοίκησης. Η Διοίκηση έχει σίγουρα συνέχεια. Ας αναμείνουμε να δούμε τι άλλο έχει. Συνέπεια με τις διακηρύξεις της ίσως;

Σε ό,τι αφορά το Σ.Ι.: Τώρα που φαίνεται ότι οι μέρες του τελειώνουν, ας σταματήσει να φροντίζει να τροφοδοτεί τον κ. Λακασά με πληροφορίες που θίγουν τους εργαζόμενους του ΕΚΠΑ κι ας δημοσιοποιήσει ό,τι στοιχεία έχει. Κι όσοι έχουν λόγους να απαντήσουν, ας απαντήσουν.

Δημοσιοποιούμε ενδεικτικά την εκκαθάριση της απεργίας από τη μισθοδοσία δύο εκ των μελών της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων που είναι μέλη του ΔΣ, ενός υπαλλήλου Π.Ε. και ενός Δ.Ε., απλά για να δουν, τόσο εκείνοι που κατηγορούν συλλήβδην τους εργαζόμενους του ΕΚΠΑ, όσο κι εκείνοι που φροντίζουν με τις πρακτικές τους να δίνουν επιχειρήματα σ' αυτούς, πόσο κόστισε οικονομικά η μεγάλη απεργιακή μας κινητοποίηση (το πόσο ωφέλησε, φυσικά δε θα το αντιληφθούν). Ας κάνουν και τα μέλη του μηχανισμού της ΑΣΚΠΑ το ίδιο. Κι ας μην ξεχάσουν να συμπεριλάβουν και τις πρόσθετες αμοιβές που έλαβαν προ και μετά απεργίας, το 2013, το 2014 και γενικότερα...

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ».

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και η ανακοίνωση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ, που τονίζει: «Στην δύσκολη συγκυρία που διανύει το δημόσιο πανεπιστήμιο με τη συνεχή μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, αδυνατώντας να επιτελέσει ακόμη και τις βασικές του λειτουργίες, είναι τουλάχιστον προκλητικό να προκύπτουν πρόσθετες αποδοχές, το ύψος των οποίων, σύμφωνα με τα στοιχεία που έρχονται στη δημοσιότητα, ανέρχεται σε κάποιες περιπτώσεις στο μισό ετήσιο εισόδημα ενός μέσου υπαλλήλου του ΕΚΠΑ, σε συγκεκριμένο κύκλο υπαλλήλων, ενώ η πλειονότητα του διοικητικού προσωπικού συστηματικά απασχολείται υπερωριακά, προκειμένου να καλύψει τα κενά λόγω της διαθεσιμότητας 400 συναδέλφων, χωρίς πρόσθετες απολαβές».

Ο Σύλλογος θεωρεί «επιβεβλημένο να κοινοποιηθεί η υπηρεσιακή αλληλογραφία που αφορά στις συγκεκριμένες, υπό διερεύνηση από το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, υποθέσεις και να τοποθετηθεί η Διοίκηση του Ιδρύματος δημοσίως μέσω του ανώτατου συλλογικού διοικητικού οργάνου του πανεπιστημίου για τα ζητήματα αυτά» και υπογραμμίζει ότι «οφείλει να προστατεύσει το σύνολο των εργαζομένων του Ιδρύματος τόσο από συκοφαντικές αναφορές, όσο και από διοικητικές πράξεις που οδηγούν στην άνιση μεταχείρισή τους».

Γερμανικές επανορθώσεις Συνεχίζεται η κοροϊδία

«**Η** Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών (πολεμικών αποζημιώσεων, επανορθώσεων, αποπληρωμής του κατοχικού δανείου, επιστροφής των κλεμμένων αρχαιολογικών θησαυρών) Ζωή Κωνσταντοπούλου δήλωσε: “Τιμώντας την επέτειο εκτέλεσης των αγωνιστών της Καισαριανής ο Πρόεδρος της Γερμανίας προέβη χθες σε μια ιστορικής σημασίας δήλωση, με την οποία **συνομολογεί την ανάγκη διερεύνησης της προοπτικής καταβολής των επανορθώσεων της Γερμανίας προς την Ελλάδα. Είναι η πρώτη φορά που με τόσο επίσημο τρόπο ανοίγει το ζήτημα των γερμανικών οφειλών από γερμανικής πλευράς. Και αυτό είναι άμεσα συνδεδεμένο με το γεγονός ότι για πρώτη φορά το ζήτημα προωθείται με συντονισμένο και επίσημο τρόπο από ελληνικής πλευράς... Ας θυμηθούμε όλοι τον Υπουργό που, προ τριετίας, δήλωνε ότι ‘δεν υπάρχει φάκελος για τις γερμανικές αποζημιώσεις’ κι ας συνειδητοποιήσουμε ότι τα πάντα είναι ζήτημα διεκδίκησης και πολιτικής βούλησης. **Σήμερα, οι γερμανικές αποζημιώσεις, αύριο το χρέος**”».**

Η κοροϊδία συνεχίζεται με ακόμη πιο αισχρό τρόπο. Διότι ο γερμανός πρόεδρος Γιόαχιμ Γκάουκ το πρώτο που φρόντισε να κάνει στη συνέντευξή του στη «Ζιντόιτσε Τσάιτουνγκ»

του Μονάχου ήταν να ξεκαθαρίσει ότι δε λέει τίποτα το καινούργιο: «Δε θα διατυπώσω ως πρόεδρος της Δημοκρατίας **καμία διαφορετική νομική θέση** από εκείνη της γερμανικής κυβέρνησης». Στη συνέχεια, είπε: «Παρακολουθώ όμως με ενδιαφέρον τη συζήτηση στη Γερμανία για διάφορες προτάσεις ώστε να ανταποκριθεί η χώρα στην αξίωση των Ελλήνων για **ένα είδος πολεμικών επανορθώσεων**». Για να καταλήξει με νόημα: «Ζητούμενο είναι να προσδιοριστεί ένας τρόπος με τον οποίο θα μείνουν ικανοποιημένες και η Ελλάδα και η Γερμανία».

Στη συνέχεια, ο Γκάουκ είπε αυτά που πρέπει να πει, ως το πολιτικό εκείνο στέλεχος που αποστολή του δεν είναι να κυβερνά, να παίρνει πολιτικές αποφάσεις (γι' αυτές υπάρχουν η καγκελαρία και το υπουργικό συμβούλιο), αλλά να φιλοτεχνεί με μαεστρία τη διεθνή εικόνα μιας Γερμανίας που αισθάνεται ακόμη συντριβή από τα εγκλήματα που διέπραξαν οι ναζί στις χώρες και τις περιοχές που έθεσαν υπό την κατοχή τους. «Δεν είμαστε μόνο αυτοί που ζούμε σήμερα αλλά και απόγονοι εκείνων που στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο άφησαν τα ίχνη της ερήμωσης στην Ευρώπη, μεταξύ των άλλων και στην Ελλάδα, για την οποία για μεγάλο διάστημα γνωρίζαμε πολύ λίγα» είπε ο Γκάουκ, για να συμπληρώσει ότι θεωρεί «σωστό μια χώρα με ιστορική συνείδηση να διε-

ρευνά ποιες δυνατότητες επανορθώσεων θα μπορούσαν να υπάρξουν».

Για να μη μείνει αμφιβολία ποιο είναι το «είδος των επανορθώσεων» στις οποίες αναφέρεται, ο γερμανός πρόεδρος δήλωσε «πολύ ικανοποιημένος» για το «Γερμανοελληνικό Ταμείο του Μέλλοντος» («μαγαζί» του γερμανικού υπουργείου Εξωτερικών, που δίνει κάποια κονδύλια για δράσεις και έρευνες σχετικές με την επεξεργασία της ιστορικής μνήμης) και για το «Γερμανοελληνικό Πρόγραμμα Νεολαίας» (φτιάχτηκε με διμερή συμφωνία που υπέγραψαν οι Γκάουκ και Παπούλιας, κατά την επίσκεψη του τελευταίου στο Βερολίνο, το φθινόπωρο του 2014). Θα μπορούσε, λοιπόν, να φτιαχτεί και κάτι ακόμη, στην ίδια κατεύθυνση, κι αυτό η Γερμανία θα το θεωρούσε ενίσχυση των... επανορθώσεων για τα εγκλήματα, τις καταστροφές και τις αρπαγές των ναζί!

Αν ρωτήσει κανείς την Μέρκελ, θα προσυπογράψει μέχρι την τελευταία λέξη τις δηλώσεις του Γκάουκ. Αλλωστε, στο εβδομαδιαίο βιντεοσκοπημένο διάγγελμα της, που ήταν αφιερωμένο στα 70 χρόνια από τη λήξη του πολέμου, η Μέρκελ έκανε αναφορά στη «συζήτηση που γίνεται στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες» και τόνισε ότι οι Γερμανοί «έχουν ιδιαίτερη ευθύνη να δείχνουν προσήλωση, ευαισθησία και ενδιαφέρον να

μαθαίνουν όσα έπραξαν την εποχή του εθνικοσοσιαλισμού και ποια τραύματα σε βάθος χρόνου και αγώνες υπάρχουν σε άλλες χώρες».

Δεδομένου ότι ο Τσίπρας στο Βερολίνο μίλησε για αίτημα πρωτίστως ηθικό, οι γερμανοί ιμπεριαλιστές δε θα έχουν κανένα πρόβλημα να τσοντάρουν κάτι παραπάνω σ' αυτά τα Ταμεία της κοροϊδίας. Αλλωστε, ελέγχοντας απόλυτα τη χρηματοδότησή τους, μπορούν να μετατρέψουν αυτά τα Ταμεία σε όργανα της σύγχρονης γερμανικής παραγάνδας και της διεύρυνσης της επιρροής τους σε μια χώρα σαν την Ελλάδα που είναι ήδη οικονομικά υποτελής τους.

Εντελώς ξεδιάντροπα, η Κωνσταντοπούλου (και όχι μόνον αυτή) απομόνωσε μια φράση από τις δηλώσεις του Γκάουκ, για να την παρουσιάσει σαν άνοιγμα στην κατεύθυνση της καταβολής επανορθώσεων από τη Γερμανία, που έρχεται δήθεν ως αποτέλεσμα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ (και κυρίως της δικής της, βεβαίως). Κι ακόμη πιο ξεδιάντροπα γράφει στο τέλος της ανακοίνωσής της: «σήμερα οι γερμανικές αποζημιώσεις (σ.σ. λες και καταβλήθηκαν κιόλας), αύριο το χρέος!» Με τέτοιο κουτόχορτο προσπαθήσουν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, σε μια περίοδο που διαπραγματεύονται το Μνημόνιο-3 με τους γερμανούς και λοιπούς ιμπεριαλιστές δανειστές.

Το σχέδιο «σοβαρή Χρυσή Αυγή» προχωρά

«Το προεδρείο της Βουλής καλεί ομόφωνα σε κάθε συνεδρίαση της Βουλής τη ΧΑ. Αντίστοιχα ένας θεσμός που προβλέπεται από το Σύνταγμα, όπως το ΕΣΕΠ, οφείλει να καλεί αυτούς που καλούνται στη Βουλή». Μ' αυτά τα λόγια εξήγησε ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς την πρόσκληση εκπροσώπων του νεο-ναζιστικού μορφώματος στην πρώτη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Οι προηγούμενοι υπουργοί Εξωτερικών δεν καλούσαν τους χρυσαυγίτες. Είναι η πρώτη φορά που τους στάλθηκε πρόσκληση και έτσι ο Παππάς και ο Αλεξανδράκης φόρεσαν τις κουστουμιές τους και μοστράρισαν ως εκπρόσωποι ενός εθνικιστικού κοινοβουλευτικού κόμματος, που δεν έχει σχέση με συμμορίες, τάγματα εφόδου, δολοφονικές επιθέσεις και πογκρόμ. Ενόψει της δίκης τους, οι νεο-ναζί εγκατέλειψαν τις προκλήσεις που συνήθιζαν να κάνουν στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Το έργο «Μια σοβαρή Χρυσή Αυγή», που δεν κατάφερε να ολοκληρώσει ο Μπαλτάκος, καθώς μεσολάβησε η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ανέλαβαν να ολοκληρώσουν οι συριζαίοι, που στο νεο-ναζιστικό μόρφωμα βλέπουν μια δύναμη που θα κόβει συνεχώς ψήφους από τη ΝΔ. Επαναλαμβάνουν αυτό που έκανε το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80 με τα διάφορα χουντικά μορφώματα, πετώντας στα σκουπίδια στοιχειώδεις αντιφασιστικές αρχές.

ΥΓ. Στην πρώτη συνεδρίαση του ΕΣΕΠ, πέρα από τους χρυσαυγίτες, συμμετείχαν εκπρόσωποι της ΝΔ, του Ποταμιού, των ΑΝΕΛ και του ΠΑΣΟΚ. Ο Περισσός δεν παίρνει μέρος στις συνεδριάσεις αυτού του οργάνου.

Θέλει ρόλο, έστω και δευτεραγωνιστικό

Δεν είναι και τόσο συνηθισμένο το φαινόμενο ένας υπουργός Οικονομικών να συναντιέται με τον ομόλογό του στις 9 το πρωί. Φαίνεται πως εκείνη την ώρα (χαράματα για το πολιτικό ωράριο) βρέθηκε μια «τρύπα» στο πρόγραμμα του Μισέλ Σαπέν, για να χωρέσει μια συνάντηση με τον Μπαρουφάκη, η οποία ζητήθηκε την τελευταία στιγμή. Ο Δραγασάκης με τον Τσακαλώτο κανόνισαν την ίδια μέρα συνάντηση με τον Ντράγκι στη Φρανκφούρτη, οπότε έπρεπε να βρεθεί κάτι να κάνει και ο Μπαρουφάκης την ίδια μέρα, για να μη φανεί ότι τον έχουν ξωπετάξει από τις διαπραγματεύσεις με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Βρέθηκε ο Σαπέν, που μολονότι εκπροσωπεί τη Γαλλία, δεν παίζει κανένα ρόλο στις διαπραγματεύσεις, ενώ οι πληροφορίες τον έφεραν να είναι ένας απ' αυτούς που «την έπεσαν» στον Μπαρουφάκη στο επεισοδιακό Eurogroup της Ρίγας.

Όσο για την απουσία του Μπαρουφάκη από τη συνάντηση με τον Ντράγκι δεν είμαστε καθόλου σίγουροι (για να μην πούμε ότι είμαστε βέβαιοι) ότι την απαίτησε ο Ντράγκι. Ούτε στο στίλ του είναι ούτε στις αρμοδιότητές του να καθορίζει τη σύνθεση μιας επίσημης κυβερνητικής αποστολής χώρας μέλους της Ευρωζώνης. Μάλλον ο Δραγασάκης δεν ήθελε δίπλα του τον Μπαρουφάκη. Το ότι του κάθεται στο λαιμό έχει φανεί από παλιά. Και ο Δραγασάκης είναι εκδικητικός τύπος.

Έτσι ο Μπαρουφάκης κατάφερε να εξασφαλίσει ένα ραντεβού με τον Σαπέν στο Παρίσι και ένα με τον Μοσκοβισί στις Βρυξέλλες, αργά το μεσημέρι της ίδιας μέρας. Πρέπει να φαίνεται πως ακόμη έχει ρόλο στο κυβερνητικό επιτελείο, έστω και δευτεραγωνιστικό.

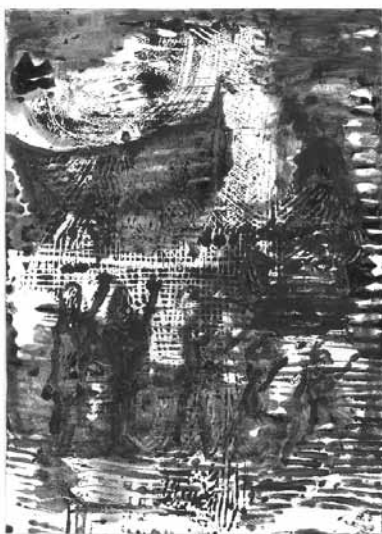
Ο Μπένι (ξανα)έχει νεύρα

«Ερωτάται συνεπώς ο κ. πρωθυπουργός. Είναι σε θέση να πει καθαρά και υπεύθυνα στη Βουλή των Ελλήνων και στον ελληνικό λαό τι πρόκειται να συμβεί στη χώρα τις επόμενες ημέρες και εβδομάδες;». Έτσι καταλήγει η ερώτηση στον πρωθυπουργό, που κατέθεσε στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα ο Βενιζέλος, προσδοκώντας ότι ο Τσίπρας θα πάει και θα του απαντήσει, δίνοντάς του την ευκαιρία να κάνει μια επίδειξη ρητορικής δεινότητας, η οποία θα του προσφέρει μερικά λεπτά δημοσιότητας στα τηλεοπτικά δελτία και κάποια διστηλάκια στις αστικές εφημερίδες. Κι αν ο Τσίπρας δεν πάει ή στείλει άλλον στη θέση του (τον Φλαμπουράρη, ας πούμε), ο Βενιζέλος θα τον καταγγείλει ότι αθετεί μια ακόμη δέσμευσή του.

Εκείνο που ο Βενιζέλος δεν πρόκειται να καταλάβει ποτέ είναι πως και τα πιο σωστά πράγματα να λέει, όταν τον βλέπει ο κόσμος θέλει να σπάσει τους τηλεοπτικούς δέκτες. Ας στείλει έναν άνθρωπο ν' ακούσει τι λένε γι' αυτόν στα καφενεία. Αυτός, όμως, δεν εννοεί να εγκαταλείψει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και μηχανεύεται διάφορα που νομίζει ότι μπορούν να τον κρατήσουν στον αφρό. «Το ΠΑΣΟΚ θα αναστηθεί μαζί με τη χώρα» συνήθιζε να λέει μέχρι τις τελευταίες εκλογές. Μόνο που αν ποτέ αναστηθεί το ΠΑΣΟΚ, αυτός θα έχει βγει στην πολιτική σύνταξη.

Σάββατο-Κυριακή

Μπέρτολτ Μπρεχτ
**ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ**



μια τραγωδία για τη στράτευση

KONTA

Πρώτη παράσταση: Πρωτομαγιά 2015
Ενός η παράσταση 20.30
Αγοραστήρια: 65 & Αχαρνών
Εισόδος ελεύθερη
Κράτηση θέσεων στο 6973507005

ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

Παρασκευή

08/05
Η ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΤΡΕΜΟΣΒΗΝΕΙ
(1963) Λουί Μαλ

15/05
ΟΣΛΟ, 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
(2011) Γιοσέφ Τρίερ



**ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΠΟΥ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΤΑ ΚΕΡΙΑ**

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ

Αγοραστήρια: 45 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιερισμίου 24, Θεσσαλονίκη
Εισόδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

KONTA

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Για τα 197 χρόνια από τη γέννηση του Karl Marx που συμπληρώθηκαν στις 5 Μαΐου: «Η εθνικότητα του εργάτη δεν είναι σερβική, αλβανική ή ελληνική, αλλά είναι η εργασία, η ελεύθερη σκλαβιά, το παζάρεμα του εαυτού του. Η κυβέρνηση του δεν είναι ούτε σερβική ούτε αλβανική ή ελληνική, είναι το κεφάλαιο. Ο αέρας της πατρίδας του δεν είναι ούτε σερβικός ούτε αλβανικός ούτε ελληνικός, είναι η μολυσμένη ατμόσφαιρα του κοινωνικού εργοστασίου. Το έδαφος που του ανήκει δεν είναι ούτε σερβικό ούτε αλβανικό ούτε ελληνικό. Βρίσκεται μερικά μέτρα κάτω από τη γη».

«Η συμβολή των οδών όπου βρίσκεται το αστεροσκοπείο Πεντέλης. Δημοκρατικά τα ήθη της γειτονιάς...» γράφει χλευαστικά κάποιος σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, παραθέτοντας σχετική φωτογραφία όπου συναντιούνται οι οδοί των ενδόξων βασιλέως Παύλου και Ιωάννου Μεταξά. «Ελα από τη δημοκρατική Παιανία μια βόλτα να φρικάρεις! Η κεντρική οδός “Ιωάννου Μεταξά” και οι κύριες οδοί με όλο το σόι των Γλυκ-ξβούργων», απαντά άλλος (το κλασικό έχει εδραιωθεί παντού εδώ και δεκαετίες). Και οι... προσθήκες συνεχίζονται. Τελικά η Ξάνθη δεν είναι μόνη. Κι ας έχει οδούς μόνο «πατριωτών» (μη-τριώτες δεν υπάρχουν;) ή «αλύτρωτων πατρίδων» (μητρίδες;), φασιστικά ηρώα κομμουνιστοφάγων, καθώς και το παγκόσμια μοναδικό προνόμιο να τέμνεται η οδός βασιλέως Κωνσταντίνου με την πλατεία... Δημοκρατίας.



«...και στον μεγάλο κόσμο τον αδιάφορο / ποιος τη θυμάται τώρα πια» έγραφε ο Νίκος Γκάτσος για την «Περιμπανού». Κάτι που ισχύει και για τη «λαοκρατία», την τσακισμένη κάτω από ξένες σημαίες. Αυτή που παραθέτουμε στη σημερινή φωτογραφία. «...κάποιος την έγραψε στον τοίχο με μογιάν». Πριν από πολλά χρόνια. Εκεί στα στενά της πάνω πόλης στη Θεσσαλονίκη, απέναντι από ένα ιστορικό στέκι ενός αιώνα.

«Πρώτη φορά αριστερά! Δε γαλέγω (the γάμοι, ω μαστέ, λέω εγώ. Κατά το ξεχασμένο πια «ευελφάλεια»)...

Μες στις βουλής τους πλάτανους γινόταν πανηγύρι μα η γιορτή ήταν πολλή κι ο τόπος ήταν λίγος δώδεκα δίπλες ο χορός κι εξηνταδυό τραπέζια χίλια ψηνότανε σφαχτά σ' ούλες τις εταιρίες κι η λματ θερμοπαρακαλεί, μιζάρει τον αη Γιώργη μη τύχει κι έρθει άλλη στραβή και τους χαλάσει η φτιάξη. Το κίνημα ψυχorraγεί, μα έτοιμος ο Αλέξης που ροβολάει προς το βουνό, λέει κατά τα πλατάνια: - Σώπασε λματ, ούλοι σιωπή, κουράγιο παλικάρια αφουγκραστείτε το τρελό αγέρι τ'ς Ευρωλάνδης οι αντιστάσεις κάμφθηκαν, όλα δικά μας θα 'ναι.

Απ' όλα έχει η επικαιρότητα, έτσι όπως καταγράφεται από τα αστικά Μ.Μ.Ε. (Masturbation Media Emesis) της Γ.Σ.Ε.Ε. (Γονυκλινούς Συλλογικής Ενημέρωσης-Εξημέρωσης). Δίκη των χρυσαύγουλων, μέρες νίκης κατά του φασισμού καταπλακωμένες από... ευρωπαϊκές μέρες που είναι νύχτες βαθιές κι ερεβώδεις, Μίκη και Σταύρο Θεοδωράκη, Μίκυ και Γκούφι, Ρουβά και άξιον εστί (άξιον as tea ή action ST), Παπαγγελόπουλους, Ησυχους, ανήσυχους και μεταφορείς χρημάτων στο εξωτερικό, δεξιούς, αδέξιους, αριστερούς και αριστεροδέξιους, μπάτσους και αλήτες, κιθαρίστες και ντράμερ, καλόγερους και κωλόγερους. Γύρω-γύρω όλοι και στη μέση ο Αλέξης, αμήχανος μα και σοβαρός, σαν τους «στρατιώτες στα δημόσια ουρητήρια» που τραγουδούσε ο αείμνηστος Αθηνιόνιος 2004 (τον αποκαλώ «αείμνηστο» διότι για μένα έχει πεθάνει). Ποιος πλήττει σ' αυτή τη χώρα;

Και μια που τ' αναφέραμε: Αυτά τα Α.Β.Γ.Α. (Ανεξέλεγκτα Βρωμερά Γλοιώδη Ανθρωπάκια), τα αβγά του φιδιού που εκκολάπτονται στις σακατεμένες και κατ' επανάληψη βιασμένες κοινωνικές μήτρες, πρέπει να σπάσουν ένα προς ένα. Η καλή ομελέτα (καλομελέτα) πρέπει να γεμίσει τους ΧΥΤΑ, τους ΧΥ-ΤΥ και τις χαβούζες, τους μεγάλους σκουπιδοτενεκέδες όπου ανήκουν όλοι οι εχθροί του ανθρώπου, όλα αυτά τα τυχάρπαστα καθάρματα-γεννήματα του πολιτικού-πωλητικού συστήματος που τα εκτρέφει ως εφεδρείες του, ακριβώς όπως κάνει και με κάτι άλλες εφεδρείες, δήθεν αριστερές (μυχ' έσω).

Κοκκινোসκουφίτσα

Ο Βαγγέλης Αποστόλου επιμένει Ζητούν 326 εκατ. ευρώ από 188.000 αγρότες!

Σε διάστημα 53 ημερών, ο αναπληρωτής υπουργός Β. Αποστόλου έχει ανακοινώσει τρεις φορές ότι 188.000 αγρότες θα πρέπει να επιστρέψουν μέσα σε λίγους μήνες 326 εκατ. ευρώ που είχαν δοθεί στους αγρότες ως ενίσχυση με το «πακέτο Χατζηγάκη».

Η πρώτη φορά που μίλησε για επιστροφή 326 εκατ. ευρώ από τους αγρότες ήταν στις 5 Μάρτη, σε άτυπη συνέντευξη στους αγροτικούς συντάκτες. Τότε άφησε ανοιχτό το χρόνο εφαρμογής αυτού του εφιαλτικού μέτρου. Επανήλθε στις 16 Απρίλη, πάλι σε άτυπη συνέντευξη στους αγροτικούς συντάκτες. Και τις δύο φορές ο αναπληρωτής υπουργός φρόντισε να μην είναι πολύ αναλυτικός, προφανώς για να αιφνιδιάσει τους αγρότες και να μην προλάβουν να αντιδράσουν.

Η τρίτη (και φαρμακερή) φορά ήταν στις 28 Απρίλη, στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, η οποία συνεδρίασε υποτίθεται για να ενημερωθεί από τον Β. Αποστόλου για τις παρεμβάσεις του στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας και Αλιείας και τη συνάντησή του με τον Επίτροπο Γεωργίας της ΕΕ.

Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από αυτή την τοποθέτηση του Β. Αποστόλου:

«Θα σταθώ μόνο στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν το διάστημα 2008-2009 και κρίθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ασυμβίβαστες, ασύμβατες με την κοινοτική νομοθεσία... Μας ζητούν να ανακτήσουμε μόνο για αυτές τις χρονιές από 725.000 αγρότες αποζημιώσεις ύψους 421 εκατ. ευρώ. Βέβαια, έγινε μια πρώτη προσφυγή... με αποτέλεσμα το τελικό ποσό να είναι 326 εκατομμύρια ευρώ και αυτοί που καλούνται να επιστρέψουν 188.000. Εκεί, λοιπόν, εμείς τους ζητήσαμε να μας δώσουν μια παράταση λίγων μηνών για να υποβάλουμε τη συνολική μας πρόταση για την ανάκτηση των ποσών, μια συνολική πρόταση που βεβαίως θα συνδεθεί και με άλλες ανακτήσεις που έχουμε κληθεί να πάρουμε από τους άλλους αγρότες...

Το πρώτο θέμα που εξετάζουμε... επειδή το θεσμικό πλαίσιο των διαδικασιών ανάπτυξης του δικού μας ν.4002/2011 δεν είναι επαρκές για την ανάκτηση αυτών των παράνομων κρατικών ενισχύσεων που αφορούν φυσικά πρόσωπα, να φέρουμε μια νομοθετική πρωτοβου-

λία για να δούμε πως θα το αντιμετωπίσουμε».

Η προκλητική αυτή τοποθέτηση του Β. Αποστόλου στη Βουλή, ότι σύντομα θα νομοθετήσουν ως κυβέρνηση, προκειμένου να εισπράξουν (έντοκα φυσικά) όχι μόνο τα 326 εκατ. ευρώ, αλλά και άλλα ποσά που η ΕΕ απαιτεί να επιστραφούν (ποσά στα οποία δεν αναφέρθηκε συγκεκριμένα ο υπουργός), αποσιωπήθηκε από τους δημοσιογράφους του κοινοβουλευτικού ρεπορτάζ. Ξεπερνά κάθε όριο πρόκλησης να εμφανίζεται ο υπουργός ενός κόμματος και να χαρακτηρίζει «παράνομες κρατικές ενισχύσεις» κάποια λεφτά που κατάφεραν να πάρουν οι αγρότες μετά από σκληρό αγώνα. Αλήθεια, τόσα χρόνια γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλούσε για παράνομες ενισχύσεις που πρέπει να επιστραφούν;

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Καταρχάς, δεν μπορούμε να μιλάμε για παράνομες κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι η αγροτική παραγωγή (γεωργική και κτηνοτροφική) είναι ευάλωτη στις καιρικές συνθήκες. Δεύτερο, γιατί οι κρατικές ενισχύσεις στο μεγάλο κεφάλαιο (βιομηχανικό, εμπορικό και τουριστικό) είναι πλουσιοπάροχες και στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας θεωρούνται νόμιμες. Τρίτο, η αγροτική παραγωγή χωρίς κρατικές ενισχύσεις δεν μπορεί να υπάρξει, ενώ βασικός όρος ύπαρξής της είναι η παραγωγή πρώτων υλών για τη μεγάλη βιομηχανία.

Να γιατί είναι προκλητική η τοποθέτηση του Β. Αποστόλου περί παράνομων κρατικών ενισχύσεων στους αγρότες και η απαίτηση για επιστροφή τους. Δεν πρέπει να επιτραπεί στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να υλοποιήσει αυτή την αντιαγροτική επίθεση, που θα αφαιρέσει από την αγροτιά εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, θα βαθύνει την καπιταλιστική ύφεση και θα βγάλει έξω από την αγροτική παραγωγή και τμήμα της πλούσιας αγροτιάς.

Αυτοί που ισχυρίζονταν ότι δεν πρόκειται να σεβαστούν τη μνημονιακή πολιτική, αυτοί που ακόμη και τώρα ισχυρίζονται ότι δε θα δεχτούν υφεσιακά μέτρα ετοιμάζονται να πάρουν ένα ακόμη μέτρο που θα βαθύνει την καπιταλιστική κρίση και την κινεζοποίηση της εργαζόμενης και σκληρά εκμεταλλεόμενης ελληνικής κοινωνίας.

Ο ταξιδευτής

Την ώρα που οι άλλοι ασχολούνταν με τη διαπραγμάτευση (ο Τσίπρας σε επαφές με Μέρκελ, Λαγκάρντ και Γιούνκερ, ο Δραγασάκης και ο Τσακαλώτος σε συνάντηση με τους Ντράγκι-Κερέ, ο Χουλιαράκης -χωρίς τις μπαρουφίτσες- με την τρόικα στις Βρυξέλλες και ο Σαγιάς με τα τεχνικά κλιμάκια στην Αθήνα), ο Μπαρουφάκης πραγματοποιούσε ταξιδάκι αναψυχής σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να δείξει ότι παραμένει ενεργός.

Προκειμένου να βγει το πρόγραμμα, έκανε τις διαδρομές ανάμεσα στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες... Κολιάτσου-

Παγκράτι. Πρωί-πρωί συνάντηση με τον Σαπέν στο Παρίσι (τότε βρέθηκε μια τρύπα στο πρόγραμμα του γάλλου υπουργού), το μεσημέρι Βρυξέλλες για συνάντηση με τον Μοσκοβισί και το απόγευμα πάλι Παρίσι (!) για συνάντηση με τον Μακρόν. Την επομένη Ρώμη για συνάντηση με τον Παντοάν και μια μέρα μετά ξανά Βρυξέλλες για συμμετοχή σε κάποιο συνέδριο.

Σε καμία απ' αυτές τις συναντήσεις δεν εκδόθηκε κοινό ανακοινωθέν, ούτε δόθηκε κοινή συνέντευξη Τύπου, όπως συνηθίζεται. Δείγμα του ότι θεωρήθηκαν ανεπίσημες. Οι ομόλογοι του δεν έκαναν ούτε χωριστές δηλώσεις και

ό,τι μάθαμε το μάθαμε από τα «ενημερωτικά» που έστειλε το Γραφείο Τύπου του Μπαρουφάκη, τίγκα στην παπαριά, χωρίς τίποτα το ουσιαστικό.

ΥΓ. Εχουν και τα καλά τους αυτά τα ταξιδάκια, πέρα από την ταλαιπωρία. Χτίζουν ένα λαμπρό επιχειρηματικό μέλλον. Κάπως έτσι έχτισε το δικό του μέλλον ο ΓΑΠ, που δεν έχει και το επικοινωνιακό χάρισμα του Μπαρουφάκη. Όταν βρεθεί εκτός κυβέρνησης φιλοδοξεί να πιάσει μια καλή ταρίφα για ομιλίες στα πιο απίθανα σημεία του πλανήτη (ο ΓΑΠ τελευταία έχει ξεπέσει και τον στέλνουν σε κάτι εξωτικά μέρη τύπου Αζερμπαϊτζάν).

Μνημονιακές αλητείες

Στο πρωινάδικο του Σαββατοκύριακου στο Mega, που διευθύνουν ο (φόλα πασόκος) Χασαπόπουλος και ο (μη χέσω αριστερός) Αναγνωστάκης έβγαλαν στις 3 Μάη την πρόεδρο του απίθανου Φαρμακευτικού Αναπτυξιακού Ινστιτούτου Ελλάδας, που εκπροσωπεί τα φαρμακεία που αποδέχτηκαν τη μνημονιακή ρύθμιση της απελευθέρωσης του ωράριου, σπάζοντας την ενιαία γραμμή που κράτησαν οι φαρμακοποιοί μέσω των συλλόγων τους. Και βέβαια, η εν λόγω παρουσίαζε τα πράγματα όπως τη βολεύει.

Οχι μόνο δεν φώναξαν και εκπρόσωπο του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, που είναι ΝΠΔΔ και αποτελεί -σύμφωνα με το νόμο- σύμβουλο του κράτους σε θέματα φαρμακευτικής νομοθεσίας, αλλά όταν ο πρόεδρός του Κ. Λουράντος ζήτησε να παρέμβει, τον άφησαν να περιμένει στο τηλέφωνο, χωρίς ποτέ να τον βγάλουν στον αέρα!

Ανατριχίλα

Τι να πρωτοσχολιάσεις από τη δήλωση του Πανούση για τον φερόμενο ως πατροκτόνο; Τη βεβαιότητά του ότι θα λειτουργήσει «ο κώδικας τιμής της φυλακής» και ο κρατούμενος θα εξοντωθεί ή το γεγονός ότι ο ίδιος φάνηκε να ικανοποιείται από την εφαρμογή αυτού του «κώδικα τιμής»;

Ο συγκεκριμένος άνθρωπος δεν έχει καν δικαστεί. Δεν έχει διερευνηθεί το κίνητρό του, η ψυχική του κατάσταση, όλ' αυτά που (υποτίθεται πως) πρέπει να διερευνά ένα σύγχρονο αστικό σύστημα εφαρμογής του ποινικού δικαίου. Από ένα νομικό, όπως ο Πανούσης, με ειδικότητα στην εγκληματολογία, μάλιστα, θα περίμενε κανείς μια τέτοια ψύχραιμη τοποθέτηση. Αυτός προτίμησε να μετατραπεί σε καθοδηγητή του όχλου, βγάζοντας εκ των προτέρων καταδικαστική απόφαση και ποινή: θάνατος! Κι επειδή η θανατική ποινή έχει καταργηθεί, ανέθεσε την εκτέλεσή της στον «κώδικα τιμής» της φυλακής, τον οποίο αυτός -ως υπουργός- (υποτίθεται πως) πρέπει να καταπολεμά μέχρι να τον εξαλείψει. Θυμίζουμε ότι ο ίδιος «κώδικας τιμής» (από την πλευρά των ανθρωποφυλάκων) οδήγησε στο μέχρι θανάτου λιντσάρισμα του κρατούμενου Ιλία Καρέλι.

Δεν του ξέφυγαν του Πανούση αυτές οι δηλώσεις. Επέλεξε να συνταχθεί με τον φασίζοντα λαϊκισμό που βγάζει κάθε κοινωνική αιτία από μια σειρά προσωπικές συμπεριφορές, αποδίδοντάς τες αποκλειστικά σε «μη ανθρώπινα» χαρακτηριστικά του δράστη. Όπως ακριβώς συνέβαινε στο μεσαίωνα, έτσι και τώρα η αστική πολιτική προσπαθεί να μετατρέψει το λαό σε όχλο, πετώντας στα πόδια του δράστες εγκλημάτων με απάνθρωπα χαρακτηριστικά, οι οποίοι μετατρέπονται σε αποδιοπομπαίους τράγους, για να μείνει στο απυρόβλητο το σύστημα που όντας το ίδιο βαθύτατα απάνθρωπο και αντικοινωνικό, δημιουργεί το υπόστρωμα για τη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων. Ο Πανούσης τα ξέρει πολύ καλά όλ' αυτά, γι' αυτό και η παρέμβασή του ήταν απόλυτα συνειδητή.

Το ήθος της εξουσίας

Πόση ώρα θέλει για να πεταχτεί κανείς από την Αθήνα στο Αίγιο; Δυο ώρες το πολύ μ' ένα κοινό αυτοκίνητο. Με μια υπουργική λιμουζίνα, μιάμιση ώρα χαλαρά. Ο υφυπουργός Εθνικής Αμυνας και βουλευτής Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ Νικόλαος Τόσκας, όμως, γι' αυτή τη σύντομη διαδρομή επέλεξε να χρησιμοποιήσει ελικόπτερο του ΕΚΑΒ! Κοτζιάμ απόστρατος υποστράτηγος, με τόσο πλούσια καριέρα (θα μιλήσουμε παρακάτω γι' αυτή), δεν είναι δυνατόν να κινείται με αυτοκίνητο, σαν κοινός θνητός.

Για μας δεν έχει και τόση σημασία αν το συγκεκριμένο ελικόπτερο είναι το μοναδικό επιχειρησιακά έτοιμο που διαθέτει το ΕΚΑΒ (όπως έγραψε η φυλλάδα «Πρώτο Θέμα» που αποκάλυψε το γεγονός) ή αν «υπήρχαν και άλλα ιπτάμενα μέσα διαθέσιμα για αεροδιακομίδες», όπως ισχυρίστηκε ο Τόσκας μετά την αποκάλυψη. Αυτή καθ'αυτή η μετακίνηση με ελικόπτερο, το ήθος που αποκαλύπτει και η δαπάνη που απαιτήσε αποτελούν το ζήτημα. Εκείνο που αποκαλύφθηκε είναι πως αυτή η κυβέρνηση, που μας έχει ζαλίσει με τη φλυαρία περί τεράστιων οικονομικών στο κράτος και «λιτού βίου», συμπεριφέρεται όπως και οι

προκάτοχές της. Η δε δήλωση του Τόσκα ότι πήγε στο Αίγιο «εκτάκτως και επειγόντως», μετά από συνεννόηση με τον ΥΕΘΑ Πάνο Καμμένο, για να συναντηθώ με αντιπροσωπία από τη Ρωσία που ήδη βρισκόταν στο εκεί εργοστάσιο των ΕΑΣ, ώστε να τους ενημερώσω για τις δυνατότητες της επιχείρησης και να εξετάσουμε τα περιθώρια συνεργασίας, σύμφωνα με το πνεύμα της αναπτυξιακής πολιτικής της κυβέρνησης», λέει ακόμη περισσότερα για το ήθος και της νέας κυβέρνησης. Αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό σα Χαχόλους, που πρέπει να χάσουν πως την τελευταία στιγμή χρειάστηκε να πάει ο υπουργός στο Αίγιο (προφανώς το υπουργείο δεν ήξερε ότι οι ρώσοι καπιταλιστές θα έκαναν επίσκεψη!) και για να κάνει γρήγορα πήρε το πρώτο ελικόπτερο που βρέθηκε διαθέσιμο κι έτυχε να είναι του ΕΚΑΒ, που όμως «ανήκει επιχειρησιακά στο υπουργείο Εθνικής Αμυνας»!

Με την ευκαιρία, αξίζει να πει κανείς δυο λόγια για τον άνθρωπο που τοποθετήθηκε υφυπουργός Αμυνας, αφού προηγουμένως εκλέχτηκε άκοπα βουλευτής, μέσω του ψηφοδέλτιου Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ.

Ανήκει στο «παρεάκι» του Κοτζιά (Κίνηση Ιδεών και Δράσης ΠΡΑΤΤΩ). Μέχρι το 2011 ήταν στέλεχος του ΠΑΣΟΚ. Αρχικά είχε προσκολληθεί στη Βάσω Παπανδρέου και στην πρώτη κυβέρνηση του Γιωργάκη έγινε διευθυντής του πολιτικού γραφείου του αναπληρωτή υπουργού Αμυνας Πάνου Μπεγλίτη, ανθρώπου που ο Γιωργάκης έβαλε δίπλα στον Βενιζέλο (υπουργός Αμυνας) για να ελέγχει τις κινήσεις του. Όταν ο Μπεγλίτης αναβαθμίστηκε σε υπουργό, τον Ιούνη του 2011, έδωσε τον Τόσκα, ο οποίος βρέθηκε μαζί με τον Κοτζιά στο ΠΡΑΤΤΩ (ο Κοτζιάς είχε ήδη χολωθεί με τον Παπανδρέου, επειδή δεν τον έκανε αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών το 2009, αλλά προτίμησε τον Δρούτσα).

Πριν την πολιτική του καριέρα, ο Τόσκας έκανε στρατιωτική καριέρα. Αξιωματικός των τεθωρακισμένων, ανέβαινε στην ιεραρχία επί ΠΑΣΟΚ. Υπηρέτησε για χρόνια στο ΝΑΤΟ, πρώτα στο Διεθνές Επιτελείο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες και μετά στο νατοϊκό στρατηγείο της Νάπολης στην Ιταλία και στο Σαράγιεβο στη Βοσνία ως υπεύθυνος για εκτιμήσεις πληροφοριών για τα Βαλκάνια, Κεντρική Ασία και Μέση

Ανατολή! Τον αποστράτευσε ο Μείμαρκης το 2005 (ήταν ταξίαρχος, άρα είχε ακόμη μέλλον), προφανώς επειδή παραήταν πασόκος.

Στην Ευελπίδων μπήκε το 1971, δηλαδή επί χούντας! Στο βιογραφικό του γράφει ότι «πριν την είσοδό του στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων το 1971, συμμετείχε σε αντιστασιακή ομάδα κατά της στρατιωτικής δικτατορίας». Δηλαδή, ως μαθητής συμμετείχε σε αντιστασιακή ομάδα (της οποίας το όνομα δεν μας λέει) και στη συνέχεια, αυτός ο αντιστασιακός έφηβος έδωσε εξετάσεις στην Ευελπίδων! Οποιος έχει ζήσει εκείνη την εποχή γνωρίζει πολύ καλά τι είδους συνείδηση έπρεπε να έχεις για να επιλέξεις να πας στην Ευελπίδων.

Αν ασχοληθήκαμε λίγο παραπάνω με τον Τόσκα είναι για να δείξουμε τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί που πλαισιώνουν την «για πρώτη φορά κυβέρνηση της Αριστεράς». Όσο θα περνάει ο καιρός θα αποκαλύπτονται και άλλα τέτοια φαινόμενα. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχουν ανθρώπους τους παντού και δε θ' αφήσουν καμιά ευκαιρία να περάσει ανεκμετάλλευτη.

Απλώς αισχροί!

Για το νομοσχέδιο για τις φυλακές, για την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ', τι έχετε να πείτε;

«Εμείς ψηφίσαμε να καταργηθούν με τον τρόπο που είναι, οι φυλακές υψίστης ασφαλείας, όπως και κάποια επιμέρους άρθρα, όπως είναι το άρθρο για το μπουλινγκ, που είναι σε θετική κατεύθυνση, η κατάργηση του κουκουλονόμου, που επίσης δεν έλυνε κανένα πρόβλημα αλλά περιέπλεκε τα προβλήματα και δημιουργούσε ένταση της κρατικής καταστολής, κλπ. Για το ζήτημα όμως που δεν αφορά μόνο τον Ήηρό, αφορά συνολικότερα το έγκλημα και την ποινική δίωξη που έχει ασκηθεί σε αυτούς τους συγκεκριμένους και άλλους, εμείς καταψηφίσαμε αυτή τη διάταξη, που λέει ότι όποιος έχει ποσοστό αναπηρίας 80% μπορεί να βγαίνει απ' τη φυλακή και να πηγαίνει π.χ. σπίτι του...».

Το καταψηφίσατε αυτό;

«Βεβαίως το καταψηφίσαμε, και δεν αφορά μόνο τον Ήηρό αυτό, αφορά όλους τους εγκληματίες. Να σας πω ένα παράδειγμα. Ένας εγκληματίας που έχει καταδικαστεί για δολοφονικές ενέργειες, που έχει σκοτώσει ανθρώπους, ο οποίος έχει ένα ποσοστό αναπηρίας, μπορεί να έχει απόλυτη πνευματική διαύγεια, και μπορεί πολύ καλά απ' το σπίτι του να καθοδηγήσει νέες εγκληματικές πράξεις, και χρήματα μπορεί να βρει, μιλάμε για μαφία, για κυκλώματα, και ανοίγουν τέτοιο δρόμο. Δεν είναι το πρόβλημα αν έχει μειωμένη όραση, η αναπηρία δεν σε αποτρέπει από το να καθοδηγήσεις έγκλημα και να έχεις συνεργούς...».

Ο παραπάνω διάλογος σε τηλεοπτικό πρωινάδικο δεν έγινε ανάμεσα στους δημοσιογράφους και κάποιον αφιονισμένο ακροδεξιό ή δεξιό. Ο συνεντευξιαζόμενος είναι ο γενικός γραμματέας του Περισοού Δ. Κουτσούμπας και η συζήτηση έγινε στο πρωινάδικο «Κοινωνία ώρα Μεγα», την Τετάρτη 22 Απρίλη.

Είναι από τις περιπτώσεις που δεν χρειάζεται να γράψει κανείς πολλά. Η τοποθέτηση «μιλάει από μόνη της».

Η ΓΣΕΕ «πουλάει» στους εργαζόμενους «ποιοτικές παραθεριστικές διακοπές»

Προκλητική μπίζνα εργατοπατέρων

Δωμάτια ξενοδοχείων που το φτηνότερο κοστίζει 50 ευρώ το άτομο (100 ευρώ το δίκλινο, δηλαδή) διαφημίζει στους εργαζόμενους η ΓΣΕΕ, με εγκύκλιο που έστειλε στις 4 Μάη στα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες της δύναμής της. Με απύθμενο θράσος χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη μπίζνα (γιατί περί μπίζνας πρόκειται, και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε το γιατί) «Πρόγραμμα Ποιοτικών Παραθεριστικών Διακοπών» και με ακόμη μεγαλύτερο θράσος γράφει ότι με τις συνεργασίες της με διάφορα πρακτορεία, ξενοδοχεία, ακόμη και εταιρίες κρουαζιέρας κατάφερε να προσφέρει «προσιτές διακεκριμένες υπηρεσίες στον μέσο εργαζόμενο και την οικογένειά του». Επαναλαμβάνουμε: το φτηνότερο από τα ξενοδοχεία κοστίζει 50 ευρώ το άτομο ημερησίως, ενώ στη λίστα υπάρχουν ακόμη και executive δωμάτια και τετράστερα-πεντάστερα ξενοδοχεία με SPA, στα οποία οι τιμές ξεκινούν από 130 ευρώ το δίκλινο και φτάνουν μέχρι και τα 190 ευρώ! Για τον... μέσο εργαζόμενο προφανώς.

Τι να πεις μετά (και) απ' αυτό; Πάνω από ένα εκατομμύριο άνεργοι, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που οι καπιταλιστές τους πληρώνουν σαν ανειδίκευτους, με τα βασικά των 586 και 511 ευρώ (ανάλογα με τον αν είναι άνω ή κάτω των 25 ετών), εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που έχουν να πληρωθούν επί μήνες και οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ εμφανίζονται ως μεσάζοντες που «προσφέρουν» εκπτώσεις σε ξενοδοχεία!

Το άρπα-κόλλα του εθνικισμού

«Το μνημείο, αν δεν αναστηλωθεί εγκαίρως, θα ταφεί κάτω από την άμμο» δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Πολιτισμού Ν. Ξυδάκης, αναφερόμενος στην ανασκαφή στο λόφο Καστά της Αμφίπολης. Δεν υπάρχει πλέον η Παναγιωταρέα για να μας δώσει εξηγήσεις για το επιστημονικό έγκλημα που διαπράχτηκε, με τη σύμφωνη γνώμη της ανασκαφέας, φυσικά, που νόμισε ότι βρήκε την ευκαιρία της ζωής της, όμως απ' όσα αποκαλύπτονται τώρα επιβεβαιώνεται πως «έτρεχαν» την ανασκαφή μπας και βρουν κάτι που θα επιβεβαίωνε τα εθνικιστικά οράματα του Σαμαρά, αδιαφορώντας για την εξασφάλιση του μνημείου με έργα στήριξης, αποστράγγισης κτλ. Τα λεφτά τελείωσαν, όμως αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία για τον Ξυδάκη και τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Οφείλουν **άμεσα** να διαθέσουν κονδύλια για να εξασφαλιστεί το μνημείο.

Ολίγιστος Θεοδωράκης

Σίγουρα του την είχε φυλαγμένη του Θεοδωράκη ο Χατζηνικολάου, γι' αυτό και χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία και χωρίς να φανεί αγενής ή επιθετικός κατάφερε να τον παρουσιάσει στα μάτια των τηλεθεατών γυμνό, για να καταλάβουν ότι πρόκειται για το απόλυτο μηδενικό. Το γιατί του την είχε φυλαγμένη μπορούμε να το αντιληφθούμε αν αναλογιστούμε ότι ο Θεοδωράκης είναι δημιούργημα των μεγάλων Συγκροτημάτων (κυρίως του Μπόμπολα), ενώ ο Χατζηνικολάου είναι ο ίδιος δυναμικός συγκροτηματάρχης, σε συνεταιρισμό με τον Κουρή και με τη στήριξη του Βαρδινογιάννη.

Επαναλαμβάνουμε ότι ο Χατζηνικολάου δεν είχε ιδιαίτερα δύσκολο έργο. Αρκούσε να κάνει στον Θεοδωράκη πολιτικές ερωτήσεις και να επιμένει σ' αυτές, για ν' αποδεικνύεται η πολιτική φαιδρότητα του «επικεφαλής» του Ποταμιού, η άγνοιά του σε στοιχειώδη πολιτικά ζητήματα, η απόλυτη κενότητα του προγραμματικού του λόγου, η αδυναμία του να βάλει πέντε λέξεις στη σειρά και να φτιάξει μια πρόταση σε σωστά ελληνικά και με συγκεκριμένο πολιτικό περιεχόμενο.

Πέρα από το ξεγύμνωμα του Θεοδωράκη (μπορούμε να φανταστούμε πώς θα αισθανόταν ο Λυκούδης παρακολουθώντας τη συνέντευξη του «επικεφαλής» του), η συνέντευξη έβγαλε μια είδηση. Το Ποτάμι δεν προσχωρεί -τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση- στο «ευρωπαϊκό μέτωπο» του Σαμαρά, αλλά θα στηρίξει τον ΣΥΡΙΖΑ. Όπως είπε, «δεν είμαστε ίδιο μαγαζί με την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Εμείς θα έχουμε αυτόνομη πορεία. Μπήκαμε στη πολιτική γιατί Βενιζέλος-Σαμαράς τα έκαναν χάλια και η πορεία ήταν λάθος. Δεν γίνεται ευρωπαϊκό μέτωπο χωρίς τον Τσίπρα».

Κατά τα άλλα, προσπάθησε να κινηθεί στην ίδια γερμανόδουλη γραμμή του «ευρώ πάση θυσία, γιατί ο άλλος ο δρόμος είναι ο δρόμος της κόλασης», διανθισμένη με κάτι νεοφιλελεύθερες παπαριές που του της λέει η Λυμπεράκη, αλλά δεν μπορεί να τις επαναλάβει με στοιχειώδη επάρκεια. Βλέπετε, άλλο να φτιάχνεις δακρύβρεχτες τηλεοπτικές εκπομπές και άλλο να πρέπει ν' ανταποκριθείς στα καθήκοντα του τρίτου σε δύναμη κοινοβουλευτικού κόμματος.

Μετακινήσεις

Το τελικό αποτέλεσμα στις εκλογές του 43ου συνέδριου της ΠΟΕ ΟΤΑ «δικαίωσε» τον εκνευρισμό του Μπαλασόπουλου και τους τραμπουκισμούς του ίδιου και των πρωτοπαλικάρων του, που προσπάθησαν να μπαχαλέψουν τη διαδικασία. Η παράταξη Μπαλασόπουλου (ΣΥΝΑΝ, πρώην ΠΑ-ΣΚΕ) έχασε μετά από έξι χρόνια την απόλυτη πλειοψηφία, αν και διατήρησε την πρώτη θέση (από 246 ψήφους σε σύνολο 457, που είχε το 2012, έπεσε στις 219 ψήφους σε σύνολο 538). Η παράταξη του Περισοού διατήρησε τη δεύτερη θέση, αλλά με τις λιγότερες ψήφους που πήρε ποτέ (117). Αντίθετα, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ (ΜΕΤΑ-ΟΤΑ) σημείωσε εντυπωσιακή άνοδο (πήρε 106 έναντι 78 ψήφων). Εντυπωσιακή ήταν η πτώση της ΔΑΚΕ, που πέρασε στην τέταρτη θέση (πήρε 72 ψήφους, έναντι 92 που είχε το 2012), ενώ μείωση είχαν και οι Αγωνιστικές Κινήσεις-Συσπειρώσεις (23 ψήφους έναντι 33).

Οι αλλαγές και μετακινήσεις που παρατηρήθηκαν αποτυπώνουν τις αλλαγές στο ευρύτερο πολιτικό σκηνικό, όπου ο ΣΥΡΙΖΑ πέρασε στην πρώτη θέση σημειώνοντας εντυπωσιακή άνοδο. Σ' ένα συνδικαλιστικό κίνημα σαν αυτό των ΟΤΑ, η παγίωση της πρωτιάς του ΣΥΡΙΖΑ στο πολιτικό επίπεδο δε θα μπορούσε παρά να αντανάκλαστεί σε σημαντική άνοδο της παράταξής του, η οποία όμως απέχει ακόμη πολύ από την πρωτιά.

Κοίτα τι είπες!

Εκτός από την Δούρου, που πρέπει να επαναλαμβάνει συνεχώς το ίδιο τροπάρι για το σύντροφό της Γιάννη Μπενίση, που ανέλαβε αφιλοκεδώς γενικός δερβέναγας της παράταξής της (με γραφείο δίπλα από το δικό της, λες και είναι θεσμικό πρόσωπο), έχουμε και την Κουντουρά, η οποία, δήλωσε μέσω κύκλων της (ναι, απέκτησε και η Κουντουρά κύκλους!): «Σε ό,τι αφορά τον αδελφό της υπουργού Νίκο Κουντουρά, δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ να διοριστεί σε πολιτικά γραφεία ή σε οποιαδήποτε δημόσια θέση. Είναι γνωστό ότι εδώ και 30 χρόνια είναι ο άμεσος συνεργάτης και σύμβουλός της, τόσο στην επαγγελματική της καριέρα όσο και στην πολιτική της διαδρομή, και μάλιστα άμισθος. Ο Νίκος Κουντουράς δραστηριοποιήθηκε πάντοτε στον ιδιωτικό τομέα, είναι αυτοδημιούργητος, αυτόφωτος και με λαμπρή καριέρα».

Καταρχάς, ζητούμε ταπεινά συγνώμη που δε γνωρίζαμε το ρόλο συμβούλου που παίζει εδώ και 30 χρόνια ο αδελφός της Κουντουρά. Δεν είχαμε σχέση με μοντέλες και τα παρόμοια, που ήταν η επαγγελματική δραστηριότητα της Κουντουρά, πριν κάνει βουλευτική καριέρα. Θα πρέπει να την ευχαριστήσουμε για την ειλικρίνειά της (από άγνοια βασικών εννοιών προκύπτει, αλλά δεν έχει σημασία), αφού μας ενημερώνει ότι η πολιτική είναι συνέχεια του μόντελινγκ και ένας επιτυχημένος «ίματζ μείκερ» και μάλιστα μοντέλων (αυτή είναι η δουλειά του αδελφού της) μπορεί κάλλιστα να γίνει σύμβουλος υπουργού. Τα υπόλοιπα συμπεράσματα εξάγονται εύκολα.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Μήνυμα σε λάθος τόπο και χρόνο

ΚΤο πιο ανιαρό και ήσυχο ντέρμπι ανάμεσα στους δυο αιώνιους τινάχτη-κε στον αέρα από μια άστοχη ενέργεια του αρχηγού του Ολυμπιακού Βασίλη Σπανούλη. Οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να αξιοποιήσουν στο έπακρο το φορμάρισμά τους και να εκμεταλλευτούν την απουσία του τιμωρημένου Γκιστ για χρήση χασίς. Έκαναν λοιπόν πάρτι μέσα στην πράσινη ρακέτα, με αποτέλεσμα να αναγκάσουν τους αντίπαλους οπαδούς να σιωπήσουν, παραδεχόμενοι με αυτόν τον τρόπο την ανωτερότητα τους. Όπως ήταν φυσικό οι οπαδοί του Παναθηναϊκού μέσα τους «έβραζαν» και έψαχναν μια αφορμή για να ξεσπάσουν.

Την αφορμή την έδωσε ο Σπανούλης, ο οποίος πέτυχε ένα πολύ κρίσιμο τρίποντο και έδειξε τα αυτιά του, σε μια κίνηση πικαρίσματος των πράσινων οπαδών, για να τους δείξει ότι δεν ακούγονται. Το ντέρμπι τινάχτηκε στον αέρα, αφού έπεσαν στο παρκέ δεκάδες αντικείμενα και οι πιο θερμάιμοι μπήκαν στον αγωνιστικό χώρο, με σκοπό να επιτεθούν στον ερυθρόλευκο παίχτη.

Δυο λόγια για την ενέργεια του Σπανούλη. Η άποψη της στήλης είναι ότι η αντίδρασή του δεν έχει να κάνει με τους οπαδούς του Παναθηναϊκού, αλλά με την απόδοση του συγκεκριμένου παίχτη στα ντέρμπι με τους πράσινους. Στα περισσότερα από αυτά τα παιχνίδια ήταν επί της ουσίας ο καλύτερος παίχτης των πράσινων, αφού η απόδοσή του στο παρκέ ήταν κοντά στο μηδέν. Στο τελευταίο παιχνίδι και ιδιαίτερα στο δεύτερο ημίχρονο η απόδοσή του ήταν πολύ καλύτερη από τα προηγούμενα ντέρμπι και όταν έβαλε το κρίσιμο τρίποντο ξέσπασε και έβγαλε την ένταση που είχε μέσα του. Ένα ξέσπασμα που έγινε σε λάθος στιγμή, το οποίο μάλλον δεν έφτασε στους παραλήπτες του, αφού οι ερυθρόλευκοι οπαδοί μπορεί να αναγνωρίζουν τη μεγάλη βοήθειά του στην προσπάθεια της ομάδας να υλοποιήσει τους στόχους της, όμως δεν του συγχωρούν το γεγονός ότι στα ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό είναι συνήθως απών.

ΚΥΓ. Δεν αποτελεί είδηση η παραληρηματική εμφάνιση του Γιαννακόπουλου και οι αλητικές δηλώσεις του για τη χειρονομία του Σπανούλη, το δυστύχημα όμως είναι ότι κατάφερε να συσπειρώσει την πλειοψηφία των πράσινων οπαδών, που θεωρεί τον Σπανούλη προδότη και αχάριστο!

Οπισθοχώρηση λίγο πριν τον τερματισμό

Σκληρό παζάρι μεταξύ Κοντονή ΟΥΕΦΑ και ΕΠΟ μέχρι την τελευταία στιγμή. Τις προηγούμενες μέρες και ιδιαίτερα μετά το ταξίδι του Κοντονή στην έδρα της ΟΥΕΦΑ, για να παρουσιάσει την τελική version του νομοσχεδίου, είχε διαφανεί ότι η κυβέρνηση έκανε πίσω στο θέμα του αυτοδιοίκητου και επήλθε ο επωφελής για όλες τις πλευρές συμβιβασμός. Σύσσωμος ο εσμός των αθλητικογράφων και των «ανιδιοτελών» εργατών του ποδοσφαίρου χαιρέτησε το γεγονός της αποφυγής του GREXIT, με τη μεγάλη πλειοψηφία να είναι απαξιωτική για τον υφυπουργό Αθλητισμού και να επαινεί τον Τσίπρα που έστω και στο παρά πέντε κατάλαβε το μέγεθος του προβλήματος και έδωσε γραμμή αποφυγής του ποδοσφαιρικού GREXIT.

Αντίθετα, στα σχόλια των απλών φιλάθλων υπήρχε μια αίσθηση απογοήτευσης για την εξέλιξη της υπόθεσης, με τους περισσότερους να μιλούσαν για χαμένη ευκαιρία και πισωγύρισμα στην προσπάθεια να απαλλαγεί το ελληνικό ποδόσφαιρο από παράγκες, μαφιόζους, μπράβους και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις.

Την αίσθηση του «επωφελούς συμβιβασμού» ενίσχυσε και ο Κοντονής με τη δήλωσή του ότι αισθάνεται ικανοποίηση για το τελικό αποτέλεσμα, και τις ευχαριστίες στους αξιωματούχους της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ για τη βοήθειά τους. Την παραμονή της ψήφισης του νομοσχεδίου, μια επιστολή της ΟΥΕΦΑ προς την ΕΠΟ άλλαξε και πάλι τα

δεδομένα, αφού σύμφωνα με τους αξιωματούχους της ΟΥΕΦΑ υπάρχουν επιφυλάξεις για τη διατύπωση των άρθρων 5 και 15, η οποία στην τελική της μορφή είναι διαφορετική από αυτή που είχαν υποδείξει στον Κοντονή. Με τη δημοσιοποίηση της επιστολής από την ΕΠΟ, το φάντασμα του ποδοσφαιρικού GREXIT επέστρεψε και ο υφυπουργός Αθλητισμού επέλεξε να επανέλθει στην «σκληρή» γραμμή. Επιτέθηκε στην ΕΠΟ, την οποία κατηγορήσε ότι είχε συμφωνήσει με τη διατύπωση και τις διορθώσεις που έγιναν στα δυο άρθρα αλλά στη συνέχεια υπαναχώρησε, αναγκάζοντας και την ΟΥΕΦΑ να δηλώσει την αντίθεσή της. Ταυτόχρονα, προειδοποίησε ότι δε θα δεχτεί παιχνίδια και ότι αν η ΕΠΟ δεν αποδεχτεί τις βελτιωμένες διατυπώσεις που αρχικά συμφωνήθηκαν, τότε θα αναγκαστεί να ψηφίσει το νομοσχέδιο με την αρχική του μορφή, χωρίς καμιά αλλαγή.

Στην Ολομέλεια της Βουλής την περασμένη Τετάρτη, το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής από ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Ποτάμι και ΠΑΣΟΚ, ο Περίσσο δόλωσε παρών επί της αρχής και ότι θα καταψηφίσει το τελικό κείμενο, αν γίνουν αποδεκτές οι τροποποιήσεις που θέλουν η ΟΥΕΦΑ και η ΕΠΟ, και η ΝΔ με τους νεοναζί το καταψήφισαν. Για τα δυο επίμαχα άρθρα (5 και 15) η ΝΔ ζήτησε ονομαστική ψηφοφορία και κάλεσε τον Κοντονή να καταθέσει την τελική version σύμφωνα με τις υποδείξεις της ΟΥΕΦΑ. Η όλη διαμάχη γίνε-

ται για μια λέξη στο άρθρο 15, αφού ο Κοντονής στη δική του version αναφέρει ότι «η ΕΠΟ διαχειρίζεται τις εσωτερικές της υποθέσεις ανεξάρτητα και χωρίς επιρροή από τρίτους», ενώ η πλευρά της ΟΥΕΦΑ και της ΕΠΟ απαιτεί να φύγει η λέξη «εσωτερικές», γιατί θεωρεί ότι η συγκεκριμένη λέξη περιορίζει τη δικαιοδοσία της ΕΠΟ, άρα και το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου. Στο άρθρο 5 η ΟΥΕΦΑ δέχτηκε να είναι τακτικοί δικαστές αυτοί που θα εμπλακούν με την απόδοση της αθλητικής δικαιοσύνης και η ΕΠΟ να επιλέγει από τη λίστα που θα της δίνει το Πρωτοδικείο Αθηνών, διαφωνεί όμως να «ανοίξει» περισσότερο η λίστα των τακτικών δικαστών και να προστεθούν και άλλοι φορείς εκτός από το Πρωτοδικείο.

Τελικά, ο Κοντονής δέχτηκε να αποσύρει τη λέξη «εσωτερικές» από το άρθρο 15, παρέμεινε όμως η διατύπωση στο άρθρο 5 και πλέον αναμένεται η τελική απόφαση της ΟΥΕΦΑ, οι αξιωματούχοι της οποίας περιμένουν να τους στείλει η ελληνική κυβέρνηση μεταφρασμένο το τελικό κείμενο που ψηφίστηκε για να αποφασίσουν. Η εκτίμηση πάντως είναι ότι οι πιθανότητες GREXIT είναι ελάχιστες, αφού το βασικό αίτημα της ΟΥΕΦΑ έγινε αποδεκτό. Όσον αφορά την κάθαρση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, και αυτό η «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνηση πρέπει να το κάνει; Ας κάνουν κάτι και οι επόμενοι...

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Ένα βήμα πριν την αναστολή του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου είναι η ισπανική Λίγκα. Οι διαπραγματεύσεις για τα τηλεοπτικά δικαιώματα δεν εξελίχθηκαν όπως ήθελαν οι ομάδες με αποτέλεσμα, αν δεν ξεκινήσει νέος γύρος διαπραγματεύσεων, οι ομάδες στις 16 Μάη να μην κατεβούν για να αγωνιστούν στο πρωτάθλημα. Με την απόφαση για απεργία σε όλα τα πρωταθλήματα, η Ισπανική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου, εκτός από πίεση προς την κυβέρνηση για συνέχιση της διαπραγμάτευσης, καταφέρνει να «παγώσει» και την απεργία που ετοιμάζαν οι ποδοσφαιριστές για μια σειρά δικά τους προβλήματα. Η οικονομική κρίση επηρεάζει τις εξελίξεις και αλλάζει τα δεδομένα ακόμα και σε ένα πρωτάθλημα σαν το ισπανικό. Το γεγονός αυτό αρχίζει να «ζορίζει» τους ανιδιοτελείς εργάτες του ισπανικού ποδοσφαίρου, που βλέπουν να μειώνονται τα φράγκα που τζιράρονται, άρα και τα φράγκα που μπορούν να μπουν στη δική τους τσέπη.

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΟΛΑ ΝΤΙ ΦΛΟΡΙΟ - ΛΙΖΑ ΛΙΜΑΝ

Yogananda: Το ταξίδι της αφύπνισης

Ο Παραμαχάνσα Γιογκανάντα (1893-1952) ήταν ένας τεράστιος φήμης ινδός γκουρού, ο οποίος θεωρείται ότι μύησε τη Δύση, κυρίως την Αμερική, στα μυστικά της Κρίγια Γιόγκα. Η αυτοβιογραφία του «Τα μυστικά ενός γιόγκι» είναι το βιβλίο που τον έκανε παγκοσμίως γνωστό. Διάφοροι που μιλούν εκστασιασμένοι για το έργο του, μεταξύ αυτών ο Στιβ Τζομπς κι ο Τζορτζ Χάρισον (Μπιτλς), εικόνες από τη ζωή του, ο ίδιος να διαβάει την αυτοβιογραφία του και άλλα τέτοια στοιχεία καθιστούν το ντοκιμαντέρ αρκετά συμβατικό και ξεπερασμένο στη φόρμα του. Στο περιεχόμενο αυτής της κοσμοθεωρίας και το ρόλο της στην κοινωνικοπολιτική συνθήκη της εποχής που ο γκουρού έδρασε στην Αμερική (το Μεσοπόλεμο δηλαδή) δε θα αναφερθούμε, γιατί ο χώρος δεν το επιτρέπει, αλλά ο καθένας μπορεί να φανταστεί το μέγεθος των ιδεοληψιών που προωθούνται.



ΑΝΤΟΝΙ ΑΣΚΟΥΙΘ

Πυγμαλίων

Αυτή η ταινία του 1938 αποτελεί μεταφορά στη μεγάλη οθόνη του ομώνυμου θεατρικού έργου του Τζορτζ Μπέρναρ Σο. Η ιστορία του είναι πολύ απλή και την συναντάμε πολύ συχνά σε διάφορες παραλλαγές. Ένας σνομπ καθηγητής φωνητικής βάζει στοίχημα να μεταμορφώσει μια λαϊκή κοπέλα σε κυρία της υψηλής κοινωνίας.

Πρόκειται για ευχάριστη, ελαφριά, αισθηματική κωμωδία που στηρίζεται στο ιδιαίτερο, βρετανικό καυστικό χιούμορ της και τις αρετές των ηθοποιών. Ταυτόχρονα, υπάρχουν διάφοροι υπαινιγμοί για τη θέση της γυναίκας και την κοινωνική αναπαράσταση της ταξικής θέσης... Η ταινία κέρδισε Όσκαρ σεναρίου.

ΠΑΤΡΙΣ ΛΕΚΟΝΤ

Η υπόσχεση

Ο νεαρός Ζάιτς εντυπωσιάζει τον εργοδότη του και σιγά-σιγά γίνεται το δεξί του χέρι. Παράλληλα ερωτεύεται την κατά πολύ νεότερη σύζυγό του, η οποία ανταποκρίνεται πλατωνικά. Οι δυο τους δίνουν υπόσχεση να βρεθούν όταν ο Ζάιτς επιστρέψει από το Μεξικό, όπου τον στέλνει το αφεντικό του, ενώ ταυτόχρονα ξεσπά ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος.

Στηριγμένη στην ομώνυμη νουβέλα του Στέφαν Τσβάιχ, η απόπειρα του Λεκόντ («Ο εραστής της κομώτριας») αποδεικνύεται άνευρη, επιφανειακή και αμήχανη. Σε σχέση δε με το έργο του Τσβάιχ, το οποίο έχει και κοινωνικοπολιτικές προεκτάσεις, τις οποίες ο Λεκόντ αποφεύγει εξόφθαλμα και άγαρμπα, η ταινία φαντάζει αφελής.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΣΤΥ - ΤΑΙΝΙΟΡΑΜΑ

Το «Ταινιόραμα» επιστρέφει με 168 ταινίες σε οκτώ εβδομάδες, με τρεις ταινίες κάθε μέρα. Από την Πέμπτη 14/5 έως την Τετάρτη 8/7 θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε ταινίες που δεν έχουμε ξαναδεί, να παρακολουθήσουμε μίνι αφιερώματα σε ηθοποιούς, σκηνοθέτες ή θέματα, σε κινηματογραφικά είδη κλπ. Τις πρώτες ημέρες θα προβληθούν από τρεις ταινίες των Φασμίντερ, Βάιντα και Μπέργκμαν. Το λεπτομέρες πρόγραμμα του «Ταινιόραματος» μπορείτε να το βρείτε στο διαδικτυο.

Ελένη Π.



Μια δυσάρεστη έκπληξη επιφύλαξαν στον μεγαλομέτοχο της ΠΑΕ Ατρόμητος Γιώργο Σπανό οι οργανωμένοι οπαδοί της ομάδας. Το πανό που σηκώθηκε από τους Fentagin με το σύνθημα: «Αγώνες στημένο, παίκτες - πρόεδροι - διαιτητές μπλεγμένοι, μας χαλάτε τις Κυριακές, θα σας καταστρέψουμε τις ζωές» τόνισε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι οι οπαδοί της ομάδας του Περιστερίου δε σκοπεύουν να κάνουν «πλάτες» στον Σπανό, που είναι ανάμεσα στους εμπλεκόμενους στο σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες. Είχαμε συνηθίσει τους οπαδούς των ομάδων να λειτουργούν ως «ασπίδα» προς τον πρόεδρο ή τον ιδιοκτήτη της ομάδας τους. Η ενέργεια των Fentagin δείχνει ότι υπάρχει ελπίδα για να καθαρίσει το ποδόσφαιρο από τη «σαπίλα» που το διαφεντεύει. Εξαιτίας του πανό, ο αγώνας διακόπηκε δυο φορές από το διαιτητή Χαχαριάδη. Στο δεύτερο ημίχρονο το πανό έκανε την επανεμφάνισή του, συνοδευόμενο από κροτίδες και καπνογόνα, επικράτησε μικροένταση, αφού ο Σπανός ήρθε στα χέρια με έναν οπαδό, και χρειάστηκε η παρέμβαση των ψυχραιμότερων για να λήξει η αντιπαράθεση των δύο αντρών, με τον Σπανό να αφήνει υπονοούμενα για τη στάση των οργανωμένων οπαδών της ομάδας του.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ντα ζντράστβονετ αντιφασιστκαγια παμπιέντα!

Πάει η ελπίδα, έρχετ' η λεπίδα.

Κι αν δεν αγωνιστείς, πάνω-κάτω πήδα...

Μία ρήξη, μία έντιμος συμβιβασμός και στο πόπολο επικρατεί σκασμός

Μπορεί τούτη η κυβέρνηση να συμβιβάζεται, όμως είναι ο λαός αυτός που βιάζεται...

Σαν σπás τις αλυσίδες, εργάτη/ και παύεις να 'σαι δούλος/ λεύτερη θάναι η ζωή και ο ντουινιάς μας ούλος

Παραδέχτηκαν ότι διέπραξαν φρικαλεότητες στον πόλεμο, στη Γάζα το 2014, ισραηλινοί φαντάροι: 1) R.I.S.B: Rot In Shit, Bastards! 2) Η συγκυβέρνηση διατηρεί άριστες σχέσεις με το σιωνιστικό μόρφωμα (πρώτη διδάξασα η Νάντια-Ολγα)

► Ονομάστηκε φόρος «κρεβατοκάμαρας». Ψηφίστηκε το 2012 και τέθηκε σε ισχύ την 1-4-2013. Αφορά όλους τους Βρετανούς και τις Βρετανίδες που βρίσκονται σε «εργασιακή» ηλικία. Εάν έχει κανείς ένα δωμάτιο περισσότερο από το υπολογισμένο επίδομα, μειώνεται το επίδομα ενοικίου κατά 14%, ενώ δύο επιπλέον δωμάτια οδηγούν σε μείωση του επιδόματος κατά 25%. Τι σημαίνει αυτό για τη συντριπτική πλειοψηφία των πληττόμενων; Αδυναμία να βρουν άλλο σπίτι επειδή η κρατική στέγαση δεν καλύπτει τις ανάγκες τους. Αυτό οδηγεί τα μονομελή νοικοκυριά στην ενοίκιαση σπιτιών του ιδιωτικού τομέα όπου τα νοίκια είναι υψηλότερα. Τόσο «ελεύθερα» λοιπόν ζουν οι άνθρωποι στη Βρετανία. My home is my castle (but I have no home...). Χαρακτηριστικό της απανθρωπιάς του σχετικού νόμου είναι το ότι τα 2/3 των πληττόμενων είναι ανάπηροι...

► Ελευθερία ανάπηρη πάλι σου τάζουν.

► «Ο σοσιαλισμός του Οργουελ φτάνει μέχρι τις βικτωριανές αξίες της φιλανθρωπίας και του ενδιαφέροντος για τους άλλους, μέχρι έναν ηθικό υποκειμενισμό ο οποίος δεν απαιτεί τίποτε περισσότερο από μια συναισθηματική απάντηση... Ο σοσιαλισμός ως ηθική ευλάβεια είναι απόλυτα αποδεκτός... όμως οποιαδήποτε απόπειρα να εννοηθεί η κοινωνία και η υποκειμενικότητα ως επιρρηπής σε οργανωμένη αλλαγή πρέπει να εκληφθεί μόνο ως "απειλή". Ο σοσιαλισμός παρομοιάζεται με τον φασισμό» (Alan Brown: "Examining Orwell", σ.σ 46-47).

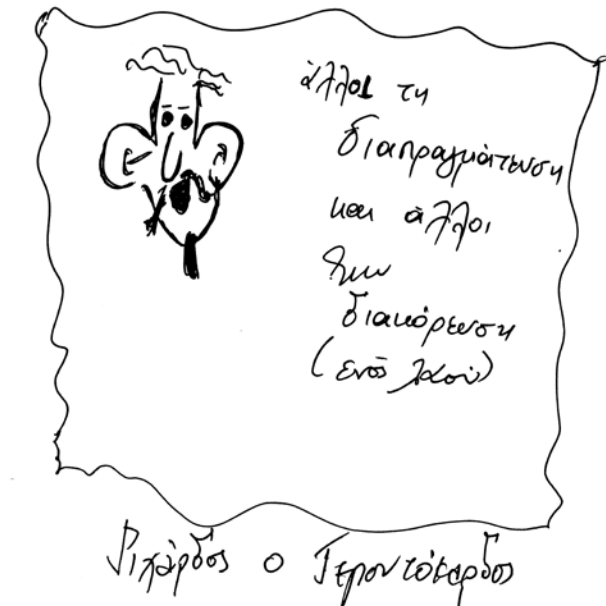
► Προς προληπτική απαγόρευση διαδηλώσεων στην Ιταλία. Αλλη μια (αστική) δημοκρατία «θωρακίζεται»...

► Καταπώς φαίνεται η Πυροσβεστική θα μπορεί να εξυπηρετεί μόνο στο ασφυκτικό ωράριο 7-3. Πέραν τούτου, ας όψονται οι ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα πυρόσβεσης.

► Σύντομο ανέκδοτο: προεδρία ΔΗΜΑΡ.

► Νάτο και το τέλος ανάληψης τραπεζικών καταθέσεων (1 τοις χιλίοις). Με τη σφραγίδα της «πρώτη φορά κ.λπ».

► Πώς τον λεν τον ποταμό; κιδησό- κιδησό. Ο πρόεδρος (ΓΑΠ) έκανε και δήλωση στην FAZ της



Γερμανίας. Νταμπλ γουάου!

► «Δεν υπάρχει... αμφιβολία ότι το μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας μας έχει σαφέστατη την αντίληψη πως οι υπουργοί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ παλεύουν ειλικρινά να επιβάλουν μια αντιμνημονιακή πολιτική». Τότε γιατί υπέγραψαν στις 20 Φλεβάρη; Όσο για το «μεγάλο μέρος», ακόμη και τα διαβόητα «γκάλλοπ» δε βγάζουν απόλυτα τέτοια εικόνα. «Σε καμία απολύτως περίπτωση δεν έχουμε να κάνουμε με πολιτικούς απατεώνες που άλλα λένε, άλλα τάζουν και τα εντελώς αντίθετα κάνουν» (Γ. Δελαστίκ, «Οι εκατό μέρες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ δε φώτισαν τη χώρα», ethnos.gr, 5/5/15). Εδώ πρέπει να «βγάλουμε το καπέλο» στον κ. Δελαστίκ, γιατί

πιο φιλοσυριζαϊκή δήλωση δε γίνεται. Τόσες κωλοτούμπες και πολυγλωσσία μετράμε συνεχώς όλο αυτό το διάστημα, όμως ο δημοσιογράφος δεν αντελήφθη κάτι... Ακόμα και να τηρούσε κάποιες εξαγγελίες ο ΣΥΡΙΖΑ, πάλι δε θα ενοχλούσε καθόλου τις καπιταλιστικές δομές στη χώρα. Είπαμε: ως διαχειριστές προσφέρονται πολλοί, το θέμα βρίσκεται στη χαμένη «τιμή» της εργατικής τάξης...

► Φυσικά και δεν είναι «οικογενειακός» ο καυγάς Λεπέν - κόρης Λεπέν.

► Μπάσκετ: αυτοί οι καιροί, αυτά τα ήθη.

► Ο Κόλιν Μπερνς «έλυσε» τον κύβο του Ρούμπικ σε 5,25 δεύτερα (κάπως έτσι κινούνταν και οι προεκλογικές εξαγγελίες του Σύριζα...).

► Στην αδέκαστη άμα δε και ταξική δικαιοσύνη (πρόσφατα «πρώτη φορά κλπ») δε χρειάστηκε και πολλή δικαστική σκέψη για να καταδικάσει 29 ναυτεργάτες οι οποίοι είχαν απεργήσει στη Θάσο την περίοδο 2010-2012. 4μηνη καταδίκη με ζητή αναστολή - να σημειώσουμε ότι ανάμεσά τους υπήρχαν και συνταξιούχοι, σήμερα, ναυτεργάτες. Η δικαιοσύνη (τους) δεν είναι κατάπτυστη, ούτε και γκαβή: είναι απλά ταξική...

► Κι άλλος -όχι πρωτότυπος- κατά Βαρουφάκη όρος: «Παραγωγική συζήτηση». Ο τύπος θεωρεί εαυτόν... πρίγκηπα (Χαλυβουργική...) και όλους τους υπόλοιπους λαουτζικό, ήτοι... Χαχόλους.

► Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ: παραμύθι με όνομα.

► Κόκκινες γραμμές, Σύριζα-ΑΝΕΛ, Ολυμπιακός, αλέφαντος, ελέφαντος, χρώμα ροζουλί.

► Besa me mucho: Η συγκυβέρνηση στους μεν δανειστές besa(=φιλι) στον δε εργαζόμενο λαό τον... ούτσο...

► Μου σήκωσες μια αίρεση/και με κακή προαίρεση/στον τοίχο με κολλάς./Μα έχει ο καιρός γυρίσματα/ θ' αφήσεις πια τα πείσματα/ τη φτιάξη μου χαλάς.

► Ξανάγιναν οι εκλογές στην γράια Αλβιόνα/ μα εκείθες το κεφάλαιο rule κάνουν αιώνα.

► Έχει που έχει ζέστη, τσουπ! νάτες πάλι οι φοιτητικές/σπουδαστικές εκλογές (σαν γιορτή και πανηγύρι δεν είναι; Κάθε χρόνο, σταθερά...).

► Τραγουδούσε, λέει, ο Τα-σάκης (κι από κοντά χιλιάδες-ουβί-

τσες... Εφυγε κάνα pretty bra; Δεν είδαμε ενθουσιασμό...).

► «Μετωπική Τσίπρα με τους Ευρωπαίους τοκογλύφους» - γράφει ο Κουρής στην κουρ-ι-άδα του (6-5-15). Σιγά μην ακουστεί το μπαμ της σύγκρουσης και ξηλωθεί κάνα καλσόν, δηλαδή...

► Γιατί ο καιρός ανοίγει/ και αρχίζει το κυνήγι.

► 6 δισ. για το 2015 ο τζίρος τριών μεγάλων ομίλων σουπερ-μάρκετ ή το 60% και πλέον της αγοράς σε όλη τη χώρα. Να ρωτήσουμε, μήπως και για τις συνθήκες εργασίας και τους μισθούς; (Η πληροφορία από την kathimerini.gr, 6-5-15).

► «Η ώρα της ευθύνης για τους δανειστές», avgj.gr, 6-5-15. Καλά, μιλάμε τα έκαναν πάνω τους οι δανειστές.

► «Ισραήλ: Εν ψυχρώ δολοφονίες από τον ισραηλινό στρατό» - τίτλος θράσους στην ΑΥΓΗ, 5-5-2015, ιδιαίτερα μετά τη «θωπεία» του σιωνιστικού μορφώματος.

► «Επιβολή ειδικού τέλους στις 500 πιο πλούσιες οικογένειες». Η ΑΥΓΗ μας δουλεύει φιλόγαζι μέσω της απεχθούς... Bild. Δηλαδή, θα κλονιστούν οι καπιταλιστές ΑΝ μπει αυτό το τέλος;

► Τι διάολο γίνεται με τη φορολογία των τηλεοπτικών διαφημίσεων;

► Τι μας λένε ΤΑ ΝΕΑ (online) για το θάνατο διαδηλωτή στο Περού; Ότι απλά... πέθανε. Όμως: «Σε συγκρούσεις με την αστυνομία ένας διαδηλωτής σκοτώθηκε και δύο τραυματίστηκαν» (perureports.com/2015/05/05/second-tia-maria-protester-killed). Το συμβάν στην περιοχή της Αρεκίπα.

► Η πηγή των ΝΕΩΝ είναι το υπουργείο Εσωτερικών του Περού (no problem), αλλά ενώ είναι προφανέστατη η αιτία του θανάτου το αφήνουν στο φλου... Μπορεί να χτύπησε μόνος του σε Ζαρντινιέρα, λόγου χάρη...

► Και το βραβείο για την «ελευθερία της έκφρασης» από το αμερικανικό κέντρο PEN στο Charlie Hebdo (η κοπριά στα λάχανα).

► Να διορθώσουμε λιγάκι ΤΑ ΝΕΑ, μιας και Southern Peru είναι η ονομασία της εταιρίας εξορύξεων/ η πληροφορία από το site pcperuano.com/solidaridad-con-islay-ii/, 2-5-15.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή



◆ **Liberation: Οι 100 μέρες που δεν άλλαξαν την Ελλάδα**

Ξέχειλο από σαρκασμό και χολή το πρωτοσέλιδο της γαλλικής εφημερίδας στις 29 Απρίλη. Ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ δυσκολεύονται να εφαρμόσουν την πολιτική τους εναντίον της λιτότητας στη διάρκεια του τριμήνου, υπομνηματίζει ο υπότιτλος. Επειδή στον ευρωπαϊκό Τύπο η ειδησεογραφία είναι

αντίθετη (συνήθως ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλεται για... αριστερή πολιτική που τον φέρνει σε σύγκρουση με τις Βρυξέλλες και τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις), ενώ η Liberation μιλά για διάψευση των προεκλογικών υποσχέσεων που είχε δώσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο σύντροφος Ζαν-Λικ Μελανσόν ενοχλήθηκε και διαμαρτυρήθηκε. Όμως είναι ο ίδιος τόσο απαξιωμένος που μόνο γέλια προκάλεσε στο «σταφ» μιας εφημερίδας που έχει μεν ξεπουληθεί στο μεγάλο κεφάλαιο, δεν παύει όμως να κουβαλά ακόμη το κύρος της παλιάς αριστερίζουσας Liberation.

◆ **Αφού δεν μπορούμε να απορρίψουμε το νόμο της βαρύτητας ας απορρίψουμε τη βαρύτητα του νόμου! - Α (σύνθημα με μαρκαδόρο στο κτίριο Γκίνι του Πολυτεχνείου)**

Αναμφισβήτητο πανέξυπνο. Τα δύσκολα αρχίζουν όταν αρχίζεις να εξετάζεις το πρόταγμα στην πράξη. Γι' αυτό δε φταίνει οι συνθηματογράφοι, η κοινωνική κατάσταση είναι τέτοια που δημιουργεί δυσκολίες. Διότι ο σεβασμός της αστικής νομιμότητας έχει ριζώσει εδώ και χρόνια στην κοινωνική συνείδηση. Αποτέλεσμα όχι μόνο της «αγωγής του πολίτη», την οποία με όλα τα μέσα διδάσκει το αστικό καθεστώς στους υπηκόους του (ναι, υπηκόους και όχι πολίτες). Αποτέλεσμα και της πολιτικής μιας εξωνημένης, καθεστωτικής Αριστεράς, για την οποία το «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη» είναι απλά ένα ωραίο σύνθημα, που πρέπει να το λέμε, χωρίς όμως και να το εννοούμε, χωρίς να διανοούμεστε ότι μπορεί να το εφαρμόσουμε στην πράξη, ότι στη βία του αστικού κράτους, που υπερασπίζεται τα συμφέροντα του κεφαλαίου, θα πρέπει να αντιτάσσεται η εργατική και λαϊκή αντίβια, για να δημιουργούνται συνθήκες ικανοποίησης των διεκδικήσεων. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτής της θεμελιώδους ατροφίας του κοινωνικού κινήματος ήταν το λεγόμενο «κίνημα των αγανακτισμένων». Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στο δρόμο και ένα από τα ενοποιητικά τους στοιχεία ήταν το «όχι βία». Πίστεψαν ότι αρκοούν οι μούτζες και τα γιούχα για να αποτρέψουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία από το να συνεχίσει τη μνημονιακή πολιτική. Η οικτρή διάψευση της αυταπάτης τους δεν έφερε μια σπειροειδή ανέλιξη του κινήματος, αλλά μια κάθετη πτώση του. Σ' ένα χρόνο από τότε είχαμε τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη και σε τριάντισι χρόνια τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, με τη μνημονιακή πολιτική άθιχτη. Από την άλλη, αυτές τις κοινωνικές συνθήκες απαγορεύουν κάθε δονκιχωτική συμπεριφορά στην άσκηση της εργατικής και λαϊκής αντίβιας. Και δεν αναφερόμαστε στην παραδειγματική δράση, που μπορεί να φτάσει ακόμη και στο επίπεδο της ένοπλης προπαγάνδας, αλλά σ' εκείνη τη δράση που προσπαθεί άκριτα να «επιβάλει» τη σύγκρουση εκεί που δεν υπάρχει χώρος γι' αυτή. Δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς τότε «τραβιά» το πράγμα και τότε όχι. Όταν, όμως, δεν τον ενδιαφέρει η «ώσωση» με το κοινωνικό σώμα, τότε δε βάζει κανένα κριτήριο στη δράση του. Πρόκειται για μεγάλη κουβέντα που γινόταν, γίνεται και θα εξακολουθήσει να γίνεται μέσα στο κίνημα.

◆ **Ντύσου πρόχειρα και παρ' το ροπαλό σου - δείρε το φασίστα που ζει στον όροφό σου - Α (σύνθημα στη λεωφόρο Παπάγου)**

Τα παιδιά παίζει (και γράφουν ό,τι παπαριά τους έρθει στο κεφάλι, νομίζοντας ότι έγραψαν πολιτικό σύνθημα).

ΥΓ. Όπως μας εξήγησαν σύντροφοι, το σύνθημα «Άλλο Μπαρουφάκης και Μπερλίνγκουερ και άλλο Μπελογιάννης», που παρουσιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, δεν γράφτηκε τυχαία έξω από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στο Γκίζη. Οι συριζαίοι, είχαν το θράσος να αναρτήσουν πορτρέτο του Μπελογιάννη στα γραφεία τους!!!!

Όσες προσπάθειες κι αν καταβάλλουν οι ευρωπαϊοί ιμπεριαλιστές για να θεωρείται η 9η Μάη «μέρα της Ευρώπης», όσο χρήμα κι αν σκορπίσουν για φιέστες (αρκετές τέτοιες οργανώνονται και σήμερα σε πόλεις της χώρας μας), όσο κι αν προσπαθήσουν να αναδείξουν τον Ρομπέρ Σουμάν, τον γάλλο υπουργό Εξωτερικών που το 1950 εισηγήθηκε τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθρακα και Χάλυβα, δεν πρόκειται να τα καταφέρουν. Οποιοι και να ρωτήσεις «τι σου θυμίζει η 9η Μάη;» θα σου απαντήσει ότι του θυμίζει την ανάρτηση της κόκκινης σημαίας με το σφυροδρέπανο στη σκεπή του ναζιστικού Ράιχσταγκ. Κι αν ρωτήσεις «ποιο όνομα σου θυμίζει η 9η Μάη;», θα σου απαντήσει «Στάλιν». Η Ιστορία «έγραψε» και δεν μπορεί να ξεγράψει, όσες προσπάθειες κι αν καταβάλλουν οι αναθεωρητές και παραχαράκτες της.

Γυρίζοντας επτά δεκαετίες πίσω, στην περίοδο που ο φα-



να μετατραπεί σε παρακολούθημα της αστικής πολιτικής, η οποία δεν έχει καμιά αναστολή στην έκφραση του «αντιφασισμού» της, την ίδια στιγμή που το σύστημά της «παράγει» το φασισμό σε όλο και πιο διευρυμένη βάση, ενώ το κράτος της ενισχύει -πότε αφανώς και πότε φανερά- τις φασιστικές συμμορίες.

Η Ιστορία του Μεσοπόλεμου, στη διάρκεια του οποίου εκτράφηκε και ανδρώθηκε το φασιστικό φαινόμενο, πρέπει να μας διδάξει πως ο φασισμός δεν γεννήθηκε τυχαία, δεν ήρθε από το πουθενά, αλλά ξεπήδησε μέσα από τη μήτρα του καπιταλισμού. Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο Μεσοπόλεμο και το σήμερα είναι πως στο Μεσοπόλεμο είχαμε την ορμητική ανάπτυξη του ταξικού εργατικού κινήματος, στο οποίο αυξανόταν αλματώδικα η επιρροή των νεαρών Κομμουνιστικών Κομμάτων. Ήταν η απειλή ενός νέου κύκλου προλεταριακών επαναστάσεων, κάτω από την προω-

Πηγή έμπνευσης για τον αγώνα ενάντια στο φασισμό της εποχής μας

σισμός ματοκυλούσε την Ευρώπη, πρέπει να τονίσουμε τον αποφασιστικό ρόλο των κομμουνιστών στη συντριβή του. Με πρωτομάχο το σοβιετικό λαό, που έδωσε εκατομμύρια παραδείγματα απaráμιλλου ηρωισμού και θυσίας, δεμένος σαν το νύχι με το κρέας με την πολιτική του ηγεσία, και άξιους συναγωνιστές του τα κομμουνιστικά αντάρτικα σε όλη την Ευρώπη (με πιο μαζικά αυτά της Ελλάδας, της Γιουγκοσλαβίας και της Αλβανίας), οι κομμουνιστές, που ήταν οι πιο συνεπείς αντιφασίστες, σφράγισαν με τον ηρωισμό και με το αίμα τους τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών. Τσακίζοντας στα πεδία των μαχών τα ναζιστικά στρατεύματα και προελαύνοντας προς το Βερολίνο, ο Κόκκινος Στρατός του Στάλιν, του Ζούκοφ, του Βοροσίλοφ, του Βασιλιέφσκι, του Τσούικοφ, των εκατομμυρίων αξιωματικών και μαχητών, ανδρών και γυναικών, δημιούργησε το εύφορο εκείνο έδαφος για την ανάδειξη λεύτερων λαϊκοδημοκρατικών καθεστώτων στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη. Μπορεί η αντεπαναστατική διαδικασία του 1953-56 να σταμάτησε αυτή την προέλαση, όμως το κόκκινο χρώμα της αντιφασι-

στικής νίκης δεν μπορεί κανείς να το σβήσει.

Αποτελεί κοινό τόπο ότι ο φασισμός ξανασηκώνει κεφάλι. Στην Ουκρανία κυβερνά, στην Ουγγαρία συγκυβερνά, στις χώρες της Βαλτικής τιμά τους συνεργάτες των ναζί και διώκει τους βετεράνους αντιφασίστες ως εγκληματίες, στη Γαλλία διεκδικεί την πρωτιά στις εκλογές, στην Ελλάδα είναι το τρίτο κοινοβουλευτικό κόμμα, σε όλη την Ευρώπη διάγει μια δεύτερη άνοιξη.

Οι συνθήκες δεν είναι βέβαια ίδιες με εκείνες του Μεσοπολέμου. Ο φασισμός δεν αποτελεί την πρώτη, τη βασική επιλογή της αστικής τάξης. Στηρίζεται, όμως, απ' αυτή, για να μπορεί να βάζει την ατζέντα του και να ρυμουλκεί προς τα δεξιά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, όπως και να εγκλωβίζει καταστρεφόμενα από την κρίση μικροαστικά και εργατικά στρώματα, εμποδίζοντάς τα να κινηθούν προς κοινωνικά ριζοσπαστική κατεύθυνση. Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε πως ο φασισμός σήμερα, όπως και τη δεκαετία του '20, αποτελεί πολιτική εφεδρεία του αστικού συστήματος, το οποίο κυβερνιέται αποτελεσματικά από τις μεγάλες συντηρητικές και

σοσιαλδημοκρατικές πολιτικές παρατάξεις.

Η ανάγκη του αντιφασιστικού αγώνα είναι επιτακτική, καθώς οι εγκληματικές νεο-ναζιστικές και νεοφασιστικές συμμορίες δεν περιορίζονται μόνο στην ενστάλαξη του δηλητηρίου στην κοινωνική συνείδηση, αλλά δρουν εγκληματικά, με συμμορίτικες επιθέσεις, ακόμη και δολοφονικές, ενάντια σε μετανάστες και αντικαπιταλιστές. Οι νεότερες γενιές πρέπει να προστατευθούν από το φασισμό, πρέπει να μάθουν την Ιστορία, και ταυτόχρονα κάθε φασιστικό χέρι που σηκώνεται πρέπει να κόβεται από τη ρίζα. Ο αντιφασισμός πρέπει ν' αναζητήσει την κοινωνική του γείωση, πρέπει να μετατραπεί σε κοινωνικό ρεύμα, σε απαραίτητο στοιχείο της γενικής πολιτικής δράσης. Δεν είναι ζήτημα μονοθεματικής ενασχόλησης και ακτιβισμού που ταιριάζει σε ΜΚΟ, αλλά πολιτικό καθήκον του κοινωνικού κινήματος, α ξεχώριστο από τα υπόλοιπα πολιτικά καθήκοντα.

Από την άλλη, πρέπει να τοποθετήσουμε σωστά το φασιστικό φαινόμενο μέσα στο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, γιατί αλλιώς ο αντιφασιστικός αγώνας κινδυνεύει

θητική δύναμη των τεράστιων κοινωνικών και οικονομικών επιτευγμάτων της σοσιαλιστικής ΕΣΣΔ, που επέβαλε την ενίσχυση του φασισμού και την προέλασή του προς την εξουσία. Αυτό σήμερα δεν υπάρχει και γι' αυτό η αστική τάξη έχει την πολυτέλεια να κρατά το φασισμό σε ρόλο εφεδρείας. Ακόμη και να τον βάζει φυλακή, όταν της χαλάει γενικότερους σχεδιασμούς, όπως συμβαίνει στη χώρα μας, χωρίς φυσικά να κόβει τους δεσμούς μαζί του.

Σήμερα πιο πολύ από την περίοδο του Μεσοπολέμου, ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει να πατήσει σε αντικαπιταλιστική βάση. Αν περιοριστεί μόνο στην αντιπαράθεση με τις φασιστικές συμμορίες, θα μετατραπεί σε εφεδρεία της αστικής πολιτικής, ενώ ταυτόχρονα θα προσφέρει άλλοθι στους φασίστες να εξαπατούν εργατικές και νεολαιίστικες δυνάμεις, εμφανιζόμενοι σαν... αντισυστημική δύναμη. Όταν ο φασισμός τοποθετείται σε αντικαπιταλιστική βάση, τότε και η αντισυστημική μάσκα των φασιστών ξεσκίζεται και η επίσημη αστική πολιτική μπαίνει στο στόχαστρο ως γενεσιουργός αιτία και του φασισμού.

βαθύ κόκκινο

Ιδού η Ρόδος

Ο Μ. Γλέζος, εντάξει, αντιμετωπίζεται πλέον ως γραφικότητα εντός του ΣΥΡΙΖΑ και η ηγετική ομάδα έχει καταφέρει να τον στεγανοποιήσει. Κατά συνέπεια, όταν δηλώνει ότι «η κυβέρνηση δεν πρέπει να κάνει ούτε βήμα πίσω» και τονίζει ότι «πρέπει να είμαστε απόλυτα σύμφωνοι και ταυτισμένοι με τη βούληση του ελληνικού λαού», δεν του δίνει κανείς σημασία.

Ο Π. Λαφαζάνης, όμως; Αυτός είναι κοτζάμ ηγέτης της «Αριστερής Πλατφόρμας», με 25% έως 30% στο κομματικό σώμα. Και υπερυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας, Αγροτικής Ανάπτυξης επίσης. Τρεις παρεμβάσεις του στις εφημερίδες του περασμένου Σαββατοκύριακου είχε την καλοσύνη να μας στείλει το Γραφείο του. Όλες σε στιλ «μολών λαβέ». Προσθέστε και τις καθημερινές παρεμβάσεις του Λεουτσάκου, του Λαπαβίτσα, του Στρατούλη και θα καταλάβετε ότι οι Τσιπραίιοι έχουν ανάμεσά τους και ταυτόχρονα απέναντί τους μια ισχυρή αντικαπιταλιστική συνιστώσα.

Ο Στρατούλης, βέβαια, σ' ένα διάλειμμα από τις εργώδεις υπουργικές του ασχολίες πετάχτηκε να δει κι έναν αγώνα μπάσκετ της ΑΕΚ, ίσα-ίσα για να φωτογραφηθεί στα επίσημα δίπλα στους ανθρώπους του Μελισσανίδη και να δώσει την ευκαιρία στην «υπαλληλική» ρυπαροφυλλάδα να δημοσιεύσει την επομένη στην πρώτη της σελίδα το τρυφερό αυτό ενστανανέ, τονίζοντας με νόημα ότι ο αναπληρωτής υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι «αρρώστος» ΑΕΚτζής και επομένως θα κάνει τα πάντα για να δοθεί επιτέλους η πολυπόθητη άδεια. Θεωρούμε ότι κάθε σκέψη του τύπου «αυτοί που προσκυνούν έναν καπιταλιστή της πλάκας σαν τον Μελισσανίδη είναι δυνατόν ν' αντισταθούν στην Μέρκελ και στα γερμανικά μονοπώλια;» είναι επικοινωνιακά προβοκατόρικη. Την... «αρρώστια» του δεν μπορεί να θεραπεύσει ο «ούλτρα αριστερός» Στρατούλης κι αυτό δεν έχει να κάνει με καπιταλιστικά συμφέροντα!

Επανερχόμενοι στον ηγέτη των «μπολσεβίκων του ΣΥΡΙΖΑ» (ναι, έτσι τους χαρακτηρίζουν κάποιες αστικές φυλλάδες!), παραβλέπουμε τα ηρωικά που επανέλαβε για πολλοστή φορά και στεκόμαστε σε μια φράση που είπε σε μια από τις συνεντεύξεις του: «Αν δεν μπορούμε να το πετύχουμε, το καλύτερο που θα έχουμε να κάνουμε είναι να αφήσουμε την κυβερνητική σκυτάλη». Πριν αποσώσει τη φράση του, όμως, έσπευσε να συμπληρώσει: «Μπορούμε, όμως, να πετύχουμε και θα πετύχουμε, επιδεικνύοντας αποφασιστικότητα, τόλμη και προσηλωση στις αρχές μας». Προηγουμένως είχε φροντίσει να δηλώσει άριστος γνώστης των υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεων: «Μπορώ, όμως, να σας διαβεβαιώσω ότι οι συζητήσεις για οριστική κατάληξη βρίσκονται σε πολύ καλό δρόμο και μάλλον στην τελική ευθεία».

Μετά και την κοινή δήλωση Τσίπρα-Γιούνκερ, δικαιούμαστε να ρωτήσουμε τον Π. Λαφαζάνη και τους υπόλοιπους αν είναι διατεθειμένοι, τουλάχιστον αυτοί, να παραδώσουν τη σκυτάλη, αποχωρώντας από το κυβερνητικό σχήμα. Κάτι μας λέει ότι δε θα το κάνουν. Τουλάχιστον όχι τώρα. Ίσως σε μια επόμενη φάση, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει αρχίσει να βυθίζεται, να εγκαταλείψουν το σκάφος σαν τα ποντίκια, αναζητώντας την πολιτική τους διάσωση.

Σ' αυτή τη φάση, Λαφαζάνης και σία περιορίζονται στις ηρωικές διακηρύξεις και στη γκρίνια, χωρίς να εγκαταλείπουν ούτε το «μαγαζί γωνία», που είναι ακόμη ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε τις θέσεις στην κυβέρνηση και τον κρατικό μηχανισμό, που τους δίνουν τη δυνατότητα να συντηρούν τη φράξια τους. Κι επειδή οι Τσιπραίιοι τους ξέρουν καλά, έβαλαν τον Σακελλαρίδη να δηλώσει ότι η κυοφορούμενη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές θα περάσει χαλαρά από την κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Όλες οι πολιτικές συμπεριφορές, είτε πρόκειται για «δεξιούς» είτε για «αριστερούς» του ΣΥΡΙΖΑ, αθροίζονται στον ίδιο κοινό παρονομαστή. Πρόκειται για κλίκες που στόχο τους έχουν τη διαχείριση της αστικής εξουσίας και χρησιμοποιούν απλώς διαφορετικά ιδεολογήματα για τη συγκρότησή τους.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση